

การเสพลือลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ร้อยตำรวจตรี นรบดี นินทรกุล

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

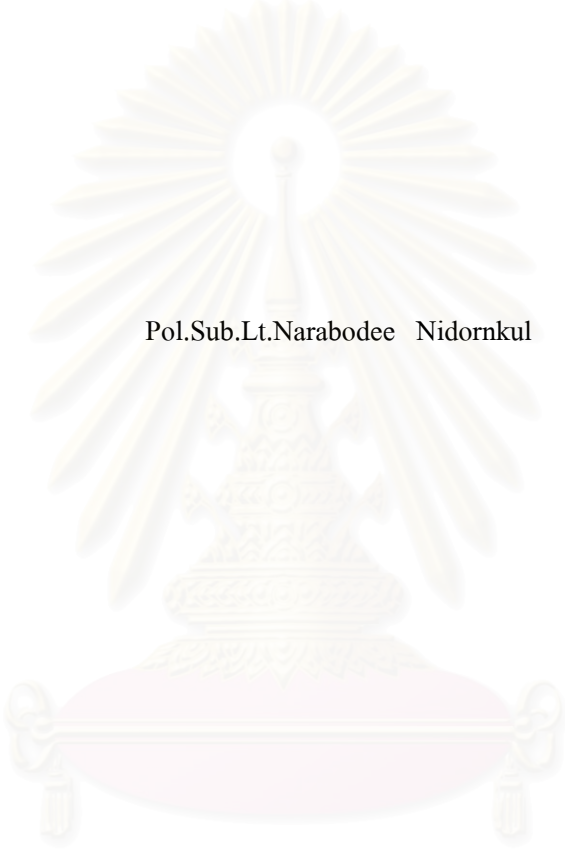
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2548

ISBN 974-14-2362-4

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE CONSUMPTION OF PORNOGRAPHIC MATERIALS BY UNIVERSITY STUDENTS
IN BANGKOK METROPOLIS

Pol.Sub.Lt.Narabodee Nidornkul

สภามหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Art Program in Sociology

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2005

ISBN 974-14-2362-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

ร้อยตำรวจตรี นรบดี นิครกุล

สาขาวิชา

สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ ดินณะกุล

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.อมรา พงศาพิชญ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.อมรา พงศาพิชญ์)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ ดินณะกุล)

.....
(รองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร.ต.ต.นรบดี นิตรกุล : การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
(THE CONSUMTION OF PORNOGRAPHIC MATERIALS BY UNIVERSITY
STUDENTS IN BANGKOK METROPOLIS) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.นิเทศ ดินณะกุล,
111 หน้า. ISBN 974-14-2362-4.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาพฤติกรรมการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษารวมถึง
ศึกษาทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้
แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 325 คน เป็นนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
รามคำแหง และรวบรวมโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวนทั้งสิ้น 10 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้
ค่าร้อยละ และ ค่าไคแอสควร์

ผลการศึกษาพบว่า จำนวนของนักศึกษาหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกับนักศึกษาชาย ส่วนใหญ่
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีรายได้ของครอบครัว
ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเสพสื่อลามกอนาจาร เริ่มเสพสื่อลามกอนาจาร
ครั้งแรกตอนมัธยมศึกษาตอนปลาย เสพสื่อลามกอนาจารประเภทแรกคือ หนังสือและนิตยสาร เริ่มต้น
เสพสื่อลามกอนาจารเพราะเพื่อนชวน สื่อลามกอนาจารที่กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เสพมากที่สุด
คือ วีซีดี ส่วนใหญ่ได้สื่อลามกอนาจารโดยการคัดลอกหรือยืมจากผู้อื่น โดยเสพสื่อลามกอนาจาร
ในช่วงกลางคืนในห้องส่วนตัวมากที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีการแพร่กระจายของสื่อลามกอนาจารในกลุ่มนิสิตนักศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพบว่ากลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลในการชักชวนกันเสพสื่อลามกอนาจาร
นอกจากนี้ยังพบว่า เพศและสภาพการพักอาศัยมีผลต่อการเสพสื่อลามกอนาจารอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ขณะที่นิสิตนักศึกษาศึกษาอยู่และทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารมีผลต่อ
การเสพสื่อลามกอนาจารอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
สาขาวิชา สังคมวิทยา
ปีการศึกษา 2548

ลายมือชื่อนิสิต.....ร.ต.ต. นรบดี นิตรกุล.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....น.น. ดินณะกุล.....

4681118424 : MAJOR SOCIOLOGY

KEY WORD: PORNOGRAPHIC MATERIALS

NARABODEE NIDORNKUL,POL.SUB.LT.: (THE CONSUMPTION OF PORNOGRAPHIC MATERIALS BY UNIVERSITY STUDENTS IN BANGKOK METROPOLIS).
 THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF.NITHET TINNAKUL,PH.D. ,111 pp.
 ISBN:974-14-2362-4

This research was conducted to find out the behavior of the consumption of pornographic materials by university students in Bangkok metropolis, factors affecting their behavior and social attitude of university students about pornographic consumption. This study used questionnaires to collect data from a sample of 325 undergraduate students from Ramkhamhaeng University and used in-depth interviewing to collect data from 10 undergraduate students. Percentage and chi-square test were employed for data analysis.

Research results showed the numbers of female sample were close to male sample. Most of the parents live together but respondents did not live with their parents. The family average income was lower than 15,000 baht per month. Most of them had seen pornography for the first time in high school and obtained pornographic materials from friends. VCD was the most popular form of pornographic consumption.

When the hypotheses were tested, it was found that there was consumption of pornographic materials by university students in Bangkok. Most of samples were influenced by their peers. In addition, gender and living status had a significant impact on the consumption of pornographic materials at .05 level. On the contrary, their faculty affiliation and attitude toward pornographic materials had no significant impact on the consumption of pornographic materials at .05 level.

Department Sociology and Anthropology

Field of study Sociology

Academic year 2005

Student's signature.....*Narabodee Nidornkul*.....

Advisor's signature.....*Nithet Tinnakul*.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลือ คำลั้งใจ และความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน จึงใคร่ขอกล่าวนามเป็นเกียรติไว้ ณ ที่นี้

ศาสตราจารย์ ดร.อมรา พงศาพิชญ์ คณบดีคณะรัฐศาสตร์ ประธานกรรมการ วิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ทุกขั้นตอน โดยเฉพาะการตรวจแก้โครงร่าง วิทยานิพนธ์ และคำแนะนำในการเก็บข้อมูล

รองศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ ดินณะกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่เป็นผู้ให้ คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมถึงให้คำลั้งใจในการต่อสู้และฟันฝ่าอุปสรรคให้แก่ ผู้วิจัยและศิษย์ทุกคนจนสามารถสำเร็จการศึกษาด้วยดีทุกคน

รองศาสตราจารย์ สุพัตรา สุภาพ อาจารย์กรรมการวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ คำแนะนำที่ดี ทั้งในการทำวิทยานิพนธ์และการใช้ชีวิตในสังคม ได้ให้คำปรึกษาและตรวจแก้ วิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

รองศาสตราจารย์ ดร.งามพิศ สัตย์สงวน อดีตหัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา ที่ได้ให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัยเสมอมาทั้งในเรื่องวิทยานิพนธ์และเรื่องอื่น ๆ และหวังดี ต่อศิษย์ทุกคนเสมอมา

อาจารย์สุมนทิพย์ จิตสว่าง ที่ได้ให้ความช่วยเหลือทุก ๆ ด้านแก่ผู้วิจัย รวมถึง คำลั้งใจและความหวังดีที่อาจารย์มีให้ศิษย์ทุกคน รวมไปถึงคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ ประสาทความรู้อันมีคุณค่ามหาศาลแก่ผู้วิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน และผู้ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนต่าง ๆ

คำให้คำลั้งใจ คำปลอบโยน ความช่วยเหลือ และคำปรึกษาจากพ่อแม่ พี่สาวและ น้องสาว ซึ่งเป็นแรงใจให้ผู้วิจัยต่อสู้ฟันฝ่าจนสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงลงได้ ด้วยดี ขอขอบคุณพี่ทิพ พี่วันรพี ถาวรชัย วิศรุต ตันติพงศ์อนันต์ สุนทร อ่อนเกตุพล สิทธิศักดิ์ เพชรมาตย์ และธัญญาภรณ์ จันทรวะ เพื่อนร่วมรุ่นที่คอยให้คำลั้งใจและให้ความช่วยเหลือรวมถึง การร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา และขอขอบคุณ พันตำรวจโท เจริญ ริมผดี ผู้บังคับบัญชาที่ได้ให้ความ ช่วยเหลือเรื่องอื่น ๆ ด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ท่านอาจารย์ และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
2.1 แนวความคิดที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความหมายของสื่อลามกอนาจาร	6
2.1.2 หลักเกณฑ์การวินิจฉัยว่าสิ่งใดเป็นลักษณะลามกอนาจาร.....	8
2.1.3 ประเภทของสื่อลามก.....	16
2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิจัย.....	16
2.2.1 ทฤษฎีทางทัศนคติ.....	16
2.2.2 แนวคิดวัฒนธรรมวัยรุ่น.....	18
2.2.3 แนวคิดเรื่องเพศและเรือนร่าง.....	19
2.3 งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	21
2.3.1 ผลงานวิจัยในประเทศ.....	21
2.3.2 ผลงานวิจัยต่างประเทศ.....	24

	หน้า
2.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา.....	26
2.5 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	27
2.6 สมมติฐานการวิจัย.....	28
2.7 นิยามศัพท์.....	28
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	
3.1 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง.....	30
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	34
3.3 วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	35
3.4 วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	
4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	38
4.2 ความเกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจาร.....	40
4.3 ทรรศนคติต่อสื่อลามกอนาจาร.....	46
4.4 ข้อมูลการสัมภาษณ์เจาะลึก.....	63
4.5 การทดสอบสมมติฐาน.....	83
4.6 อภิปรายการทดสอบสมมติฐาน.....	89
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	91
5.2 อภิปรายผลการศึกษาเชิงแนวคิด ทฤษฎี.....	93
5.3 ปัญหาที่เกิดจากการศึกษาวิจัย.....	95
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	96
รายการอ้างอิง.....	97
ภาคผนวก.....	104
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	111

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
ตารางที่ 1	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	38
ตารางที่ 2	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	39
ตารางที่ 3	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพการพักอาศัย.....	39
ตารางที่ 4	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	39
ตารางที่ 5	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	40
ตารางที่ 6	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง คำถามที่ว่า “ท่านเคยดูสื่อลามกบ้างหรือไม่”	40
ตารางที่ 7	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง คำถามที่ว่า “ท่านได้ดูสื่อลามกครั้งแรกเมื่อใด”	41
ตารางที่ 8	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง คำถามที่ว่า “สื่อลามกประเภทแรกที่ท่านได้ดู”	41
ตารางที่ 9	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง คำถามที่ว่า “ท่านได้เริ่มต้นดูสื่อเหล่านี้ เพราะใคร”.....	42
ตารางที่ 10	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง คำถามที่ว่า “ท่านได้ดูสื่อลามกประเภทใด มากที่สุด”.....	43
ตารางที่ 11	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง คำถามที่ว่า “ช่องทางในการได้มาซึ่งสื่อเหล่านี้”	44
ตารางที่ 12	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง คำถามที่ว่า “ท่านได้ดูสื่อเหล่านี้ที่ใด เป็นส่วนใหญ่”.....	44
ตารางที่ 13	แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง คำถามที่ว่า “ส่วนใหญ่แล้วท่านได้ดู สื่อเหล่านี้ในช่วงเวลาใด”.....	45
ตารางที่ 14	แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา.....	46
ตารางที่ 15	แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา.....	46
ตารางที่ 16	แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา.....	47
ตารางที่ 17	แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา.....	47
ตารางที่ 18	แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา.....	48
ตารางที่ 19	แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา.....	48
ตารางที่ 20	แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา.....	49
ตารางที่ 21	แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา.....	49

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

ปัจจุบันนี้สื่อทุกชนิดไม่ว่าจะเป็น วิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ (video) หนังสือพิมพ์หรือสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หรือแม้กระทั่งระบบอินเทอร์เน็ตได้โยงใยการสื่อสารไปทั่วทุกมุมโลก สื่อเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์ เพราะสื่อเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นไปของสังคม และยังเป็นสิ่งบ่งบอกว่าประเทศนั้นเป็นประชาธิปไตยมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากเสรีภาพของสื่อนั่นเอง(พิศิษฐ์ ชวลาธวัช,2538 : 1) อิทธิพลของสื่อมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากสื่อแต่ละประเภทนั้นสามารถเข้าถึงประชาชนได้โดยง่ายและมีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเด็กและเยาวชน สื่อมุ่งที่จะเสนอข่าวสารว่าเกิดอะไรขึ้นมากกว่าการคุ้มครองความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน ซึ่งอาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่รุนแรงจนไม่อาจคาดหมายได้ในอนาคต

ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน คือ สื่อหลายประเภทนำเสนอเรื่องราวที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยเฉพาะการนำเสนอเรื่องราวทางเพศ ภาพลามกอนาจาร ภาพหยาบโลนหรือภาพเปลือยไม่ว่าในรูปสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ หรือบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งปัญหาการเผยแพร่กระจายของสิ่งลามกนี้ทวีความรุนแรงมากขึ้นกว่าในอดีต เนื่องจากในปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์เป็นโลกแห่งยุคข้อมูลข่าวสาร การถ่ายเทสังคมหนึ่งไปสังคมหนึ่งสามารถเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดายและรวดเร็วทำให้ประชาคมโลกและรัฐบาลประเทศต่าง ๆ ได้เริ่มตระหนักถึงผลกระทบของสื่อลามกเหล่านี้มีต่อบุคคลที่เป็นเยาวชนเป็นอนาคตของชาติ เนื่องจากเยาวชนเป็นวัยที่มีความอ่อนไหวทางจิตใจและมีวุฒิภาวะในการควบคุมตัวเองได้ต่ำจึงอาจถูกชักจูงให้เลียนแบบพฤติกรรมทางเพศจากสื่อลามกเหล่านั้นได้ง่าย

โดยเฉพาะในปัจจุบันที่สื่อต่าง ๆ ได้เผยแพร่ภาพที่ออกมาในลักษณะโป๊เปลือยและหวิวหาวกัันได้อย่างเสรีและไม่ขัดต่อกฎหมายโดยอ้างว่าเป็นงานศิลปะ จึงทำให้เราสามารถพบเห็นสื่อลามกเหล่านี้ได้ตามแผงหนังสือและในภาพยนตร์ทั่วไป โดยในปัจจุบันภาพยนตร์ที่เราเรียกกันว่า “หนังวีซีดี” หรือ “หนังแผ่น” กำลังได้รับความนิยม ซึ่งในภาพยนตร์จำพวกนี้ จะมีการนำเสนอภาพหวิวหาวหรือฉากรักที่โจ่งแจ้งหลายฉาก มีการวางจำหน่ายกันอย่างแพร่หลายและมีราคาถูกลง จึงไม่จำเป็นต้องซื้อขายกัน

อย่างหลบซ่อนเหมือน “หนังโป๊” ในอดีต ซึ่งเนื้อหาในภาพยนตร์เหล่านี้ก็ล้วนแต่ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์คล้อยตามได้เช่นกัน

นายรัฐพงศ์ บุญญานวัตร คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้เปิดเผยว่าจากการประชุมสัมมนาของนักศึกษาเรื่อง “เยาวชนไทยกับวิกฤตการณ์ปัญหาสื่อลามกในสังคม” ได้ข้อสรุปว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ส่วนหนึ่งมาจากการที่สื่อลามกมีการแพร่ในสังคมมากขึ้น ทั้งหนังสือต่าง ๆ VCD ,INTERNET และนักศึกษาที่จับคู่มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาในชั้นปีที่ 2-3 นอกจากนี้ในรายงานผลการวิจัยเรื่อง “การข่มขืนกระทำชำเราจากบุคคลภายในครอบครัว” ของจักษ์ พันธุ์ชูเพชร ก็พบว่า สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศไม่ว่าจะเป็นวิดีโอ หนังสือหรือรูปภาพเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าไปสู่การข่มขืนกระทำชำเรา แม้ในครอบครัวที่มีฐานะยากจนก็สามารถหาซื้อได้จากภาพในหนังสือพิมพ์และ/หรือปฏิทินที่มีรูปภาพผู้หญิงในลักษณะยั่วอารมณ์เพศ

ปัจจุบันสื่อลามกถูกผลิตและแพร่หลายออกไปในรูปแบบต่าง ๆ มากมายหลายประเภท อาทิ เช่น หนังสือ เกมส์ ภาพยนตร์ วีดีโอเทป เคเบิลทีวี การส่งสัญญาณโทรทัศน์ทางดาวเทียมรวมถึงการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตและการโหลดภาพลามกจากโทรศัพท์มือถือเป็นต้น ซึ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ทำให้สื่อลามกสามารถแพร่หลายไปสู่สังคมประเทศต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วในปัจจุบัน เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางการพิมพ์ การถ่ายภาพ การบันทึกเสียง และการส่งเอกสารผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศผสมผสานความก้าวหน้าทางระบบการสื่อสารทำให้การเผยแพร่สื่อลามกข้ามประเทศเป็นไปได้ง่ายและรวดเร็ว

ในประเทศไทยนั้นมีการระบาดของสื่อลามกอย่างรุนแรงโดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครทำให้กระทรวงวัฒนธรรมเสนอปัญหานี้เป็นวาระแห่งชาติ ทั้งนี้ในขณะนี้ได้มีการจัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม โดยนางสาวลัดดา ตั้งสุภาชัย หัวหน้าศูนย์ได้จัดให้มีการตระเวนจัดสัมมนาเครือข่ายเจ้าหน้าที่สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดทั่วประเทศโดยแบ่งเป็น 4 ภาค คือ ภาคกลาง อีสาน ใต้และเหนือเพื่อให้ความเข้าใจและรู้เท่าทันสื่อลามกอนาจารในรูปแบบต่าง ๆ ที่ระบาดหนักอยู่ในขณะนี้ ซึ่งผลจากการรับฟังปัญหา พบว่าปัญหาเรื่องสื่อลามกอนาจารในส่วนภูมิภาคยังไม่น่าเป็นห่วงมากนัก เนื่องจากเด็กและเยาวชนยังไม่เข้าถึงสื่อลามก ด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจ ความยากจน รวมถึงอยู่ห่างไกลความเจริญ แต่ที่น่าจับตามองคือเด็กที่อยู่ตามตัวเมืองใหญ่ อย่างกรุงเทพฯ ที่เข้าหาสื่อลามกได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ นิตยสาร วีซีดี ดีวีดี ที่ร้ายที่สุดคือ สื่อไร้สายอย่างอินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีการโหลดภาพลามก นักเรียน นักศึกษาหญิงนิยมส่งภาพขณะร่วมเพศหรือภาพเปลื้องผ้าของตัวเองให้คนอื่นดู โดยคิดว่าเป็นสิ่งโก้เก๋และเป็นการแสดงออกที่น่าயกย่องซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้วัยรุ่นมีทัศนคติเรื่องเพศที่เบี่ยงเบนไปจากวัฒนธรรมไทย และในปัจจุบันนี้มีการแพร่หลายของสื่อลามกเหล่านี้ทุกทิศทุกทาง

ตรวจสอบและสกัดกันยากในขณะเดียวกันก็มีร้านเกม และร้านให้บริการอินเทอร์เน็ตเกิดขึ้นอย่างมากมาย โดยไม่สามารถควบคุมได้

เราจะพบว่าส่วนหนึ่งที่ทำให้เยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศนั้น มีสาเหตุมาจากการได้เสพสื่อลามกนั่นเอง ดังที่นักสังคมวิทยาและนักอาชญาวิทยาก็ได้สมมติฐานว่าวัตถุหรือสิ่งของลามกเป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นการข่มขืนกระทำชำเรา การประทุษร้ายทางเพศ ในรูปแบบต่าง ๆ หรือการค้าโสเภณีหญิงและเด็ก อีกทั้งเป็นต้นเหตุทำให้วัฒนธรรมและมาตรฐานทางศีลธรรมของสังคมต้องเสื่อมลงด้วย (ชนะชัย มีผดุง, 2539:12)

ทั้งนี้ศาลฎีกาไทยได้มีคำวินิจฉัยการกระทำความผิดฐานเผยแพร่วัตถุสิ่งลามกกว่าเป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรมอันอาจเป็นบ่อเกิดของการกระทำผิดทางเพศที่เป็นภัยต่อสังคมและความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองได้ (บำรุง สุขพรรณณ์ , 2522 : 63)

นอกจากการแพร่ระบาดของสื่อลามกจะมีในสังคมไทยแล้ว ในสังคมอย่างจีนก็ยังคงมีการแพร่ระบาดของสื่อลามกอย่างหนักเช่นกัน โดยศูนย์เยาวชนและเด็กของจีน ได้ทำการสำรวจปัญหาทางเพศของเด็กจีน โดยทำการสำรวจนักศึกษากว่า 5,000 คนทั่วประเทศจีน ผลการสำรวจพบว่า แหล่งความรู้หลักในเรื่องเพศของนักศึกษาส่วนใหญ่มาจากสื่อลามกอนาจารทั้งหลาย เช่น ซีดีวีซี นิตยสาร ภาพยนตร์ และรายการทางโทรทัศน์ แม้แต่ในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยที่ได้รับความรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการน้อยมาก และอีกเกือบครึ่งหนึ่ง กล่าวว่า พวกเขาไม่เคยได้รับความรู้ด้านเพศศึกษาระหว่างเรียนที่มหาวิทยาลัยเลยแม้แต่บ่อย สถิติตัวเลขนี้เองที่ชี้ชัดว่า ปัญหาสื่อลามกในจีนกำลังอยู่ในขั้นรุนแรงเช่นเดียวกัน

ดังนั้นเราจึงกล่าวได้ว่าปัญหาการแพร่ระบาดของสื่อลามกในปัจจุบันนี้นับว่ากำลังทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ จากที่ไม่ค่อยมีผลกระทบกับสังคมมากนักจนกลายเป็นปัญหาที่สำคัญที่หลายประเทศต้องเร่งหามาตรการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

และที่น่าเป็นห่วงในขณะนี้คือ ในหมู่นิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นปัญญาชนเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต ก็ได้มีการระบาดของสื่อลามกประเภทต่าง ๆ ด้วย เนื่องจากสื่อลามกในปัจจุบันเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่ายหลายช่องทางดังกล่าวมาแล้วข้างต้น จึงน่าวิตกว่าเด็กและเยาวชนเหล่านั้นที่บริโภคสื่อโดยขาดความรู้และความเข้าใจรวมไปถึงการแนะนำที่ถูกต้องจากผู้ใหญ่ อาจจะส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเด็กเหล่านั้นต่อไป

การศึกษาถึงพฤติกรรมการเสพสื่อลามกอนาจารของวัยรุ่น จึงเป็นเรื่องที่สำคัญและ น่าสนใจเป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้เราได้ภาพกว้างของปัญหาสื่อลามกอนาจาร รวมถึงจะทำให้เรา ได้ทราบถึงปัจจัยที่นำไปสู่การเสพสื่อลามกอนาจารของวัยรุ่น ผู้วิจัยเห็นว่า วัยรุ่นมีความสำคัญมากจึงได้ เลือกที่จะศึกษากลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นที่เป็นนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย เพราะ วัยรุ่นในระดับมหาวิทยาลัย เป็นวัยที่อยากรู้อยากลองและร่างกายก็มีการเจริญเติบโตเต็มที่ สนใจในเรื่อง เพศมากและมีโอกาสในการเข้าถึงสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ได้ง่ายรวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายกว่า วัยรุ่นตอนต้นในช่วงก่อนเข้ามหาวิทยาลัย เพราะวัยรุ่นในมหาวิทยาลัยจะมีอิสระในการใช้ชีวิตมากกว่า นั้นเอง นอกจากนี้ยังเลือกจำเพาะวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เพราะกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวง ของประเทศ และเป็นศูนย์กลางความเจริญในทุก ๆ ด้าน นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้นิสิตมีโอกาเข้าถึง สื่อลามกอนาจารประเภทต่าง ๆ ได้ง่าย

ดังนั้นกล่าวโดยสรุป พฤติกรรมการเสพสื่อลามกอนาจารของวัยรุ่นนั้นอาจจะนำไปสู่ ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน นำไปสู่ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมถึงทัศนคติทางเพศที่ไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตามปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เราสามารถหาทางป้องกันได้ ถ้าหากเราทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเสพสื่อลามกอนาจารของ วัยรุ่น

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิต นักศึกษา เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยที่นำไปสู่หรือก่อให้เกิดการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาและ จะได้หาทางแก้ไขและป้องกันปัญหาอันอาจเกิดขึ้นจากการเสพสื่อลามกอนาจารนั้น ทั้งนี้ปัญหาสื่อลามก ออนาจารกำลังเป็นประเด็นทางสังคมที่หลายฝ่ายหันมาให้ความสนใจและตระหนักถึงปัญหาและพิชภัยกัน มากขึ้น การศึกษาครั้งนี้จึงน่าจะเป็นประโยชน์ในการร่วมกันหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหาให้ตรงจุด ตรงประเด็นทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตด้วย มิใช่จะทำการแก้ไขปัญหาทันทีที่ปลายเหตุด้วยการ กวาดล้างหรือตรวจจับสื่อลามกอนาจาร หรือลงโทษผู้ปกครองตามกฎหมายดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และมูลเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยศึกษาเรื่องนี้คือ การศึกษาเรื่องสื่อลามกอนาจารในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเป็น การศึกษากันในแง่มุมมองของกฎหมาย ในเรื่องการควบคุมการผลิตสื่อลามกอนาจารและการพิจารณาว่าสิ่งใด เป็นสื่อลามกอนาจาร การศึกษาเชิงกฎหมายเป็นการศึกษาที่ปลายเหตุของปัญหาสื่อลามกอนาจาร ดังนั้น จึงน่าสนใจที่ควรจะมีการศึกษาถึงสื่อลามกอนาจาร ในแง่ของสังคมวิทยา กล่าวคือ ศึกษาถึงต้นตอหรือ เหตุปัจจัยที่ทำให้เกิดการแพร่กระจายของสื่อลามกอนาจารในสังคมนั้นเอง

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

- 1.ศึกษาถึงพฤติกรรมการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2.ศึกษาสาเหตุที่นำไปสู่การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมกับพฤติกรรมการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่กระจายของสื่อลามกอนาจารในกลุ่มนิสิตนักศึกษา เพื่อจะได้นำไปเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสมต่อไป
- 2.สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกฎเกณฑ์ นโยบาย ในการให้ความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเกิดจากการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา
- 3.เพื่อทราบถึงพฤติกรรมการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมกับการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบัน ข้อมูลที่ได้รับจะสามารถนำมาเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องในระดับลึกยิ่งขึ้น ไปอีก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

1. แนวความคิดที่เกี่ยวข้อง

ศาสตราจารย์ แพทย์หญิง สุวทนา อารีพรรค ได้กล่าวถึงความหมายของสื่อลามกไว้ว่า “มีคำบางคำที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจาร ได้แก่ อีโรติก (erotic) ลามกอนาจาร (obscenity) หนังสือหรือสิ่งทีกระตุ้นอารมณ์เพศ (pornography or erotica)

อีโรติก มาจากคำภาษากรีกว่า อีรอส (eros) หมายถึง ความรักอย่างดุเดือดหรือความปรารถนาทางเพศ ส่วนลามกอนาจารตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานแปลว่า ความประพฤตินอกเรตินนกรอย นำอับอาย หรือเป็นที่รังเกียจแก่ผู้อื่นในด้านความดีงาม

ดังนั้น อีโรติกจึงเป็นความรักความปรารถนาตามธรรมชาติ อันเป็นปกติวิสัยของมนุษย์ แต่ลามกอนาจารเป็นอารมณ์หรือการกระทำที่ผิดวิสัย ผิดธรรมชาติ หรือหยาบช้ำต่ำทรามทางด้านศีลธรรม

ส่วนพอร์โนกราฟี (pornography) มาจากภาษากรีก แปลว่า เรื่องราวของโสเภณี ดังนั้นจึงมีจุดประสงค์เพื่อกระตุ้นให้เกิดอารมณ์เพศ ในระยะแรกการสื่อสารยังไม่พัฒนาเช่นปัจจุบัน วิธีการจึงอาศัยตัวหนังสือและรูปภาพเป็นสื่อ เรียกว่าหนังสือปลุกอารมณ์ ทำให้บางคนเข้าใจว่าพอร์โนกราฟีคือหนังสือปลุกอารมณ์เท่านั้น ความจริงพอร์โนกราฟีอาจเป็นตัวหนังสือ รูปภาพ เสียงดนตรี วิดิทัศน์ หรือสื่ออื่น ๆ ก็ได้ ที่กระทำหรือออกแบบเพื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ

การกระตุ้นอารมณ์เพศโดยสื่อต่าง ๆ มีหลายระดับ ขึ้นกับการออกแบบของผู้ผลิต ตั้งแต่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์เพศตามปกติวิสัย เกิดอารมณ์เพศอย่างเร้าร้อน จนกระทั่งเกิดความหื่นกระหายและต้องการระบายอารมณ์เพศอย่างรุนแรงโดยไม่สามารถยับยั้งควบคุม ซึ่งมักจะเป็นอันตรายแก่คู่ร่วมเพศหรือก่อให้เกิดความเสื่อมทางศีลธรรม ดังนั้นพอร์โนกราฟีจึงอาจมีความหมายทั้งในทางบวกและทางลบ ถ้าเป็นไปในทางลบก็จัดว่าเป็นสิ่งลามกอนาจาร

อย่างไรก็ดี นักวิชาการบางคนเชื่อว่าพอร์โนกราฟีแสดงให้เห็นถึงความไม่สมดุลระหว่างอำนาจของชายและหญิง หรือเป็นการใช้กิจกรรมทางเพศเพื่อระบายความก้าวร้าว ดังนั้นพอร์โนกราฟีจึงน่าจะมีความหมายในเชิงลบมากกว่า ในขณะที่เดียวกันก็มีผู้เสนอคำว่าอีโรติกา (erotica) ซึ่ง

หมายถึง อุปกรณ์หรือสิ่งใด ๆ ก็ตามที่ก่อให้เกิดความรักและความปรารถนาตามธรรมชาติ อันเป็นความหมายในเชิงบวก

สรุปว่าอุปกรณ์หรือสื่อที่ก่อให้เกิดอารมณ์เพศอาจจัดอยู่ในลักษณะอีโรติกา พอร์โนกราฟี หรือลามกอนาจาร”

ในขณะที่ อมรวิรัช นาคทรพรพ (2546) กล่าวว่า “สื่อลามก หมายถึง สิ่งที่ทำออกมาเผยแพร่ในลักษณะของการขู่ข่ม มุ่งหวังที่จะให้ดูแล้วเกิดอารมณ์ทางเพศ เน้นที่จะมุ่งหวังในแง่ของการกระตุ้นอารมณ์มากกว่าการเรียนรู้เรื่องเพศ ซึ่งไม่มีบรรทัดฐานกำหนดว่าต้องขนาดไหนจึงจะเรียกว่าเป็นสื่อลามก ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและอารมณ์ความรู้สึกของคนดู ที่จะกำหนดได้ว่าเป็นหรือไม่ ซึ่งแต่ละคนก็จะไม่เหมือนกัน”

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2544: 19) ได้ทำการวิจัยแล้วพบว่า สื่อสิ่งพิมพ์ลามก (Pornography) ได้แก่ หนังสือ ภาพยนตร์ วิดีโอเทป ฯลฯ เกี่ยวกับเรื่องทางเพศที่จัดทำขึ้นเพื่อกระตุ้นเร้าอารมณ์และเสริมสร้างจินตนาการที่มากเกินไปจนสมควรกว่าพฤติกรรมทางเพศตามปกติ สื่อสิ่งพิมพ์ลามกเหล่านี้สามารถช่วยปลดปล่อยแรงขับทางเพศให้ผู้อ่านหรือผู้ชมได้โดยเฉพาะผู้ชาย ขณะเดียวกันก็สามารถผลักดันให้ผู้ชายมีพฤติกรรมทางเพศที่วิตถารเกินสมควรได้

นอกจากนี้ในเอกสารประกอบโครงการสัมมนาเพื่อจุดประกายความคิด ในการพัฒนาระบบกฎหมายไทยเรื่อง“ปัญหาพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมไทยบนอินเทอร์เน็ต” โดย โครงการศึกษาปัญหาพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมไทยบนอินเทอร์เน็ต กองทุนศาสตราจารย์คณิง ภาไชย และ คณะอนุกรรมการสิทธิมนุษยชนด้านสื่อสารและความสัมพันธ์ทางสังคม คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ให้ความหมายของคำว่า “สื่อลามกอนาจาร” ไว้โดยแบ่งการพิจารณาออกเป็น 3 ลักษณะคือ

ลักษณะที่ 1 พิจารณาตามถ้อยคำตัวอักษร แยกเป็นคำว่า สื่อ ลามก และอนาจาร ตามนัยของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 สื่อ หมายถึง ผู้หรือสื่อที่ติดต่อกัน รู้จักกัน ชักนำให้รู้จักกัน ลามก หมายถึง หยาบช้ำ เลวทราม สกปรก อันเป็นที่รังเกียจแก่ผู้อื่นในด้านความดีงาม อนาจาร หมายถึง ความประพฤติชั่ว ความประพฤติน่าอับอาย ความประพฤตินอกกรอบ

ลักษณะที่ 2 พิจารณาตามตัวบทกฎหมาย และแนวคำพิพากษาศาลฎีกา คำว่า ลามก นี้เป็นคำที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 และพระราชบัญญัติปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก พ.ศ. 2471 และสำหรับคำว่าอนาจาร ในกฎหมายอาญามาตรา 278 และมาตรา 279 แต่กฎหมายดังกล่าวไม่ได้ให้คำจำกัดความอะไรไว้ จึงต้องตีความตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา และตามความเห็นของนักกฎหมาย ซึ่งได้ให้ความหมายดังนี้ ลามก หมายถึง สิ่งซึ่งผู้พบเห็นมี

ความรู้สึกซึ่งนำจากบัดสี นำอับอาย ซึ่งส่วนใหญ่จะแสดงออกในรูปของภาพเปลือยมนุษย์ ภาพอวัยวะเพศทั้งหญิงและชาย หรือภาพการร่วมเพศของมนุษย์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้พบเห็นเกิดความไม่ทราบมารมณ์ ไม่ว่าจะแสดงออกในรูปของภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปภาพ ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดก็ตาม หากมีลักษณะและจุดประสงค์ดังกล่าวล้วนเป็นสื่อลามกทั้งสิ้น อนาจาร หมายถึง การประพฤตินอกแบบในลักษณะที่ไม่สมควรทางเพศ เช่น การกอด ปล้ำ หรือสัมผัสจับต้องอวัยวะเพศหญิง เป็นต้น การฝ่าฝืนต่อศีลธรรมอันดี การกระทำอันควรขายหน้าต่อธารกำนัล และไม่หมายความเฉพาะความใคร่หรือการค้าประเวณีเท่านั้น แต่รวมถึงการทำให้อับอายขายหน้าในทางเพศด้วยโดยอาจจะไม่มีความมุ่งหมายในทางมารมณ์ก็ได้

ลักษณะที่ 3 ตามความหมายของคนทั่วไป คำสองคำนี้กล่าวคือ ลามก อนาจาร มีความหมายอย่างเดียวกันมิได้แยกจากกันอย่างเช่นตัวบทกฎหมาย ซึ่งมีความหมายถึง การกระทำที่ไม่สมควรทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำต่อคน หรือแสดงออกในรูปของสิ่งของต่างๆ หากปรากฏออกมาในรูปของสื่อ ก็จะเรียกว่า สื่อลามกอนาจาร

โดยรวมแล้ว สังคมไทยมักจะรวมใช้คำรวมว่าสื่อลามกอนาจารด้วยกัน หมายถึงสื่อในทุกรูปแบบที่ปรากฏให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจในความหมายของสื่อในทางที่เป็นการช่วยยู่ทางมารมณ์ เป็นสื่อที่มีเนื้อหาเป็นการทำให้ค่าของศีลธรรมอันดีนั้นลดลง เป็นสื่อที่ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในรูปแบบต่างๆ ด้วย

หลักเกณฑ์การวินิจฉัยว่าสิ่งใดเป็นลักษณะลามกอนาจาร

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการควบคุมสื่อลามกอนาจารมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาและความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป ในการวินิจฉัยว่าสิ่งใดเป็นสิ่งลามกอนาจาร ดังต่อไปนี้

แนวคำพิพากษาของศาลฎีกา และความเห็นของนักกฎหมาย

ก. แนวคำพิพากษาของศาลฎีกา ถือตามวิญญูชนผู้มีใจเคร่งต่อจารีตประเพณี โดยไม่ยอมเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยของโลก ถ้าวิญญูชนมีความรู้สึกนำอับอาย นำอูดจากบัดสี โน้มนำไปสู่กามารมณ์ ถือว่าเป็นสิ่งลามก (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 978/2492)

ข. สะอาด นาวิเจริญ มีความเห็นว่า นอกจากจะใช้วิญญูชนวินิจฉัยแล้วจะต้องดูลักษณะของหนังสือประกอบด้วย ถ้าเป็นภาพที่ปรากฏในตำราแพทย์ ซึ่งแสดงถึงภาพของสัดส่วนต่าง ๆ ของ

ร่างกาย ผู้พบเห็นย่อมไม่นึกอุจาด อดสู แต่ถ้านำภาพนั้นมาพิมพ์ในหนังสือประเภทช่วยุภาคมารมณีย่อมถือได้ว่าเป็นภาพลามก (สะอาด นาวิเจริญ, บันทึกท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1223/2508)

ก. คณิต ณ นคร มีความเห็นว่า สิ่งใดเป็นสิ่งอันลามกหรือไม่นั้นเป็นเรื่องยากที่จะวินิจฉัย เพราะเกี่ยวข้องกับเรื่องศิลปะรู้สึกเช่นนั้นหรือไม่ ซึ่งอาจจะต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไป (อ้างใน เอกธรัตน์ ทัศนเจริญ, 2544 : 17)

จะเห็นได้ว่า การจะพิจารณาว่าสิ่งใดเข้าลักษณะลามกหรือไม่นั้นเป็นเรื่องยากที่จะวินิจฉัยได้ ซึ่งต้องใช่วิญญชนที่มีความทันสมัยต่อเหตุการณ์และมีมาตรฐานทางศีลธรรมระดับกลางของสังคมปัจจุบัน ถ้าวิญญชนเห็นว่าเป็นสิ่งที่อุจาด บัคสี ตำทรม และมีจุดมุ่งหมายทางกามารมณแต่เพียงอย่างเดียว สิ่งนั้นก็เข้าลักษณะสิ่งลามก แต่ถ้าเป็นงานที่เข้าลักษณะเป็นศิลปะที่ผู้เสนอได้สร้างสรรค์ผลงานอย่างงดงาม ประณีต โนม่น้าวใจให้ผู้พบเห็นสะเทือนอารมณ์ มิได้มีเจตนาช่วยุทางกามารมณ หรือเป็นงานที่เป็นวิชาการมิได้มีความมุ่งหมายที่จะช่วยุภาคมารมณงานดังกล่าวก็ไม่ถือว่าเป็นสิ่งลามก เช่น ในวรรณคดีมีการเปรียบเทียบลีลาการร่วมเพศเหมือนกับอาการบินของนกบางชนิดเพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการไม่ถือว่าเป็นสิ่งลามกหรือในหนังสือทางวิชาการ มีการกล่าวถึงวิธีการร่วมเพศและอันตรายจากการร่วมเพศ บางกรณีแม้จะมีภาพประกอบแต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะให้ความรู้แก่นักศึกษาหรือประชาชนทั่วไปในเรื่องเพศศึกษา ซึ่งมีลักษณะเป็นวิชาการเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและนำไปใช้ในการครองเรือนอย่างถูกต้อง แม้จะอธิบายอย่างชัดเจนถึงวิธีการร่วมเพศก็ไม่ถือว่าเป็นสิ่งลามก

แนวทางของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ได้วางระเบียบการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และโฆษณาเกี่ยวกับภาพยนตร์ ให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้ (กรมตำรวจ, 2525 : 348-352)

การตรวจพิจารณาภาพยนตร์ ให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณาภาพยนตร์พิจารณาพินิจพิเคราะห์วินิจฉัยเนื้อเรื่อง ภาพการแสดงตามควรแก่สถานการณ์และสภาพสังคม ว่าควรจะตัดทอนหรือห้ามฉายทั้งเรื่องหรือไม่เพียงใด ตามหลักเกณฑ์แนวทางการตรวจพิจารณาดังต่อไปนี้

1. ประเภทช่วยุภาคมารมณ

ก. ให้พิจารณาความเป็นไปตามสภาพของสังคมปัจจุบัน ในเรื่องการช่วยุภาคมารมณและลามกอนาจาร ให้เข้มงวดกวาดขันตามกฎหมายอาญาและศีลธรรมอันดีตลอดจนวัฒนธรรมของชาติ

ข. พิจารณาถึงความรู้สึกของผู้ดูภาพยนตร์ อาจก่อให้เกิดความรู้สึกทางเพศอย่างชัดเจน เช่น แสดงการจับ ถ้าง ลูบคลำ แม้ไม่ใช่ฉากในห้องนอนก็ควรห้าม หากเป็นการแสดงการกอดจูบด้วยความรักตามธรรมดาก็ไม่ควรห้าม ภาพเปลือยแสดงสัดส่วนของหญิงในลักษณะที่ดูแล้วไม่เกิดความรู้สึก

ทางเพศ เช่น ภาพยนตร์สารคดีชาวบาห์ลี แอฟริกาหรือลักษณะสมเหตุสมผลตามท้องเรื่อง เช่น ชาวเขา เปลือยกายอาบน้ำ จิตรกรวาดรูปนางแบบเปลือย ฯลฯ ควรอนุญาตได้ แต่หากเป็นภาพไม่เปลือย เช่น นุ่งผ้าเปียกนุ่งรัดรูป เจตนาให้ดูส่วนสำคัญของหญิงโดยไม่มีลักษณะในทางศิลปะ และก่อให้เกิดความรู้สึกในทางเพศก็ควรห้าม

ค. ให้พิจารณาเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางเพศซึ่งมิใช่เรื่องชั่วตามธรรมดาของสังคม เช่น แสดงถึงความต่ำต้อย ความมีเสรีในการสมสู่ทางเพศ หรือความวิปริตทางกามารมณ์ในเนื้อหาทั้งเรื่อง แม้เป็นเรื่องที่อาจเป็นจริงอันเป็นการสะท้อนภาพสังคมก็ตามแต่อาจเป็นการชักจูงใจผู้ดูให้นิยมชมชอบนำไปประพฤติ ทำให้เสื่อมเสียต่อจารีตประเพณีวัฒนธรรม และศีลธรรมอันดี ควรพิจารณาห้ามฉายทั้งเรื่อง

2.ประเภททารุณ หวาดเสียว คือการกระทำอันทารุณต่อบุคคลหรือสัตว์ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่มีศีลธรรม

3.ประเภทการเมืองและความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ

ก. การแสดงที่เกี่ยวกับการเมือง ซึ่งสามารถกระทบกระเทือนถึงการปกครองของประเทศหรือยุ้งให้เกิดความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง

ข. การแสดงซึ่งอาจก่อให้เกิดการคูหมั่นต่อรัฐ หรือชาติ หรือพนักงานของรัฐ

ค. การแสดงที่น่าจะก่อให้เกิดความบาดหมางระหว่างชาติหรือระหว่างชนชั้นบุคคล

4.ประเภทเสื่อมเสียศีลธรรม วัฒนธรรมและความสงบเรียบร้อย

ก. การลบหลู่ปูชนียวัตถุ หรือการกระทำอย่างใด ๆ ให้เกิดความรู้สึกอันไม่ดีในทางศาสนาของชาติหนึ่งชาติใด

ข. หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ หรือประมุขของประเทศใดประเทศหนึ่ง

ค. เรื่องอันอาจกระทบกระเทือนหรือหมิ่นต่อสถาบันกษัตริย์

ง. ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ เช่น ลูกไม่เคารพบิดามารดา เป็นต้น

จ. วิธีของผู้ร้ายที่กระทำการประทุษกรรม โดยใช้อุบายผิดจากธรรมดา หรืออาจเป็นเหตุให้เกิดการประทุษกรรมยิ่งขึ้น

ฉ. เรื่องที่เห็นว่าจะเป็นตัวอย่างพาะนีสัยอันไม่ดีให้แก่บุคคลนำไปประพฤติในทางชั่ว

แนวทางการตรวจพิจารณาที่กำหนดไว้นี้ เป็นเพียงการกำหนดขึ้นไว้เป็นตัวอย่างเมื่อเจ้าพนักงานผู้พิจารณาได้เห็นลักษณะอาการของภาพยนตร์ที่ได้ฉายให้ดูจริง ๆ จะต้องวินิจฉัยว่าตามรูปเรื่อนั้นสามารถเป็นเหตุให้เกิดความชั่วร้าย หรือเสื่อมเสียศีลธรรมอันดีก็ไมควรห้ามทั้งนี้เจ้าพนักงานผู้พิจารณาจะต้องพินิจพิจารณาโดยรอบคอบทุก ๆ เรื่องไป

แนวทางของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา

คณะอนุกรรมการว่าด้วยการโฆษณาได้ทำการพิจารณาโดยอาศัยข้อมูลประกอบความคิดเห็นจาก

1. แนวคำพิพากษาของศาลฎีกา
2. ความเห็นของผู้แทนรองอธิบดีกรมอัยการ
3. หลักเกณฑ์การพิจารณาสิ่งพิมพ์ชั่วยุของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
4. กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
5. ตัวอย่างรูปภาพเปลือยในลักษณะต่าง ๆ กัน
6. ความหมายของคำว่า “Nudism” และคำว่า “ภาพศิลปะ” ตามที่ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้

คณะกรรมการว่าด้วยการ โฆษณาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ภาพที่จะขัดต่อมาตรา 22 (3) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 32522 ได้แก่ ภาพที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค, 2539 : 435-437)

1. ภาพที่เข้าลักษณะลามกอนาจาร ได้แก่

1.1 ภาพแสดงการร่วมเพศ คือ ภาพที่แสดงให้เห็นว่ากำลังมีการร่วมเพศระหว่างชายกับหญิง และรวมถึงภาพที่แสดงให้เห็นว่ากำลังมีการร่วมเพศระหว่างชายกับชาย (Homosexual) หญิงกับหญิง (Lesbian) หรือคนกับสัตว์ ไม่ว่าภาพนั้นจะแสดงให้เห็นอวัยวะเพศหรือไม่ก็ตาม เช่น ภาพชายกับหญิงกำลังร่วมเพศกัน ภาพหญิงกับหญิงร่วมเพศกันโดยใช้อวัยวะเทียม ภาพหญิงเปลือยกายกอดกับหญิงหรือภาพที่แสดงการร่วมเพศอย่างวิถถาร เป็นต้น ส่วนภาพชายกับหญิงที่ทำให้ผู้ดูเข้าใจได้เองว่า กำลังมีการร่วมเพศก็ถือว่าเป็นภาพที่เข้าหลักเกณฑ์ข้อนี้ ภาพป็นที่แสดงการร่วมเพศ เช่น ภาพศิลปะกรรมของอินเดียโบราณถ้านำไปใช้ในทางชั่วยุการมรมณ์ ก็ถือว่าเป็นภาพลามกอนาจาร

1.2 ภาพเล้าโลมกันจนเป็นที่เข้าใจได้ว่ากำลังร่วมเพศหรือกำลังจะร่วมเพศ ได้แก่ ภาพที่ทำให้ผู้ดูเข้าใจอย่างชัดแจ้งว่าจะมีการร่วมเพศกันต่อไปอย่างแน่นอน เช่น ภาพชายนอนทับหญิงบนเตียง

นอนแสดงการเล้าโลมกันจนเห็นได้ว่าจะมีการร่วมเพศกันต่อไป แม้หญิงจะสวมเสื้อยกทรงมองไม่เห็น
ถันก็ตาม และภาพที่ชายยื่นจูบชอกคอหญิง มือจับที่หน้าอก เป็นต้น

1.3 ภาพที่เจตนาแสดงให้เห็นอวัยวะเพศของชายหรือหญิง ซึ่งมีได้ใช้ในวิชาการแพทย์หรือ
การศึกษา และไม่ได้อยู่ในเอกสารทางการแพทย์หรือการศึกษา หรือมิใช่ภาพศิลปะ การพิจารณาภาพใน
กรณีนี้ต้องพิจารณาถึงสิ่งพิมพ์ประกอบภาพนั้นด้วยว่าผู้พิมพ์มีเจตนาแท้จริงในทางวิชาการแพทย์หรือ
การศึกษาหรือไม่

2. ภาพอันอาจเข้าลักษณะหรืออาจนำไปสู่ความเสื่อมเสียศีลธรรมอันดีงามและวัฒนธรรม
แห่งชาติ ได้แก่

2.1 ภาพแสดงการเล้าโลมกันไม่ว่าผู้กระทำจะเป็นเพศเดียวกัน หรือต่างเพศกัน และไม่ว่า
ผู้กระทำจะมีเครื่องแต่งกายหรือไม่ก็ตาม คือ ภาพเล้าโลมกันจนเห็นได้ว่าการมีความรู้สึกทางกามารมณ์
เช่น ภาพที่หญิงจูบกับหญิง และสีหน้าแสดงความรู้สึกทางกามารมณ์

2.2 ภาพแสดงความต้องการทางกามารมณ์ ได้แก่ ภาพที่แสดงให้ผู้ดูเข้าใจได้ว่าผู้นั้นกำลังมี
อารมณ์ทางกามารมณ์ เช่น ภาพหญิงนอนอ้าขา มีสีหน้าแสดงความรู้สึกทางกามารมณ์ หรือภาพหญิง
นอนบิดตัว มือจับที่หน้าอกตัวเอง เป็นต้น

2.3 ภาพที่แสดงการเปลือยกายเปลือยอกของหญิง ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นศิลปะ เช่น ภาพที่
หญิงแต่งชุดละครรำ สวมชฎาแต่เปลือยอก ภาพดังกล่าวไม่ว่าจะมีการลบเลือนเฉพาะบริเวณปลายถัน
หรือไม่ ก็ถือว่าอาจนำไปสู่ความเสื่อมเสียอันดีงามและวัฒนธรรมแห่งชาติได้

ภาพบางภาพ เช่น ภาพเปลือยของมารีลิน มอนโร เป็นภาพแสดงความสวยงามของสตรีระ
เป็นภาพที่มีชื่อเสียงจนเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าเป็นภาพศิลปะไม่เข้าหลักเกณฑ์ข้อนี้

ในการพิจารณาภาพดังกล่าว คณะอนุกรรมการฯ ได้คำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ประกอบไปด้วย
คือ

1. ภาพจากภาพวาด หรือภาพปั้นให้ถือเสมือนภาพถ่ายของบุคคลนั้นด้วย มีลักษณะที่
ต้องการให้เห็นสตรีระของบุคคล แต่ถ้าเป็นเพียงภาพการ์ตูนหรือภาพลายเส้นที่ไม่มีลักษณะอุจาดบัดสียังไม่ถือว่าเป็นภาพตามความหมายนี้

2. ภาพที่มองเห็นอวัยวะเพศได้แม้ไม่ชัดเจน

3. ภาพที่เป็นศิลปะ ได้แก่

3.1 ภาพที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นศิลปะ

3.2 ภาพที่ผู้ทำมีเจตนาให้เป็นศิลปะ โดยดูจากอารมณ์ที่แสดงออก หรือลักษณะท่าทางในภาพนั้น

3.3 ภาพที่ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ทำ มีความงาม แสดงความรู้สึกมีชีวิตดูแล้วไม่พาให้จิตใจฝืดต่ำ

4.ภาพศิลปะที่นำไปใช้เพื่อช่วยการมรณกรรมถือว่าไม่ใช่ภาพที่เป็นศิลปะ

ประเภทของสื่อลามก

สื่อลามกที่มีอยู่ในปัจจุบันอาจแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มสิ่งพิมพ์ กลุ่มภาพยนตร์ หรือวีดิทัศน์ และกลุ่มคอมพิวเตอร์

1. สำหรับกลุ่มสิ่งพิมพ์นั้นมีหลายรูปแบบ เช่น เป็นหนังสือปลุกอารมณ์ การ์ตูนลามก ปฏิทินโป๊ หรือไฟโฟ๊ โดยแต่ละประเภทดังกล่าวจะมีความลามกอนาจารในระดับต่าง ๆ กัน ทั้งรูปภาพและเนื้อหา สำหรับภาพก็มีตั้งแต่เห็นแค่เรือนร่าง ไม่เห็นหน้าอกและอวัยวะเพศ เห็นหน้าอกอย่างเดียว เห็นหน้าอกและอวัยวะเพศด้วย หรือเป็นภาพร่วมเพศระหว่างชายหญิง ส่วนเนื้อหาก็อาจเป็นการบรรยายสัดส่วนและท่วงท่าของสตรีที่เร้าอารมณ์บุรุษ การเล่าโลมต่าง ๆ และการแสดงอารมณ์ตอบสนองต่อการเล่าโลมนั้น จนถึงลีลาการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ซึ่งส่วนใหญ่จะผูกเป็นเรื่องหรือสร้างเป็นเหตุการณ์เพื่อให้เกิดความเร้าใจมากขึ้น

สิ่งพิมพ์ดังกล่าวมีทั้งที่ผลิตในประเทศและต่างประเทศ และทำขึ้นอย่างหลากหลายตามรสนิยมของผู้บริโภค โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือวัยรุ่นและผู้ใหญ่ ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มจะนิยมสื่อลามกมากขึ้น สำหรับผู้จัดทำนายแม้จะไม่สามารถขายได้อย่างเปิดเผย แต่ก็มีการพยายามโดยอาจติดสินบนเจ้าหน้าที่ตำรวจ และวางขายตอนกลางคืน แหล่งที่มีการจำหน่ายกันมากจะอยู่บริเวณจตุจักร สะพานเหล็ก คลองถม สะพานพุทธ และสะพานควาย เป็นต้น

2. ส่วนกลุ่มภาพยนตร์และวีดิทัศน์เกิดขึ้นภายหลังสื่อสิ่งพิมพ์ นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2518 เป็นต้นมา ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยได้นำการมรณมาดึงดูดความสนใจของผู้ชม จึงเกิดภาพยนตร์ที่แสดงอารมณ์รักอย่างเปิดเผยมากขึ้น ตัวอย่างของภาพยนตร์ดังกล่าวที่ปรากฏในช่วงแรก ๆ คือ “ตลาดพรหมจารี” และ “กลกามแห่งความรัก” ส่วนเรื่องที่มีชื่อเสียงกันมากเมื่อเร็ว ๆ นี้ คือ “จัน ดารา” โดยเฉพาะในปัจจุบันมีภาพยนตร์ที่เราเรียกว่า “หนังแผ่น” หรือ “หนังวีซีดี” ที่วางจำหน่ายกันอย่างเสรี ไม่ผิดกฎหมาย ซึ่งหนังเหล่านี้จะเน้นนำภาพที่หวิวหวิว โป๊เปลือย มาเป็นจุดขาย

สำหรับภาพยนตร์ที่ถ่ายทำเพื่อกระตุ้นอารมณ์เพศโดยเฉพาะเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จึงต้องมีการแอบฉายตามโรงภาพยนตร์ชั้นสอง ซึ่งผู้นิยมบริโภคจะรู้จักกัน ภาพยนตร์เหล่านี้มีทั้งผู้แสดงที่เป็นคนไทยและชาวต่างชาติ

สื่อลามกประเภทวิดีโอทัศน์เกิดขึ้นเมื่อใด ไม่มีหลักฐานยืนยันแน่ชัด แต่สันนิษฐานว่ามีการพัฒนามาจากภาพยนตร์ลามกที่ขายกันอย่างลับ ๆ ในระยะแรกวิดีโอทัศน์เหล่านี้ผลิตจากต่างประเทศ เช่น จากประเทศในทวีปยุโรปและอเมริกา และลักลอบนำเข้ามาขายในประเทศ แต่ต่อมา มีการอัดสำเนาหรือผลิตเพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศและการส่งออก

สื่อวิดีโอทัศน์แพร่หลายกว่าสื่อสิ่งพิมพ์มาก เพราะสามารถหาเช่าได้จากร้านวิดีโอทั่วไปซึ่งมีอยู่มากมาย และถ้าจะสะสมไว้เป็นสมบัติส่วนตัวก็สามารถหาซื้อได้แถวสี่ลมและย่านอื่นที่จำหน่ายสื่อสิ่งพิมพ์ลามกดังที่กล่าวแล้ว

3. กลุ่มสุดท้ายคือสื่อลามกผ่านทางคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ ลูก้าที่บริโภคสื่อประเภทนี้มักจะมีฐานะตั้งแต่ระดับปานกลางขึ้นไปและมีการศึกษาดี ส่วนผู้ประกอบการเองก็ต้องมีความรู้ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และมีทุนในการผลิตสูงกว่าสื่ออื่น ๆ วิธีการสื่อสารทางคอมพิวเตอร์อาจมาในรูปแบบของแผ่นซีดีและดีวีดี หรือผ่านทางอินเทอร์เน็ต

สำหรับอินเทอร์เน็ต ปัจจุบันมีผู้ให้ความนิยมอย่างมาก ทำให้เกิดธุรกิจมากมายที่อาศัยสื่อชนิดนี้ รวมทั้งธุรกิจทางเพศด้วย ผู้บริโภคสามารถเลือกได้หลายลักษณะ ทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวพร้อมเสียง ผู้ประกอบการที่สนใจอาจตั้งเว็บไซต์ของคนหรือทำร่วมกับผู้อื่นเป็นเครือข่าย ส่วนผู้บริโภคที่ต้องการใช้สื่อดังกล่าวก็สามารถจ่ายค่าบริการผ่านธนาคารหรือบัตรเครดิต แล้วเปิดเข้าไปดูได้

ในขณะที่ อมรวิรัช นาคทรพรพ (2546) ได้จำแนกสื่อลามกออกเป็น 7 ประเภทหลัก คือ อินเทอร์เน็ต หนังสือ วิซีดี ดีวีดี ภาพยนตร์ การ์ตูน เกมส์ นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่าในโลกยุคปัจจุบันนี้ เทคโนโลยีด้านการสื่อสารมีความทันสมัยมากขึ้น เราจึงพบสื่อลามกรูปแบบใหม่ คือ การโหลดภาพลามกผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ซึ่งกำลังได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่วัยรุ่น

การศึกษาถึงเรื่องสื่อลามกอนาจารในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเป็นในแง่ของกฎหมาย ในเรื่องของการควบคุมการผลิตสื่อลามกและการพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นลักษณะลามกอนาจาร โดยที่ศาลจะมีอำนาจพิจารณาว่าอะไรคือลามก การศึกษาทางกฎหมายนั้นจึงมุ่งเน้นชี้เฉพาะให้เห็นว่าอย่างไรจึงเป็นลักษณะลามกอนาจาร ดังนั้นจึงน่าสนใจที่ควรจะมีการศึกษาถึงสื่อลามกในแง่ของสังคมวิทยา ในแง่ของสังคมนั้นใครเป็นคนตัดสินใจว่าอย่างไรจึงจะจัดว่าเป็นสื่อลามก ซึ่งแต่ละบุคคลก็จะแตกต่างกันออกไปโดย

อาจมาจากการเรียนรู้ทางสังคมผ่านทางครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือสื่อมวลชน มันจึงขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมาของแต่ละคน ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะชี้ชัดลงไปหรือแบ่งออกเป็นสองฝ่าย (Bipolar) ว่าอะไรคือลามกหรือไม่ลามก เพราะยังไม่มีบรรทัดฐานกำหนดว่าต้องขนาดไหนจึงจะเรียกว่าสื่อลามกอนาจาร ในที่นี้จึงไม่มุ่งเน้นพิจารณาที่การกำหนดว่าลักษณะอย่างไรและเพียงใดจึงจะเป็นลักษณะของสื่อลามกอนาจาร แต่จะมุ่งพิจารณาถึงเจตนาที่สื่อนั้นต้องการกระตุ้นอารมณ์หรือช่วยอารมณ์ทางเพศ ถ้าเป็นเช่นนั้นสื่อนั้นก็จัดได้ว่าเป็นสื่อลามกอนาจาร ทั้งนี้เราเน้นที่ผลของสื่อที่มีต่อความรู้สึกและอารมณ์ของคนดู มากกว่าการดูที่เนื้อหาและขอบเขต จึงแตกต่างจากการศึกษาในแง่มุมของกฎหมาย

ในการศึกษาครั้งนี้ สื่อลามกอนาจาร หมายถึง สื่อที่นำเสนอภาพเปลือยของผู้หญิง ผู้ชาย เด็กหญิง เด็กชาย หรือภาพการร่วมเพศของผู้หญิงกับผู้ชาย ผู้หญิงกับผู้หญิง ผู้ชายกับผู้ชาย ผู้ใหญ่กับเด็กหญิงหรือเด็กชาย การร่วมเพศระหว่างคนกับสัตว์ ในลักษณะของการช่วยหรือมุ่งหวังที่จะให้บุคคลดูแล้วเกิดอารมณ์ทางเพศ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มประเภท คือ

1. กลุ่มสิ่งพิมพ์ ได้แก่

1.1 หนังสือและนิตยสาร

1.2 การ์ตูน

2. กลุ่มภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ได้แก่

2.1 ภาพยนตร์

2.2 วีดีโอ

2.3 วีซีดี

2.4 ดีวีดี

3. กลุ่มคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ ได้แก่

3.1 อินเทอร์เน็ต

3.2 เกมส์คอมพิวเตอร์

3.3 การส่งข้อมูลภาพผ่านทางโทรศัพท์มือถือ

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

2.1 ทฤษฎีทางทัศนคติ (Attitude Theory)

ความหมายของทัศนคติ

Kendler (อ้างถึงใน วัชรญาณ กุลคิดก, 2541: 30) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคม ครอบครัว หรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่จะสนับสนุน หรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคล สถาบัน หรือแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของทัศนคติแบ่งเป็นพฤติกรรมใหญ่ ๆ 2 ลักษณะ คือ ในลักษณะพึงพอใจ หรือเรียกทัศนคติทางบวก และแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ เรียกว่าทัศนคติทางลบ และเมื่อเกิดทัศนคติขึ้นแล้วก็จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

Dewey (อ้างถึงใน กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, 2527:169) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกของบุคคล ได้แก่ ความรู้สึกไม่พอใจ ความรัก ความไม่เป็นมิตร ความไม่ไว้วางใจ ฯลฯ ที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งของต่าง ๆ

Hahn (อ้างถึงใน วัชรญาณ กุลคิดก, 2541: 30) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นแรงจูงใจที่บุคคลจะกระทำตามความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และมีพื้นฐานมาจากความเชื่อ เช่น เชื่อว่าสิ่งใดถูกต้อง สิ่งใดผิดจะเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้น ดังนั้น ทัศนคติจึงเกิดจาก

1. ประสบการณ์ของบุคคล
2. ตัวอย่างและการสอนจากผู้อื่น
3. การได้รับข่าวสารทำให้ทัศนคติแตกต่างไปจากเดิม
4. ประเภทบุคลิกลักษณะของบุคคล

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2539: 3) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2546:121) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นศัพท์เทคนิคทางจิตวิทยาสังคมคำหนึ่งที่นักจิตวิทยาสังคมยุคปัจจุบันมีความเห็นค่อนข้างพ้องกันว่า หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ และแนวโน้มของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งของ หรือความคิดใดก็ตามในลักษณะของการประเมินค่า ความรู้สึก ความเชื่อ และแนวโน้มของพฤติกรรมนี้ต้องคงอยู่นานพอสมควร

ดังนั้น กล่าวโดยสรุป ทักษะนี้มีลักษณะที่สำคัญคือ

1. สภาพทางจิตใจและประสาท เป็นผลงานทางความคิดเห็น ทำให้ ความรู้สึก ซึ่งบุคคลพร้อมที่จะสนองตอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการประเมินค่าทั้งในลักษณะ ชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย

2. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ จากการเรียนรู้ในสังคมไม่ได้เกิดจากพันธุกรรม จึงสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

Allport (อ้างถึงใน สุรพล กาญจนะจิตร, 2546: 33) ได้ให้ความหมายของทักษะคิดว่าเป็นสถานะความพร้อมทางด้านจิต ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สถานะความพร้อมนี้จะเป็นแรงที่จะกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ทักษะคิดต่าง ๆ ของบุคคลนั้นสร้างขึ้นหรือมีขึ้นจากการที่ได้พูดจากับสมาชิกในครอบครัวของตน จากเพื่อนฝูง ทักษะคิดสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรง ทักษะคิดมีความสำคัญและมีอิทธิพลที่อาจจะทำให้บุคคลแสดงออกถึงพฤติกรรม ความพร้อมที่จะกระทำหรือการร่วมมือ องค์กรประกอบในการสร้างทักษะคิดมีอยู่ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. องค์กรประกอบทางความคิด (Cognitive Component) บุคคลได้รับรู้หรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ มากมายในชีวิตประจำวัน บุคคลมักจะแบ่งกลุ่มของสิ่งที่ผ่านมาจากภายนอกเพื่อให้เกิดความง่ายในการให้ความหมายหรือคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้น โดยรวมสิ่งที่เหมือนกันหรือคล้ายกันเข้าด้วยกัน การจัดหมวดหมู่จะช่วยบุคคลในด้านการรับรู้ (Perception) แต่ในทางตรงกันข้ามอาจจะทำให้บุคคลเข้าใจสิ่งแวดล้อมในทางที่ผิดได้ โดยบุคคลนั้นสรุปด้วยตนเองอย่างปราศจากข้อมูลที่ถูกต้อง การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้าต่าง ๆ นี้เป็นส่วนประกอบทางด้านความรู้ของทักษะคิด

2. องค์กรประกอบทางอารมณ์ (Affective Component) ได้แก่ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เป็นด้านบวกหรือลบ ในทางสรีรวิทยาอารมณ์จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับสภาวะการณ์ที่มาเร้าหรือจากบุคคลนั้นแปลความหมาย หรือให้ความหมายสิ่งเร้าแล้วจะทำให้ทราบทิศทางของอารมณ์หรือความรู้ว่าเป็นไปในทางบวกหรือลบได้

3. องค์กรประกอบทางพฤติกรรม (Behavioral Component) บรรทัดฐานของสังคมจะมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติของคน บรรทัดฐานทางสังคมเป็นสิ่งที่กำหนดว่าอะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ซึ่งจะมีอิทธิพลในการควบคุมความประพฤติหรือการแสดงออกของแต่ละบุคคล

ประเภทของทัศนคติ

1. ทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่พร้อมจะเข้าหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ หรือพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น นักเรียนที่ชอบครูก็จะเข้าไปหาครูอยู่เสมอ ลูกที่รักมารดาจะไปเยี่ยมเยียนมารดาเสมอ
2. ทัศนคติทางลบ (Negative Attitude) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่พร้อมจะถอยหนีหรือหลีกเลี่ยง เมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ หรือไม่พอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น นักเรียนที่ไม่ชอบครูเพราะครูดุ ก็จะพยายามหลบหน้า หรือไม่เข้าไปหาครูผู้นั้น

ในการวิจัยเรื่องการเสพสื่อลามกอนาจารในครั้งนี้จะพบว่าเมื่อบุคคลมีทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารอย่างไร ไม่ว่าจะป็นทัศนคติในทางบวกคือยอมรับ หรือทัศนคติในทางลบคือไม่ยอมรับ ก็ตามมันก็จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการเสพสื่อลามกอนาจาร โดยผู้ที่มีทัศนคติทางบวกก็จะมีแนวโน้มที่จะเสพสื่อลามกอนาจาร ในขณะที่ผู้ที่มีทัศนคติทางลบก็มีแนวโน้มที่จะปฏิเสธการเสพสื่อลามกอนาจาร

2.2 แนวคิดวัฒนธรรมวัยรุ่น (Youth Culture)

แนวคิดทางวัฒนธรรมศึกษาในเรื่อง “เยาวชน” เริ่มต้นการศึกษามาจากแนวทางการศึกษาความแตกต่างในวิถีชีวิตของเยาวชนซึ่งถูกให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของสังคมใหญ่ ในฐานะที่กลุ่มวัยรุ่นเป็น “กลุ่มวัฒนธรรมย่อย (Subculture) ของสังคมใหญ่ แนวคิดทางวัฒนธรรมศึกษาให้ความสนใจศึกษาในชีวิตประจำวันของวัยรุ่นอันเกิดจากการใช้ชีวิตประจำวันของแต่ละกลุ่มคนล้วนแล้วแต่มีแผนที่แห่งความหมาย (Map of Meaning) ที่ใช้วาดความสัมพันธ์ในกลุ่มและระหว่างกลุ่มขึ้นมา โดยที่แต่ละกลุ่มก็จะมีแบบแผนและประสบการณ์การใช้ชีวิตที่ต่างกันอย่างออกไป ดังนั้น สังคมที่พวกเขาตีความและเข้าใจจึงมีความหมายที่ต่างกันอย่างออกไปแต่ละกลุ่มวัฒนธรรมย่อย

ในสมัยแรกสำนักวัฒนธรรมศึกษาอังกฤษเชื่อว่า วัฒนธรรมของวัยรุ่นอยู่ภายใต้ความสัมพันธ์ที่อ้างอิงกับเครือข่ายความสัมพันธ์ทางชนชั้นหรือยังคงผูกพันกับวัฒนธรรมของรุ่นพ่อแม่ มิติความสัมพันธ์นี้จึงสะท้อนลักษณะอำนาจของอุดมการณ์หลักในสังคมที่เป็นทั้งด้านการถูกรอบงำและด้านที่วัยรุ่นต้องการที่จะต่อต้าน พวกเขาได้แบ่งแยกการถูกรอบงำและการต่อต้านออกเป็น 2 ขั้วอย่างเด็ดขาดเกินไป นักวิชาการในรุ่นต่อมา คือ Sarah Thornton (1977) เห็นว่า การศึกษาวัฒนธรรมกลุ่มย่อยของวัยรุ่นไม่ควรแบ่งว่ามีส่วนชายขอบและ/หรือทางเลือกรับกับส่วนกระแสหลัก ไม่ควรแบ่งการต่อต้านกันการถูกรอบงำ เธอเห็นว่าการศึกษารูปแบบทางวัฒนธรรมไม่มีพื้นที่ที่แน่นอนกระแสหลักอาจเป็นวัฒนธรรมทางเลือกในวันข้างหน้า เธอวิเคราะห์ว่าวัยรุ่นต้องการเพียงความโดดเด่น

เขาจึงพยายามแยกตัวแล้วสร้างกลุ่มเฉพาะทางวัฒนธรรมของตนเองขึ้นมามากกว่าที่จะต่อต้าน กฎระเบียบ กล่าวได้ว่า การวิจัยของ Thornton เน้นการศึกษาวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นในการรับรู้พฤติกรรมเบี่ยงเบน และพฤติกรรมที่ผิดแปลกไปจากวัฒนธรรมพื้นฐานของสังคมเพื่อสร้างความโดดเด่นให้กับกลุ่มของตนเองขึ้นมา (วิกิอาร์ตน์ พันธุ์ฤทธิ์ดำ, 2544 : 48-50)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เราได้ทราบว่า ในวัฒนธรรมหนึ่งสามารถแบ่งได้เป็นหลาย ๆ วัฒนธรรมย่อย ได้อีก เช่น วัฒนธรรมท้องถิ่น เชื้อชาติ ฯลฯ วัฒนธรรมวัยรุ่น (Youth Culture) จึงถือว่าเป็นวัฒนธรรมย่อย (Subculture) ของสังคมด้วย ซึ่งแต่ละวัฒนธรรมก็ย่อมจะมีแนวคิดพฤติกรรมที่เป็นแบบแผนของระบบสัญลักษณ์ของตัวเอง

ดังนั้นการศึกษาคณะ “การเสพลือลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” ในแนวคิดทางวัฒนธรรมศึกษา จึงเน้นการศึกษาวัยรุ่นในฐานะที่เขาเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยของสังคมใหญ่ ที่พยายามสร้างโลกส่วนตัวขึ้นมา นั่นคือ วัยรุ่นจะสนใจแตกต่างกันไป ใครที่สนใจสิ่งทีคล้ายกันก็จะเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งในกรณีการเสพลือลามกเราก็จะพบว่า มีการแพร่หลายกันมาในกลุ่มเพื่อน ชักชวนกันไปดูสื่อลามกต่าง ๆ การศึกษาเรื่องนี้จึงน่าจะช่วยให้เราได้ทราบถึงสาเหตุปัจจัยที่ชักนำเด็กให้เสพลือลามกอนาจาร

2.3 เรื่องเพศและเรือนร่าง (Sexuality and Body)

คำว่า “เสพลือลามกอนาจาร” ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตรงกับภาษาอังกฤษคำว่า “Pornography” หมายถึงการใช้การเปลือยเปล่าหรือภาพเปลือยของร่างกายมนุษย์เพื่อปลุกเร้าความรู้สึกตื่นตัวหรือความต้องการทางเพศ (ปิยฤดี และ ไชยันต์ ไชยพร 2541 : 67)

เป็นที่ทราบกันดีว่าทัศนคติของมนุษย์ในปัจจุบันนี้ กำหนดให้คนพึงหลีกเลี่ยงการเปิดเผยหรือการเปลือยร่างกายต่อหน้าคนอื่น ทัศนคตินี้บอกว่าการเปลือยกายต่อหน้าคนอื่นเป็นสิ่งที่น่าละอายอย่างยิ่ง คำถามก็คือ “ความละอายที่ว่านี้เป็นการละอายอะไร?” หากตอบจากสามัญสำนึกก็อาจจะได้คำตอบว่า “สภาพร่างกายที่เปลือยเปล่าเป็นสิ่งที่น่าละอายเพราะมันน่าเกลียด” แต่ถ้าวางกายที่เปลือยเปล่าที่น่าเกลียดจริง ๆ ทำไมคนจำนวนหนึ่งถึงอยากดูหรือเห็นร่างกายที่เปลือยเปล่าของคนอื่น ฉะนั้นเราคงต้องพิจารณาให้ดีว่าจริง ๆ แล้ว “สภาพร่างกายที่เปลือยเปล่าของคนเรานั้นสวยงามหรือน่าเกลียดกันแน่?”

อย่างไรก็ตามยังมีคนเป็นจำนวนมากที่ยังนิยมชมภาพเปลือย นับสำคัญที่ทำให้ภาพเปลือย Pornography เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาคือ “สถานะแห่งการถูกลูกเร้าอารมณ์” ซึ่งหมายถึงการมีอารมณ์และความตื่นเต้นหฤหรรษ์ ไม่ว่าจะภาพหรือเหตุการณ์ หรือสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นสิ่งสวยงามหรือน่าเกลียดสกปรกก็ตาม(ปิยฤดี และไชยันต์ ไชยพร 2541 :101)

ดังนั้น การเปลือยร่างกายให้คนอื่นเห็นเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายน่าละอาย ก็ด้วยสาเหตุที่การเปลือยนั้นสัมพันธ์กับการปลุกเร้าความต้องการทางเพศหรือกามตัณหา และจากเงื่อนไขความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ การเปลือยร่างกายในตัวของตัวเองจึงไม่ใช่สิ่งที่ชั่วร้ายถ้ามันไม่เป็นการปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ

เรือนร่าง “Body” เป็นสิ่งที่ทุกคนกำลังหันมาให้ความสนใจมากขึ้น ในปัจจุบันวัฒนธรรมป๊อป (pop culture) ได้ทำให้ร่างกายปรากฏในลักษณะที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน นั่นคือมันได้กลายเป็นเวทีของการแสดงความเป็นปัจเจกของบุคคล คนจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ให้ความสนใจและความสำคัญต่อการมีสุขภาพที่ดี สัดส่วนและภาพลักษณ์ของร่างกายมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับอัตลักษณ์ (Identity) ของบุคคล (สายพิน คุพทุทมงคลและคณะ 2541:17) และเรือนร่างก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ (Sexuality) โดยตรง ในปัจจุบันเราจะพบว่าทั้งชายและหญิงต่างมุ่งที่จะทำให้เรือนร่างของตนเองเป็นที่สนใจของอีกฝ่ายหนึ่ง การมีเรือนร่างที่สวยงามจะช่วยกระตุ้นอารมณ์ทางเพศแก่อีกฝ่ายหนึ่งได้

ดังนั้น กล่าวโดยสรุปแล้วการที่มีสื่อลามกอนาจารแพร่หลายอยู่ในปัจจุบันก็เป็นเพราะคนเรานั้นลึก ๆ แล้วล้วนมีความต้องการดูเรือนร่างเปลือยเปล่าของบุคคล เพื่อกระตุ้นหรือตอบสนองต่ออารมณ์ทางเพศของตนเอง การจะกำจัดสื่อลามกอนาจารให้หมดไปจากสังคมจึงเป็นไปได้ยากเพราะมันมีขึ้นก็เพื่อตอบสนองต่อความต้องการทางเพศของมนุษย์ ซึ่งมันก็เป็นความต้องการตามธรรมชาติ

3.งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3.1 ผลงานวิจัยในประเทศ

อมรวิทย์ นาคทรพรพ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเสพสื่อลามกของเด็ก” โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยแบบสอบถาม ในระดับประถมศึกษาตอนปลายไปจนถึงอุดมศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 834 คน และทำการสัมภาษณ์ครูและผู้ปกครอง 4 คน และเยาวชนอีก 6 คน ผลการวิจัยพบว่าสื่อลามกสามารถแบ่งได้เป็น 7 ประเภทหลัก คือ อินเทอร์เน็ต หนังสือ วีซีดี ดีวีดี ภาพยนตร์ การ์ตูน และเกมส์ โดยพบว่าเยาวชนเริ่มเสพสื่อลามกครั้งแรกมากที่สุดตอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคือวีซีดี ในเพศชาย และการ์ตูนในเพศหญิง สถานที่ที่เยาวชนเสพสื่อลามก มากที่สุด คือห้องส่วนตัว รองลงมาคือบ้านเพื่อน

ศรีอรุณ ตะโคตม (2542) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจาร” จากผลการศึกษาพบว่า ปัญหาของสื่อลามกอนาจารในปัจจุบันเป็นปัญหาหนึ่งของสังคม ซึ่งขณะนี้ก็มีกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ในการควบคุมและป้องกัน รวมทั้งมีหน่วยงานในการรับผิดชอบหลายหน่วยงานด้วยกัน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าปัญหาสื่อลามกอนาจารมิได้ลดลง อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนต่อไปในอนาคตข้างหน้าได้ ในการศึกษาในเรื่องดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย และหาวิธีลดสื่อลามกอนาจารมิให้แพร่เข้าไปในหมู่เด็กและเยาวชน รวมถึงเปิดเสรีภาพของประชาชนในการรับชมสื่อชนิดต่าง ๆ จากการศึกษาพบว่ากฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่ใช้ควบคุมสื่อหลายฉบับใช้มานานมากโดยแทบจะมิได้มีการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งกฎหมายและระเบียบเหล่านี้มีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน ทั้งเป็นการจำกัดเสรีภาพของสื่อมวลชนในการเผยแพร่และให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานในการใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยเรื่องราวต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยที่มิได้มีการมีมาตรฐานที่แน่นอน การตัดสินใจหรือวินิจฉัยจึงขึ้นอยู่กับมาตรฐานทางความคิดของเจ้าพนักงานแต่ละคนเป็นสำคัญ ซึ่งในปัจจุบันหน่วยงานในการรับผิดชอบและดูแลควบคุมสื่อลามกอนาจารมีหลายหน่วยงานด้วยกัน ซึ่งแต่ละหน่วยงานก็มีมาตรฐานในการวินิจฉัยที่แตกต่างกันทำให้เกิดปัญหาอย่างมาก ดังนั้นกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันถือว่าไม่สอดคล้องกับความเจริญของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดและแบ่งประเภทของสื่อต่าง ๆ ให้ชัดเจน เพื่อให้เหมาะสมกับบุคคล และกำหนดบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐใหม่ให้เป็นผู้กำกับดูแลแทนที่จะเป็นผู้ควบคุม โดยปล่อยให้ห้องการค้าเอกชนของสื่อแต่ละประเภทควบคุมกันเองเพื่อให้เป็นไปตามวิถีทางประชาธิปไตยและกลไกของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

เนติ รัตนกร (2542) ศึกษาเรื่องการให้ความคุ้มครองเด็กในกฎหมายควบคุมสื่อลามก ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายไทย อังกฤษ สหรัฐอเมริกา และเยอรมัน ศึกษาโดยวิธีค้นคว้าวิจัยเอกสาร เฉพาะที่เกี่ยวกับการควบคุมสื่อลามกทั่วไปและในระหว่างประเทศและการคุ้มครองเด็ก จากเอกสารตำรา บทความ ทั้งในและต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า เด็กจะมีพฤติกรรมทางเพศที่ผิด หลังจากได้รับสื่อลามก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สื่อลามกมีอิทธิพลต่อจิตใจเด็ก อันเนื่องมาจากเด็กยังเข่าว้วยไม่อาจแยกแยะและ กำหนดพฤติกรรมที่เหมาะสมทางเพศของตนเองได้ เมื่อรับสื่อที่เป็นสื่อลามกเข้าไปจึงเกิดการเลียนแบบ พฤติกรรมและทำตาม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการควบคุมการเผยแพร่สื่อลามกในหมู่เด็กและเยาวชน กำหนดมาตรการไม่ให้มีการจำหน่ายสื่อลามกแก่เด็กเป็นพิเศษ นอกจากนั้นยังสมควรที่จะมีการแก้ไขและ เพิ่มเติมกฎหมายในส่วนของการกระทำผิดที่เกี่ยวกับสื่อลามกเด็ก เพิ่มเติมความผิดในเรื่องของการ ครอบครอง เผยแพร่สื่อลามก รวมถึงกำหนดความรับผิดชอบของบุคคลที่มีอำนาจปกครองเด็กที่ยินยอมให้เด็ก ดูสื่อลามกต่าง ๆ

ธนะชัย มีผดุง (2539) ศึกษาเรื่องมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการผลิตและ เผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามก ศึกษาโดยวิธีค้นคว้าวิจัยเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในปัจจุบันกำลังทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และวัตถุหรือ สิ่งของลามกเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่มาซึ่งความเสื่อมเสียศีลธรรมอันดีของสังคม และส่งผลกระทบต่อ พฤติกรรมทางเพศของบุคคลทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะบุคคลที่เป็นเด็กและเยาวชน ดังนั้นจึงควรให้มีการ ควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งของลามกในสังคมไทย ให้มีประสิทธิภาพ โดยที่รัฐจำเป็นต้อง พิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายควบคุมวัตถุหรือสิ่งของลามก โดยกำหนดขอบเขตของคำว่า “ สื่อลามก” ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และควรมีการกำหนดแบ่งแยกฐานความผิดของผู้ที่กระทำความผิดฐานผลิตวัตถุ หรือสิ่งของลามก และผู้ที่เผยแพร่และครอบครองวัตถุหรือสิ่งของลามก

จูนววรรษ นิติธรรมวิสูตร (2544) ศึกษาเรื่องอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ศึกษาเฉพาะกรณี การแพร่ภาพและสื่อลามกทางอินเทอร์เน็ตที่มีคนไทยเป็นผู้เสียหาย ศึกษาโดยการวิจัยเชิงคุณภาพโดยวิธี วิจัยเอกสารต่าง ๆ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ศึกษาเฉพาะกรณีการแพร่ภาพและสื่อลามก ทางอินเทอร์เน็ตที่มีคนไทยเป็นผู้เสียหาย เนื่องจากการกระทำดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความสงบ เรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของสังคม โดยเฉพาะกับเด็กและเยาวชน รวมถึงเด็กและเยาวชนอาจจะ มีพฤติกรรมและค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง อีกทั้งอาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมทางเพศและปัญหาทาง สังคมอื่น ๆ ตามมา นอกจากนี้ในปัจจุบันมีการเผยแพร่สื่อลามกผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งยากต่อการเข้า ควบคุมกำกับดูแลและปราบปรามได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจากการศึกษาพบว่า ประเทศต่าง ๆ ล้วน ประสบปัญหาการเผยแพร่ของสื่อลามกและไทยเองในขณะนี้ก็ยังไม่มียกกฎหมายว่าด้วยอาชญากรรม

คอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะ ในส่วนของการเผยแพร่ภาพและสื่อลามกผ่านทางอินเทอร์เน็ตนี่ออกมาและใช้ บังคับและกฎหมายที่มีอยู่ก็ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ดังนั้นจึงควรที่จะต้องมีการพัฒนาและปรับปรุง กฎหมายให้มีความทันสมัยเท่าทันกระแสโลก

เอกรัตน์ ทศเจริญ (2544) ได้ทำการศึกษาถึงความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามก : ศึกษากรณี เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปราม โดยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานในการปราบปรามการ ควบคุมการผลิตวัตถุหรือสิ่งลามกของเจ้าหน้าที่กองปราบปราม ใช้วิธีวิจัยทั้งเชิงปริมาณได้แก่ การใช้ แบบสอบถาม จำนวน 264 ชุด กับกลุ่มตัวอย่าง และเทคนิควิจัยภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก 10 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ในการปราบปรามการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามก ได้แก่ การจบการศึกษาทางด้านกฎหมาย รายได้ ครอบครัว ประสบการณ์ในการทำงาน สวัสดิการ แต่ทัศนคติต่อสื่อวัตถุลามกไม่มี ความสัมพันธ์กับความพร้อมของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุ หรือสิ่งลามกแต่ อย่างไร

ธนะชัย ผดุงธิตติ (2545) ศึกษาเรื่อง “สื่อลามกกับผู้กระทำผิดความผิดทางเพศ” มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและรูปแบบของสื่อลามกในสังคมไทย ศึกษาทัศนคติของผู้ต้องขัง ความผิดเกี่ยวกับเพศต่อความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดความผิดทางเพศกับสื่อลามก เพื่อวิเคราะห์ปัญหา อาชญากรรมทางเพศกับสื่อลามก และเพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดทางเพศสืบ เนื่องมาจากสื่อลามกในอนาคต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ต้องขังคดีความผิดทางเพศในเรือนจำกลางบาง ขวางและเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร จำนวน 270 คน โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และสัมภาษณ์นักจิตวิทยา จิตแพทย์และนักสื่อสารมวลชน จำนวน 3 คน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังคดีความผิดทางเพศผู้ตอบแบบสอบถามจะมีอายุเฉลี่ย 34 ปี ส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษา มีอาชีพเป็นผู้ใช้แรงงาน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำ มีสภาพ ครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ มีสถานะเป็นโสด กระทำความผิดเป็นครั้งแรก และจะกระทำความผิดฐานซ้ำขึ้น กระทำชำเราหรือโทรมหญิงมากที่สุด ส่วนใหญ่จะเห็นสื่อลามกครั้งแรกเมื่ออายุยังน้อย หรืออยู่ในช่วง เป็นวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะเห็นสื่อลามกสัปดาห์ละ 1 ครั้ง สื่อลามกที่เผยแพร่อยู่ในสังคมไทยส่วนใหญ่จะ เป็นภาพผู้หญิงเปลือยและภาพการร่วมเพศระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย สื่อที่เป็นช่องทางในการเผยแพร่สื่อ ลามกในสังคมไทย ส่วนใหญ่จะเป็นจากภาพถ่าย วีดีโอ และวีดีโอ ซีดี ผู้ต้องขังให้ความเห็นว่าสื่อลามก

มีผลต่อจิตใจและอารมณ์ทางเพศ โดยจะมีอารมณ์ทางเพศทุกครั้งเมื่อเห็นสื่อลามก ได้เรียนรู้พฤติกรรมทางเพศจากสื่อลามก และจะนำสิ่งที่เห็นจากสื่อลามกไปใช้ในการร่วมเพศ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักจิตวิทยา จิตแพทย์ และนักสื่อสารมวลชนมีความเห็นตรงกันว่า สถานการณ์การแพร่หลายของสื่อลามกในสังคมไทยอยู่ในขั้นรุนแรง และเห็นว่าสื่อลามกมีผลเสียต่อบุคคล และเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดทางเพศของบุคคล และรัฐควรกำหนดแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการผลิตและเผยแพร่สื่อลามกที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.2 ผลงานวิจัยต่างประเทศ

รอธ (Roth) (อ้างถึงใน เอกรัตน์ ทศเจริญ 2544:59) ได้ศึกษาเรื่องสื่อลามกอนาจาร และนำเสนอแนวทางการพิจารณาสื่อลามกอนาจารไว้ในหนังสือชื่อ “Mass Media Law” โดยนำเสนอว่า แม้ว่าในรัฐธรรมนูญของประเทศสหรัฐอเมริกาจะให้เสรีภาพแก่สื่อมวลชนอย่างกว้างขวาง แต่ก็มิชอบเขตจำกัดในเรื่องของสื่อลามกอนาจารนั้นจะไม่ได้รับการคุ้มครอง ปัญหาจึงเกิดมีว่า อะไรคือลามกอนาจาร ในเบื้องต้นไม่มีการอธิบายความหมายของคำนี้ไว้อย่างชัดเจน ต่อมาประมาณปี ค.ศ.1950 ศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกาได้พิจารณาและตีความหมายของคำว่าลามกอนาจาร โดยพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นลามกอนาจาร ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นมีแนวโน้มที่จะทำให้บุคคลหรือสิ่งพิมพ์นั้นตกไปถึงมือจิตใจ และการกระทำที่เสื่อมลง โดยมีความเชื่อว่ามาตรฐานของจิตใจและศีลธรรมอันดีของประชาชนมิได้สูงไปกว่ากลุ่มชนที่อ่อนแอ หรือชั่วช้าในสังคมนั้นเลย ถ้าสิ่งใดเป็นโทษต่อผู้อ่านคนหนึ่ง สิ่งนั้นก็ควรจะนำออกไปจากสังคมนั้นด้วย แต่หลักเกณฑ์นี้ใช้ไม่ได้ผล ซึ่งต่อมาได้มีความเห็นของผู้พิพากษาคนหนึ่งว่าสิ่งที่จะเป็นลามกอนาจารได้ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นมีแนวโน้มที่จะช่วยยุบยวมารมณ์ หรือนำไปสู่ความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ และเต็มไปด้วยราคะ ไม่ว่าหนังสือเล่มนั้นจะมีแนวโน้มที่จะสร้างขึ้นเพื่อความตื่นเต็นหรือช่วยยุบยวมารมณ์หรือไม่ก็ตาม ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของศาลว่า หนังสือเล่มนั้นจะมีผลต่อบุคคลทั่วไป ผู้ซึ่งมีจิตใจต่ำนึ่เกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง หรือระดับปกติด้วย

ในปี ค.ศ. 1957 มีคำพิพากษาศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกาออกมาวางแนวมาตรฐานของคำว่าลามกและสื่อใดที่เป็นลามกอนาจารจะไม่ได้ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งศาลได้กำหนดว่า สิ่งที่เป็นลามกอนาจารคือสิ่งที่วิญญูชนโดยทั่วไปในมาตรฐานของสังคมนั้นเห็นว่าส่วนสำคัญของวัตถุหรือรูปภาพ หรือเนื้อหาของสื่อที่นั้นส่อไปในทางช่วยยุบยวมารมณ์ นิยามดังกล่าวได้ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินเรื่อยมาแม้จะมีการตั้งคำถามว่าอะไรคือมาตรฐานของสังคมและใช้วัดกันอย่างไร คดีเกี่ยวกับลามกอนาจารก็ยังมีไปถึงศาลสูงสุดเป็นระยะ ๆ

ต่อมาในระหว่างปี ค.ศ. 1950ถึง1960 ศาลสูงสุดได้วางแนวพิจารณา การกำหนดว่า สิ่งใดจะเป็นเรื่องลามกอนาจารเพิ่มเติม โดยกำหนดว่าสิ่งพิมพ์ใดจะเป็นสื่อลามกอนาจารจะต้องเข้าหลักเกณฑ์ 3 ประการ คือ

1. ช่วยให้เกิดส่วนได้เสียทางกามารมณ์
2. ต้องน่ารังเกียจอย่างเห็นได้ชัด
3. ต้องเป็นการเกินเลยถึงขนาดที่ทำลายค่านิยมของคนได้

ในปี ค.ศ. 1966 ได้มีคำพิพากษาออกมาโดยพิจารณาจากเจตนาของผู้กระทำ มิใช่เพียงแต่พิจารณาแบบเนื้อหาของสื่อแต่เพียงอย่างเดียว โดยศาลสูงสุดได้วางแนวพิจารณาว่า การตัดสินว่าสิ่งใดจะเป็นลามกอนาจารหรือไม่นั้น การกระทำของผู้พิมพ์และ ผู้จำหน่ายจะต้องเข้าลักษณะดังนี้ คือ

1. วิธีการส่งเสริมการขายมีลักษณะช่วยกามารมณ์
2. ผลิตข้อมูลที่ไม่สมควรต่อเยาวชนอันเป็นการละเมิดบทบัญญัติของรัฐ
3. เสนอเรื่องราวเนื้อหาของบุคคลใดไปในทางเสื่อมเสียโดยที่เจ้าตัวไม่ยินยอม

ในปี ค.ศ. 1969 ศาลสูงสุดได้ตัดสินว่า ประชาชนมีสิทธิที่จะรับ หรือใช้หนังสือหรือเอกสารอันเป็นสิ่งลามกได้ในบ้านของตนเองตามลำพัง รัฐไม่มีสิทธิที่จะบังคับการกระทำของประชาชนโดยลำพังในบ้านของเขาได้ จะเห็นได้ว่าตลอดเวลาที่ผ่านมา แม้แต่ศาลสูงสุดก็ไม่สามารถจะวางหลักเกณฑ์ที่แน่นอนให้เป็นบรรทัดฐานในระยะยาวได้ว่าการนำเสนอเรื่องราวทางเพศในลักษณะใดที่สมควรจะควบคุม ห้ามปราม หรือถูกตราว่าเป็นสิ่งลามกอนาจาร เกณฑ์การพิจารณาจึงเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

วิลเลียม อี. ฟรองซัวร์ (William E. Francois) (อ้างถึงใน เอกรัตน์ ทศเจริญ 2544:60) ได้ศึกษาเรื่องการควบคุมสื่อลามกอนาจาร ไว้ในหนังสือชื่อ “ Mass Media Law and Regulation” โดยนำเสนอเกี่ยวกับการควบคุมสื่อลามกอนาจารประเภทภาพยนตร์ว่า การควบคุมภาพยนตร์ของประเทศสหรัฐอเมริกาเริ่มขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1907 มีการบัญญัติเทศบัญญัติเพื่อตรวจภาพยนตร์ขึ้นเป็นครั้งแรกในเมืองชิคาโก โดยให้อำนาจเจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้ตรวจและออกใบอนุญาตด้านภาพยนตร์และให้อำนาจระงับการฉายหรือไม่อนุญาตให้ฉายภาพยนตร์ที่เห็นว่าขัดต่อศีลธรรมอันดีหรือลามกอนาจารซึ่งมาตรฐานของการพิจารณาอยู่ที่ความพอใจและค่านิยมส่วนตัวของเจ้าพนักงาน จนกระทั่งปี ค.ศ. 1911 หลายมลรัฐในอเมริกาได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ขึ้น ทำหน้าที่ตรวจพิจารณาภาพยนตร์และให้การอนุมัติก่อนฉายทุกเรื่อง อีกทั้งมีอำนาจห้ามการฉายภาพยนตร์ทั้งเรื่องหรือเพียงบางส่วนได้

ในปี ค.ศ. 1968 มีการกำหนดมาตรฐานและแบ่งประเภทภาพยนตร์ตามประเภทของคนดู โดยแบ่งออกดังนี้

G คือ ภาพยนตร์ที่ดูได้ทุกเพศทุกวัย

M คือ ภาพยนตร์สำหรับผู้ใหญ่ หากเป็นเด็กผู้ปกครองควนให้คำแนะนำ

R คือ ภาพยนตร์ที่จำกัดสำหรับบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ต้องมีผู้ใหญ่ไปดูด้วย

X คือ ภาพยนตร์ที่ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่า 16 ปี

ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข โดยจัดลำดับใหม่และเปลี่ยนแปลงอายุของผู้ชมออก

ดังนี้

G สำหรับทุกเพศทุกวัย

PG ผู้ปกครองควนให้คำแนะนำ บางฉากอาจไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก

R จำกัดสำหรับบุคคลอายุต่ำกว่า 17 ปี ต้องมีผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ไปดูด้วย

X สำหรับผู้ใหญ่ ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี

การแบ่งประเภทภาพยนตร์นอกจากจะแก้ปัญหาที่ว่าภาพยนตร์บางประเภทไม่เหมาะสมกับประชาชนบางกลุ่ม โดยเฉพาะเยาวชนของชาติแล้วยังทำให้ประชาชนมีเสรีภาพในการเลือกชมภาพยนตร์ได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ในปัจจุบันได้ลดวิธีการควบคุมที่เข้มงวดลง โดยหันมาใช้วิธีการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศมากขึ้น ทั้งนี้หวังว่าจะช่วยลดอาชญากรรมทางเพศลงได้ โดยใช้สถาบันต่าง ๆ เป็นสื่อในการเผยแพร่ เช่น โรงเรียนหรือสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ เป็นต้น จุดประสงค์เพื่อจะมุ่งพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศให้เห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา เป็นเรื่องธรรมชาติ และเพื่อให้ประชาชนคุ้นเคยกับทัศนคติที่แตกต่างต่อกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

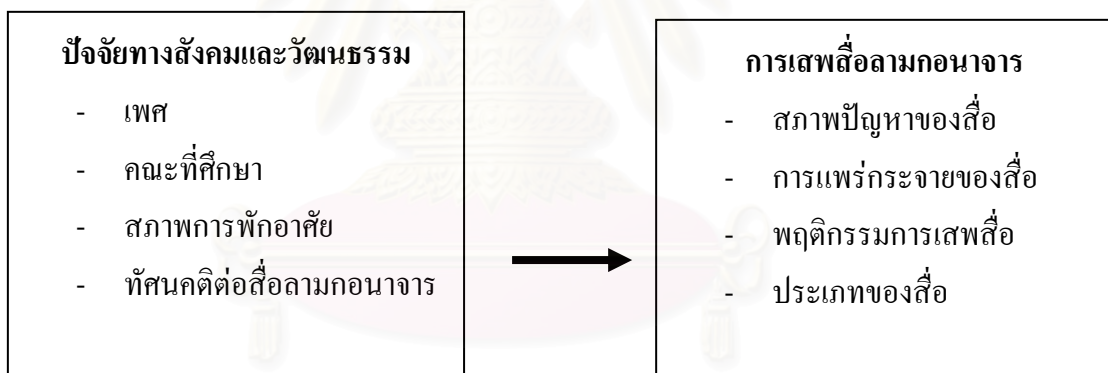
4. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

มีปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมหลายปัจจัยที่ส่งผลทำให้เกิดการเสพลือลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา จากแนวคิดวัฒนธรรมวัยรุ่น (Youth Culture) เราจะพบว่าการเสพลือลามกในกลุ่มวัยรุ่นเกิดขึ้นเนื่องจากวัยรุ่นเป็นกลุ่มที่มีวัฒนธรรมย่อยเป็นของตัวเอง พยายามสร้างโลกส่วนตัวขึ้นมา กล่าวคือวัยรุ่นจะสนใจแตกต่างกันไป ใครที่สนใจสิ่งทีคล้ายกันก็จะเป็นกลุ่มเดียวกันและมีอิทธิพลต่อกันทั้งในเชิงความคิดและพฤติกรรม ซึ่งในกรณีของการเสพลือลามกเราก็จะพบว่า มีการแพร่หลายในกลุ่มเพื่อนชักชวนกันดูสื่อลามกอนาจาร โดยที่สิ่งเหล่านี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความต้องการความอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศ โดยปกติวัยรุ่นมักจะอยากรู้อยากเห็นหรืออยากดูภาพเรื่อนร่างเปลือยเปล่าของเพศตรงข้าม ซึ่งเห็นว่าเป็นความสวยงาม โดยเฉพาะกับฝ่ายชาย เพื่อกระตุ้นหรือสนองตอบต่ออารมณ์ทางเพศของตน

เพราะฉะนั้นการที่เกิดการแพร่กระจายของสื่อลามกอนาจารในสังคมได้ก็เพราะสื่อลามกอนาจารนั้นสามารถตอบสนองต่อความอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศได้ดีนั่นเอง โดยในท้ายที่สุดแล้ววัยรุ่นก็จะมีภาพในใจหรือทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารแตกต่างกันออกไป ทั้งทัศนคติในเชิงยอมรับและไม่ยอมรับซึ่งจะนำไปสู่การเสพสื่อลามกหรือไม่ในที่สุดเพราะทัศนคติก็มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลเพราะพฤติกรรมมักจะเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับทัศนคติตามทฤษฎีทางทัศนคติ ดังนั้น ในการศึกษาเรื่อง “การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยจึงสามารถสร้างกรอบแนวคิดและกำหนดตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

5.ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม

ตัวแปรตาม ได้แก่ การเสพสื่อลามกอนาจาร

6.สมมติฐานการวิจัย

1. มีการแพร่กระจายสื่อลามกอนาจารในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพศชายและเพศหญิงมีการเสพสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะทางสายวิทยาศาสตร์และนักศึกษาศึกษาอยู่ในคณะทางสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จะมีการเสพสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาและนักศึกษาคที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีการเสพสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน จะมีการเสพสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน

7.นิยามศัพท์

- 1.. เพศ หมายถึง เพศของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่
 - 1.1 เพศชาย
 - 1.2 เพศหญิง
2. คณะที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่
 - 2.1 สายวิทยาศาสตร์ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะวิศวกรรมศาสตร์
 - 2.2 สายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะนิติศาสตร์ บริหารธุรกิจ มนุษยศาสตร์ศึกษาศาสตร์ รัฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์
3. สภาพการพักอาศัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่
 - 3.1 พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา
 - 3.2 ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา
4. ทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจาร แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่
 - 4.1 ทัศนคติยอมรับ (เชิงบวก)
 - 4.2 ทัศนคติไม่ยอมรับ (เชิงลบ)

5. การเสฟสื่อลามกอนาจาร หมายถึง พฤติกรรมการบริโภคสื่อลามกอนาจารประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท ผ่านช่องทางการสื่อสารประเภทต่าง ๆ

6. สื่อลามกอนาจาร หมายถึง สื่อที่นำเสนอภาพเปลือยของผู้หญิง ผู้ชาย เด็กหญิง เด็กชาย หรือภาพการร่วมเพศของผู้หญิงกับผู้ชาย ผู้หญิงกับผู้หญิง ผู้ชายกับผู้ชาย ผู้ใหญ่กับเด็กหญิงหรือเด็กชาย การร่วมเพศระหว่างคนกับสัตว์ ในลักษณะของการช่วยหรือมุ่งหวังที่จะให้บุคคลดูแล้วเกิดอารมณ์ทางเพศ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มประเภท คือ

1. กลุ่มสิ่งพิมพ์ ได้แก่
 - 1.1 หนังสือและนิตยสาร
 - 1.2 การ์ตูน
2. กลุ่มภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ได้แก่
 - 2.1 ภาพยนตร์
 - 2.2 วีดีโอ
 - 2.3 วีซีดี
 - 2.4 ดีวีดี
3. กลุ่มคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ ได้แก่
 - 3.1 อินเทอร์เน็ต
 - 3.2 เกมส์คอมพิวเตอร์
 - 3.3 การส่งข้อมูลภาพผ่านทางโทรศัพท์มือถือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อทำการศึกษาระดับสูงต่อ
ตามกอนาจารย์ของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้
แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ (Interview Guide) ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีในการดำเนินการ
วิจัยออกเป็นขั้นตอน ตามลำดับดังนี้คือ

1. ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
3. วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ในการศึกษาครั้งนี้ ประชากร (Population) ที่เป็นเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ นิสิตนักศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 1,775,045 คน (ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ) โดยแบ่ง
ออกเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 30 แห่ง มีจำนวนนิสิตนักศึกษาจำนวน 1,532,993 คน และ
สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน จำนวน 22 แห่ง มีจำนวนนักศึกษาจำนวน 242,252 คน โดยรายชื่อของ
สถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมีดังนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (30 แห่ง) ประกอบด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล
มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทเวศร์
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครเหนือ
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพัฒนศึกษาพระนคร
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเพาะช่าง
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตจรัลพงษ์ภูวนารถ
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครใต้
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตโชติเวช

2. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (22 แห่ง) ประกอบด้วย

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยเกริก

มหาวิทยาลัยรังสิต
 มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
 มหาวิทยาลัยศรีปทุม
 มหาวิทยาลัยสยาม
 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
 มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
 มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 วิทยาลัยดุสิตธานี
 วิทยาลัยทองสุข
 วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
 วิทยาลัยมิชชั่น
 วิทยาลัยรัชต์ภาคย์
 วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี
 วิทยาลัยเซาธ์อีสบางกอก
 วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
 วิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

รวมมีนิตินักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 1,775,045 คน จากนั้นนำเอาจำนวนประชากรที่ได้มาแทนค่าในสูตรของ Yamane (1967) เพื่อหาค่าความเป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างที่ค่าความคลาดเคลื่อน .05

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 e = ค่าความคลาดเคลื่อน

เมื่อขนาดประชากรที่จะทำการศึกษามีจำนวนเท่ากับ 1,775,045 คน ขนาดของตัวอย่างจึงเท่ากับ

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{1,775,045}{1 + 1,775,045(.05)^2}$$

$$= 399.9099$$

ดังนั้นขนาดตัวอย่าง (Samples) ที่มีความเป็นตัวแทนของประชากรที่จะศึกษาในครั้งนี้ที่ระดับค่าความคลาดเคลื่อน .05 จึงเท่ากับ 400 คน

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง โดยเพื่อให้โอกาสในการถูกเลือกเท่าเทียมกัน ผู้วิจัยจึงรวบรวมรายชื่อมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร แล้วทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลาก ทำการสุ่มเลือกขึ้นมา 1 มหาวิทยาลัย

เมื่อได้มหาวิทยาลัยจากการสุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว จึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) กำหนดให้เก็บข้อมูลนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์และนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ในสัดส่วนเท่า ๆ กัน คือ นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์จำนวน 200 คน นักศึกษาสายสังคมศาสตร์จำนวน 200 คน และในแต่ละกลุ่มเก็บข้อมูลนักศึกษาชายและหญิงในสัดส่วนเท่ากัน คือ ชาย 100 คน และหญิง 100 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ได้จึงมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน มาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งเป็น นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์จำนวน 200 คน และนักศึกษาสายสังคมศาสตร์จำนวน 200 คน

3.1.2 ใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) นิสิตนักศึกษาที่เสพลีโวลามกอนาจารจำนวน 10 คน จากมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบ Snow Ball โดยใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview Guide) เป็นเครื่องมือในการศึกษา

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

2.1 แบบสอบถามเพื่อศึกษาทัศนคติต่อเสพลีโวลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังทางสังคมของผู้ตอบ ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องกับเสพลีโวลามกอนาจาร ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3

ข้อมูลเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องกับเสพลีโวลามกอนาจาร ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

2.2 แบบสัมภาษณ์ ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึก ประวัติชีวิต เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเสพลีโวลามกอนาจาร และสาเหตุจูงใจในการเสพลีโวลามกอนาจาร

3.3 วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีลำดับดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม คือ เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมกับพฤติกรรมการเสพล้อลามกอนาจาร
2. ศึกษานิยาม ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเสพล้อลามกอนาจาร
3. สร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมกับการเสพล้อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

3.4 วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้ามีขั้นตอนดังนี้

- 1.ชี้แจงให้นิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และ ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 400 คน จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ 200 คน และนักศึกษาในสายสังคมศาสตร์ 200 คน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีเวลาในการตอบแบบสอบถาม ไม่น้อยกว่าคนละ 30 นาที แล้วจึงเรียกเก็บแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากการแจกแบบสอบถามไปจำนวน 400 ฉบับ ผู้วิจัยได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 325 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 81 และไม่สมบูรณ์จำนวน 75 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 19 ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุขัดข้องบางประการ เช่น ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ส่งคืนแบบสอบถามให้แก่ผู้วิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามตอบไม่ครบถ้วนทำให้แบบสอบถามไม่สมบูรณ์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for Social Science / Personal Computer) โดยมีการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่, ค่าร้อยละ(percent), ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้ในการพรรณนาข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ ลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลัง สำหรับการนำเสนอจะนำเสนอในรูปแบบตารางข้อมูลด้านเดียวด้วยการแจกแจงความถี่, ค่าร้อยละ และการพรรณนา นอกจากนี้แล้วยังใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ การทดสอบค่าไค-สแควร์ (Chi-square Test) ซึ่งเป็นวิธีการทางสถิติแบบ Non-parametric ทั้งนี้เพราะตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นตัวแปรที่อยู่ในระดับขององศามาตรา (Ordinal scale) ซึ่งการทดสอบค่าไค-สแควร์จะช่วยให้การตัดสินใจว่าตัวแปร 2 ตัวมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เป็นการทดสอบความเป็นอิสระของตัวแปร 2 ตัวว่าเป็นอิสระต่อกันหรือไม่ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .05

ในส่วนของคำถามเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจาร เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การให้คะแนนระดับการวัดในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดข้อความเรียงเรียง เพื่อวัดระดับความคิดเห็น ซึ่งมีคำถามในเชิงบวกและเชิงลบ โดยให้คะแนนแต่ละระดับความคิดเห็นแตกต่างกันดังนี้

ข้อความเชิงบวก (Positive) มีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับคะแนน	4
เห็นด้วย	ระดับคะแนน	3
ไม่เห็นด้วย	ระดับคะแนน	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับคะแนน	1

ข้อความเชิงลบ (Negative) มีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับคะแนน	1
เห็นด้วย	ระดับคะแนน	2
ไม่เห็นด้วย	ระดับคะแนน	3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ระดับคะแนน	4

จากคะแนนที่กำหนด จึงนำมาคิดคะแนนของแต่ละบุคคล ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งระดับทัศนคติออกเป็น 2 กลุ่มโดยพิจารณาจากคะแนนค่าเฉลี่ย คือ กลุ่มที่มีทัศนคติยอมรับต่อสื่อลามกอนาจาร กับกลุ่มที่มีทัศนคติไม่ยอมรับต่อสื่อลามกอนาจาร โดยกลุ่มที่มีทัศนคติยอมรับคือ กลุ่มที่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย และกลุ่มที่มีทัศนคติไม่ยอมรับคือ กลุ่มที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ

$$\begin{aligned} \text{Mean : } \bar{X} &= \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n} \\ &= \frac{X_1 + X_2 + X_3 + \dots + X_n}{n} \\ &= 90.57 \end{aligned}$$

ทั้งนี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์การตีความ ดังนี้

คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	หมายถึง	ทัศนคติในเชิงไม่ยอมรับ (เชิงลบ)
คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย	หมายถึง	ทัศนคติในเชิงยอมรับ (เชิงบวก)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา เรื่อง “การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งได้เก็บรวบรวม ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 325 ราย โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวน 10 ราย การเสนอผลการศึกษาในบทนี้จะแบ่งออกเป็น 6 หัวข้อ ดังนี้ คือ

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ความเกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจาร
3. ทักษะต่อสื่อลามกอนาจาร
4. ข้อมูลการสัมภาษณ์เจาะลึก
5. การทดสอบสมมติฐาน
6. อภิปรายการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	165	50.8
หญิง	160	49.2
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษาชาย ร้อยละ 50.8 ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับนักศึกษาหญิง ร้อยละ 49.2

ตารางที่ 2 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สายวิทยาศาสตร์	161	49.5
สายสังคมศาสตร์	164	50.5
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 49.5 ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับนักศึกษาสายสังคมศาสตร์ ร้อยละ 50.5

ตารางที่ 3 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพการพักอาศัย

สภาพการพักอาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พักอาศัยกับบิดามารดา	23	7.1
ไม่ได้พักอาศัยกับบิดามารดา	302	92.9
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มประชากรที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 7.1 ขณะเดียวกัน กลุ่มประชากรที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีร้อยละ 92.9 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยเปิด (Open University) นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากต่างจังหวัดที่เข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ ซึ่งส่วนใหญ่จะเช่าห้องพักหรือพักอาศัยอยู่กับผู้อื่น

ตารางที่ 4 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	260	80.0
บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน	65	20.0
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 80 และเป็นนักศึกษาที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 20

ตารางที่ 5 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาท	125	38.5
15,000-30,000 บาท	103	31.7
มากกว่า 30,000 บาท	97	29.8
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้รวมต่ำกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 38.5 15,000 – 30,000 บาท ร้อยละ 31.7 และมากกว่า 30,000 บาท ร้อยละ 29.8

4.2 ความเกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจาร

ตารางที่ 6 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

คำถาม “ท่านเคยดูสื่อลามกบ้างหรือไม่”

การเสพสื่อลามกอนาจาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เสพ	295	90.8
ไม่เสพ	30	9.2
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เคยเสพสื่อลามกอนาจาร ร้อยละ 90.8 และไม่เคยเสพสื่อลามกอนาจาร ร้อยละ 9.2

ตารางที่ 7 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

คำถาม “ท่านได้ดูสื่อลามกครั้งแรกเมื่อใด”

การเสพสื่อลามกอนาจาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	33	10.2
มัธยมต้น	95	29.2
มัธยมปลาย	106	32.6
อุดมศึกษา	49	15.1
อื่น ๆ	12	3.7
รวม	295	90.8
ไม่เคยเสพ	30	9.2
รวมทั้งหมด	325	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เริ่มเสพสื่อลามกอนาจารครั้งแรกตอนมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 32.6 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 29.2 ในขณะที่ชั้นอุดมศึกษา ประถมศึกษา และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 15.1 10.2 และ 3.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

คำถาม “สื่อลามกประเภทแรกที่ท่านได้ดู” (ตอบเพียงประเภทเดียว)

ประเภทสื่อลามกอนาจาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หนังสือและนิตยสาร	111	34.2
การ์ตูน	79	24.3
ภาพยนตร์	22	6.8
วิดีโอ	26	8.0
วีซีดี	46	14.2
ดีวีดี	1	.3
อินเทอร์เน็ต	8	2.5

เกมคอมพิวเตอร์	1	.3
อื่น ๆ	1	.3
รวม	295	90.8
ไม่เคยเสพ	30	9.2
รวมทั้งหมด	325	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เสพสื่อลามกอนาจารประเภทแรกคือ หนังสือและนิตยสาร ร้อยละ 34.2 รองลงมาคือ การ์ตูน ร้อยละ 29.2 และวีซีดี ร้อยละ 14.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

คำถาม “ท่านได้เริ่มต้นดูสื่อเหล่านี้เพราะอะไร”

การเสพสื่อลามกอนาจาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สนใจด้วยตัวเอง	70	21.5
เพื่อนชวน	185	56.9
พี่น้อง	16	4.9
ญาติ	1	.3
แฟน	4	1.2
อื่น ๆ	19	5.8
รวม	295	90.8
ไม่เคยเสพ	30	9.2
รวมทั้งหมด	325	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เริ่มต้นเสพสื่อลามกอนาจารเพราะเพื่อนชวน ร้อยละ 56.9 รองลงมาคือ สนใจด้วยตัวเอง ร้อยละ 21.5 และพี่น้องชักชวน ร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

คำถาม “ท่านได้ดูสื่อลามกประเภทใดมากที่สุด”

ประเภทสื่อลามกอนาจาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หนังสือและนิตยสาร	53	16.3
การ์ตูน	37	11.4
ภาพยนตร์	20	6.2
วิดีโอ	13	4.0
วีซีดี	144	44.3
ดีวีดี	4	1.2
อินเทอร์เน็ต	21	6.5
ภาพจากมือถือ	2	.6
อื่น ๆ	1	.3
รวม	295	90.8
ไม่เคยเสพ	30	9.2
รวมทั้งหมด	325	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า สื่อลามกอนาจารที่กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เสพมากที่สุดคือ วีซีดี ร้อยละ 44.3 เนื่องจากเป็นสื่อที่หาได้ง่าย มีจำหน่ายอยู่ทั่วไป สามารถสืบทอดแจกจ่ายให้กันได้ง่ายและมีราคาไม่แพง รองลงมาคือ หนังสือและนิตยสาร ร้อยละ 16.3 และการ์ตูน ร้อยละ 11.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

คำถาม “ช่องทางส่วนใหญ่ในการได้มาซึ่งสื่อเหล่านี้”

ช่องทางในการเข้าถึงสื่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ซื้อมาเอง	46	14.2
เช่าจากร้านค้า	45	13.8
คัดลอกหรือยืมจากผู้อื่น	167	51.4
อื่น ๆ	37	11.4
รวม	295	90.8
ไม่เคยเสพ	30	9.2
รวมทั้งหมด	325	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้สื่อลามกอนาจารโดยการคัดลอกหรือยืมจากผู้อื่นมากที่สุด ร้อยละ 51.4 รองลงมาคือ ซื้อมาเอง ร้อยละ 14.2 และเช่าจากร้านค้า ร้อยละ 13.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

คำถาม “ท่านได้ดูสื่อเหล่านี้ที่ใดเป็นส่วนใหญ่”

สถานที่เสพสื่อลามกอนาจาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้าน	54	16.6
ห้องส่วนตัว	156	48.0
บ้านเพื่อน	57	17.5
โรงเรียน	8	2.5
โรงภาพยนตร์	4	1.2
ร้านเกมส์	4	1.2
อื่น ๆ	12	3.7
รวม	295	90.8
ไม่เคยเสพ	30	9.2
รวมทั้งหมด	325	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้เสฟสื่อลามกอนาจารในห้อง ส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 48 รองลงมาคือ บ้านเพื่อน ร้อยละ 17.5 และที่บ้านตนเอง ร้อยละ 16.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

คำถาม “ส่วนใหญ่แล้วท่านได้ดูสื่อเหล่านี้ในช่วงเวลาใด”

ช่วงเวลาที่เสฟสื่อลามกอนาจาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลางวัน (06.01-18.00 น.)	90	27.7
กลางคืน (18.01-06.00 น.)	205	63.1
รวม	295	90.8
ไม่เคยเสฟ	30	9.2
รวมทั้งหมด	325	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้เสฟสื่อลามกอนาจารในช่วง กลางคืน ร้อยละ 63.1 และช่วงกลางวัน ร้อยละ 27.7 ทั้งนี้เนื่องมาจากกลางวันเป็นช่วงที่นิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่เรียนหนังสือ และจะมีเวลาว่างมากในช่วงกลางคืน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจาร

ตารางที่ 14 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	24	7.4
เห็นด้วย	132	40.6
ไม่เห็นด้วย	116	35.7
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	53	16.3
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 40.6 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 35.7 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 16.3 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 7.4 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่า สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ

ตารางที่ 15 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้ผู้อื่นที่รู้ ด่าหิติดียนได้”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	17	5.2
เห็นด้วย	96	29.5
ไม่เห็นด้วย	169	52.0
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	43	13.2
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้ผู้อื่นที่รู้ ด่าหิติดียนได้ เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 52 “เห็นด้วย” ร้อยละ 29.5 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 13.2 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 5.2 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่าการเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้ผู้อื่นที่รู้ ด่าหิติดียนได้

ตารางที่ 16 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้รู้สึกว่าคุณเองทำผิด”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	35	10.8
เห็นด้วย	166	51.1
ไม่เห็นด้วย	81	24.9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	43	13.2
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 16 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้รู้สึกว่าคุณเองทำผิด เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 51.1 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 24.9 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 13.2 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 10.8 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่าการเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้รู้สึกว่าคุณเองทำผิด

ตารางที่ 17 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายสามารถทำได้.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	24	7.4
ไม่เห็นด้วย	65	20.0
เห็นด้วย	154	47.4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	82	25.2
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 17 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายสามารถทำได้ เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 47.4 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 25.2 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 20 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 7.4 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่าการเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายสามารถทำได้.

ตารางที่ 18 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ มีส่วนทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	6	1.8
เห็นด้วย	50	15.4
ไม่เห็นด้วย	130	40.0
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	139	42.8
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 18 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ มีส่วนทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 42.8 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 40 “เห็นด้วย” ร้อยละ 15.4 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 1.8 ดังนั้นนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ มีส่วนทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา

ตารางที่ 19 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “ผู้หญิงไม่ควรดูสื่อลามกอนาจาร เพราะเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	43	13.2
เห็นด้วย	171	52.6
ไม่เห็นด้วย	71	21.8
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	40	12.3
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า ผู้หญิงไม่ควรดูสื่อลามกอนาจาร เพราะเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 52.6 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 21.8 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 13.2 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 12.3 ดังนั้นนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่า ผู้หญิงไม่ควรดูสื่อลามกอนาจาร เพราะเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม

ตารางที่ 20 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การดูสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ให้มีความสุขได้.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	32	9.8
ไม่เห็นด้วย	111	34.2
เห็นด้วย	137	42.2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	45	13.8
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 20 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การดูสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ให้มีความสุขได้ เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 42.2 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 34.2 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 13.8 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 9.8 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่า การดูสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ให้มีความสุขได้

ตารางที่ 21 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “ท่านคิดว่าการเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นสาเหตุหนึ่งที่น่ามาสู่ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1.5
เห็นด้วย	48	14.8
ไม่เห็นด้วย	127	39.1
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	145	44.6
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 21 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า ท่านคิดว่าการเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นสาเหตุหนึ่งที่น่ามาสู่ปัญหาอาชญากรรมทางเพศได้ เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 44.6 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 39.1 “เห็นด้วย” ร้อยละ 14.8 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 1.5 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ท่านคิดว่าการเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นสาเหตุหนึ่งที่น่ามาสู่ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ

ตารางที่ 22 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “สื่อลามกอนาจารทำให้จริยธรรมอันดีของสังคมเสื่อมลง”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	6	1.8
เห็นด้วย	63	19.4
ไม่เห็นด้วย	134	41.2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	122	37.5
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 22 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อลามกอนาจารทำให้จริยธรรมอันดีของสังคมเสื่อมลง เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 41.2 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 37.5 “เห็นด้วย” ร้อยละ 19.4 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 1.8 ดังนั้นนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่า สื่อลามกอนาจารทำให้จริยธรรมอันดีของสังคมเสื่อมลง

ตารางที่ 23 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ มีประโยชน์ในแง่ของการให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	21	6.5
ไม่เห็นด้วย	71	21.8
เห็นด้วย	182	56.0
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	51	15.7
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 23 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ มีประโยชน์ในแง่ของการให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์. เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 56 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 21.8 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 15.7 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 6.5 ดังนั้นนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่า สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ มีประโยชน์ในแง่ของการให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์.

ตารางที่ 24 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นเรื่องส่วนตัว เป็นสิทธิส่วนบุคคล.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	11	3.4
ไม่เห็นด้วย	30	9.2
เห็นด้วย	168	51.7
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	116	35.7
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 24 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นเรื่องส่วนตัว เป็นสิทธิส่วนบุคคล. เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 51.7 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 35.7 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 9.2 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 3.4 ดังนั้นนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นเรื่องส่วนตัว เป็นสิทธิส่วนบุคคล.

ตารางที่ 25 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ได้”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	17	5.2
เห็นด้วย	72	22.2
ไม่เห็นด้วย	144	44.3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	92	28.3
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 25 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ได้ เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 44.3 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 28.3 “เห็นด้วย” ร้อยละ 22.2 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 5.2 ดังนั้นนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ได้

ตารางที่ 26 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ของวัยรุ่น ไม่เหมาะสมเพราะยังไม่ถึงวัยอันควร”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	15	4.6
เห็นด้วย	81	24.9
ไม่เห็นด้วย	146	44.9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	83	25.5
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 26 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ของวัยรุ่น ไม่เหมาะสมเพราะยังไม่ถึงวัยอันควร เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 44.9 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 25.5 “เห็นด้วย” ร้อยละ 24.9 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 4.6 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ของวัยรุ่น ไม่เหมาะสมเพราะยังไม่ถึงวัยอันควร

ตารางที่ 27 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ อาจนำมาซึ่งปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	8	2.5
เห็นด้วย	43	13.2
ไม่เห็นด้วย	157	48.3
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	117	36.0
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 26 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ อาจนำมาซึ่งปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 48.3 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 36 “เห็นด้วย” ร้อยละ 13.2 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 2.5 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ อาจนำมาซึ่งปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ตารางที่ 28 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นสิ่งที่นักเรียน นักศึกษา ไม่ควรกระทำ”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	18	5.5
เห็นด้วย	119	36.6
ไม่เห็นด้วย	120	36.9
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	68	20.9
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 28 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นสิ่งที่นักเรียน นักศึกษา ไม่ควรกระทำ เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 36.9 เท่ากันกับ “เห็นด้วย” ร้อยละ 36.6 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 20.9 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 5.5

ตารางที่ 29 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “ชายหรือหญิงที่เสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่เสียหายอะไร.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	26	8.0
ไม่เห็นด้วย	91	28.0
เห็นด้วย	151	46.5
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	57	17.5
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 29 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า ชายหรือหญิงที่เสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่เสียหาย เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 46.5 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 28 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 17.5 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 8 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่า ชายหรือหญิงที่เสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่เสียหาย

ตารางที่ 30 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “ควรทำให้สื่อลามกอนาจารประเภทต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	88	27.1
ไม่เห็นด้วย	104	32.0
เห็นด้วย	97	29.8
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	11.1
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 30 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า ควรทำให้สื่อลามกอนาจารประเภทต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย. เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 32 “เห็นด้วย” ร้อยละ 29.8 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 27.1 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 11.1 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่า ควรทำให้สื่อลามกอนาจารประเภทต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย.

ตารางที่ 31 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของบุคคล”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	11	3.4
เห็นด้วย	33	10.2
ไม่เห็นด้วย	206	63.4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	75	23.1
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 31 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของบุคคล เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 63.4 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 23.1 “เห็นด้วย” ร้อยละ 10.2 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 3.4 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของบุคคล

ตารางที่ 32 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้รู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	68	20.9
ไม่เห็นด้วย	168	51.7
เห็นด้วย	76	23.4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	13	4.0
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 32 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้รู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น. เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 51.7 “เห็นด้วย” ร้อยละ 23.4 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 20.9 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 4 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้รู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น.

ตารางที่ 33 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะดูสื่อลามกอนาจารต่างๆ บ้าง.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	20	6.2
ไม่เห็นด้วย	59	18.2
เห็นด้วย	198	60.9
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	48	14.8
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 33 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะดูสื่อลามกอนาจารต่างๆ บ้าง. เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 60.9 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 18.2 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 14.8 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 6.2 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่า เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะดูสื่อลามกอนาจารต่างๆ บ้าง.

ตารางที่ 34 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นประจำจนหมกมุ่นจะทำให้เสียการเรียน”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	33	10.2
เห็นด้วย	58	17.8
ไม่เห็นด้วย	106	32.6
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	128	39.4
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 34 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นประจำจนหมกมุ่นจะทำให้เสียการเรียน เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 39.4 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 32.6 “เห็นด้วย” ร้อยละ 17.8 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 10.2 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นประจำจนหมกมุ่นจะทำให้เสียการเรียน

ตารางที่ 35 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “บุคคลมักจะเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อลามกต่าง ๆ ที่เขาบริโภค”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	10	3.1
เห็นด้วย	33	10.2
ไม่เห็นด้วย	189	58.2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	93	28.6
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 35 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า บุคคลมักจะเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อลามกต่าง ๆ ที่เขาบริโภคเรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 58.2 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 28.6 “เห็นด้วย” ร้อยละ 10.2 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 3.1 ดังนั้น นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่า บุคคลมักจะเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อลามกต่าง ๆ ที่เขาบริโภค

ตารางที่ 36 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้มีความรู้ทางเพศมากขึ้น.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	15	4.6
ไม่เห็นด้วย	85	26.2
เห็นด้วย	181	55.7
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	44	13.5
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 36 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้มีความรู้ทางเพศมากขึ้น. เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 55.7 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 26.2 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 13.5 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 4.6 ดังนั้นนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่า การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้มีความรู้ทางเพศมากขึ้น

ตารางที่ 37 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “การเสพสื่อลามกจะไม่นำไปสู่ปัญหาถ้ารู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองให้ได้.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	12	3.7
ไม่เห็นด้วย	57	17.5
เห็นด้วย	147	45.2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	109	33.5
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 37 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกจะไม่นำไปสู่ปัญหาถ้ารู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองให้ได้ เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 45.2 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 33.5 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 17.5 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 3.7 ดังนั้นนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่า การเสพสื่อลามกจะไม่นำไปสู่ปัญหาถ้ารู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองให้ได้

ตารางที่ 38 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “ท่านรู้สึกว่ สื่อลามกแฝงไว้ด้วยความรุนแรงทางเพศ”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	8	2.5
เห็นด้วย	87	26.8
ไม่เห็นด้วย	154	47.4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	76	23.4
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 38 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อลามกแฝงไว้ด้วยความรุนแรงทางเพศ เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 47.4 “เห็นด้วย” ร้อยละ 26.8 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 23.4 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 2.5 ดังนั้นนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่า สื่อลามกแฝงไว้ด้วยความรุนแรงทางเพศ

ตารางที่ 39 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “ท่านรู้สึกว่สื่อลามกเป็นเหมือนหนังสือเพศศึกษา.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	27	8.3
ไม่เห็นด้วย	121	37.2
เห็นด้วย	143	44.0
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	34	10.5
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 39 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อลามกเป็นเหมือนหนังสือเพศศึกษา. เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 44 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 37.2 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 10.5 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 8.3 ดังนั้นนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่า สื่อลามกเป็นเหมือนหนังสือเพศศึกษา.

ตารางที่ 40 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “ท่านรู้สึกว่าการเสพสื่อลามกเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่าเป็นการเรียนรู้ทางเพศ”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7	2.2
เห็นด้วย	60	18.5
ไม่เห็นด้วย	163	50.2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	95	29.2
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 40 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า การเสพสื่อลามกเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่าเป็นการเรียนรู้ทางเพศ เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 50.2 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 29.2 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 29.2 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 2.2 ดังนั้นนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่า การเสพสื่อลามกเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่าเป็นการเรียนรู้ทางเพศ

ตารางที่ 41 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “ควรให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนโดยมีสื่อเหล่านี้ประกอบการสอนไปด้วย.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	42	12.9
ไม่เห็นด้วย	109	33.5
เห็นด้วย	108	33.2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	66	20.3
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 41 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า ควรให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนโดยมีสื่อเหล่านี้ประกอบการสอนไปด้วย เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 33.5 “เห็นด้วย” ร้อยละ 33.2 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 20.3 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 12.9 ดังนั้นนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่า ควรให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนโดยมีสื่อเหล่านี้ประกอบการสอนไปด้วย

ตารางที่ 42 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “ท่านรู้สึกว่สื่อลามกสามารถตอบสนองความอยากรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศได้ดี.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	17	5.2
ไม่เห็นด้วย	104	32.0
เห็นด้วย	166	51.1
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	38	11.7
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 42 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อลามกสามารถตอบสนองความอยากรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศได้ดี เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 51.1 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 32 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 11.7 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 5.2 ดังนั้นนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่จึงเห็นด้วยว่า สื่อลามกสามารถตอบสนองความอยากรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศได้ดี

ตารางที่ 43 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “สื่อลามกทำให้วัยรุ่นสนใจเรื่องเพศมากเกินไป”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	14	4.3
เห็นด้วย	71	21.8
ไม่เห็นด้วย	142	43.7
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	98	30.2
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 43 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อลามกทำให้วัยรุ่นสนใจเรื่องเพศมากเกินไป เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 43.7 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 30.2 “เห็นด้วย” ร้อยละ 21.8 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 4.3 ดังนั้นนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่จึงไม่เห็นด้วยว่า สื่อลามกทำให้วัยรุ่นสนใจเรื่องเพศมากเกินไป

ตารางที่ 44 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “จะรู้สึกผิดถ้าผู้ปกครองหรือคนอื่นรู้ว่ากำลังดูสื่อลามกอยู่”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	13	4.0
เห็นด้วย	83	25.5
ไม่เห็นด้วย	165	50.8
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	64	19.7
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 44 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า จะรู้สึกผิดถ้าผู้ปกครองหรือคนอื่นรู้ว่ากำลังดูสื่อลามกอยู่ เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 50.8 “เห็นด้วย” ร้อยละ 25.5 “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 19.7 และ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 4 ดังนั้นนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่ จึงไม่เห็นด้วยว่า จะรู้สึกผิดถ้าผู้ปกครองหรือคนอื่นรู้ว่ากำลังดูสื่อลามกอยู่

ตารางที่ 45 แสดงข้อมูลทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา

คำถาม “เป็นเรื่องธรรมดาถ้าจะขอยืมสื่อลามกต่าง ๆ จากเพื่อนมาดู.”

ระดับความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	20	6.2
ไม่เห็นด้วย	81	24.9
เห็นด้วย	153	47.1
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	71	21.8
รวม	325	100.0

จากตารางที่ 45 พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นว่า เป็นเรื่องธรรมดาถ้าจะขอยืมสื่อลามกต่าง ๆ จากเพื่อนมาดู. เรียงตามลำดับ ดังนี้คือ “เห็นด้วย” ร้อยละ 47.1 “ไม่เห็นด้วย” ร้อยละ 24.9 “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 21.8 และ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ร้อยละ 6.2 ดังนั้นนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่ จึงเห็นด้วยว่า เป็นเรื่องธรรมดาถ้าจะขอยืมสื่อลามกต่าง ๆ จากเพื่อนมาดู

ตารางที่ 46 แสดงทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารของกลุ่มตัวอย่างในเชิงยอมรับและไม่ยอมรับ

ทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ยอมรับ	185	56.9
ยอมรับ	140	43.1
รวม	325	100.0

ตารางที่ 46 แสดงข้อมูลทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาจากทัศนคติแต่ละข้อของกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมารวมกัน แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีทัศนคติยอมรับต่อสื่อลามกอนาจาร กับกลุ่มที่มีทัศนคติไม่ยอมรับต่อสื่อลามกอนาจาร โดยกลุ่มที่มีทัศนคติยอมรับคือ กลุ่มที่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย และกลุ่มที่มีทัศนคติไม่ยอมรับคือ กลุ่มที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ทั้งนี้พบว่า มีผู้ที่มีทัศนคติไม่ยอมรับต่อสื่อลามกอนาจาร จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9 และมีผู้ที่มีทัศนคติยอมรับต่อสื่อลามกอนาจาร จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1

4.4 ข้อมูลการสัมภาษณ์เจาะลึก

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 1

ชื่อ	อานนท์
เพศ	ชาย
อายุ	21 ปี
การศึกษา	ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 3
ภูมิลำเนา	สมุทรสงคราม

ข้อมูลทั่วไป

เพศชาย อายุ 21 ปี เกิดที่สมุทรสาครแล้วมาโตและเรียนที่สมุทร สงคราม ฐานะปานกลาง รายได้รวมของครอบครัว ประมาณ 200,000 บาทต่อปี เรียนอยู่ปี สาม พักอาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย โดยพักรวมกับเพื่อน 4 คน พ่อแยกทางกับแม่ ตั้งแต่เด็ก การใช้ชีวิตประจำวันเช้าก็จะไปเรียน ถ้าว่างก็จะอ่านหนังสือหรือเล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมชมรม หรือไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ โดยมีกลุ่มเพื่อนสนิทประมาณ 6 คน ส่วนใหญ่จะเจอกันหลังเลิกเรียน เพราะอยู่คนละคณะ โดยจะไปเที่ยวสถานบันเทิงบ้าง แต่ไม่บ่อยนัก เกรดเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 3.25 รุ่นเกียรตินิยม

ความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศ

เริ่มสนใจเรื่องทางเพศ ตั้งแต่ประมาณ 14 อายุประมาณ 11 ขวบ ตอนนี้มีแฟนแล้วในเรื่องทัศนคติเรื่องเพศ เห็นว่าหญิงไทยยังควรรักษาวลสงวนตัว แต่ยอมรับได้ในเรื่องการที่นิสิตนักศึกษาอยู่ด้วยกัน มีอะไรกันในวันเรียน แต่ต้องอยู่ในที่เหมาะสม กล่าวคือ ด้วยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย โดยต้องมีการป้องกัน และไม่เห็นว่าจะกระทบกับการเรียน ส่วนในเรื่องการแต่งกายของวัยรุ่นในปัจจุบันที่หือหาว เห็นว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่ต้องถูกกาลเทศะ และขนบธรรมเนียมไทย เช่นถ้าใส่ไปเที่ยวก็ได้ แต่ถ้าใส่ไปวัด คงไม่เหมาะสม ส่วนในเรื่องความเสมอภาคในการแสดงออกเรื่องเพศ เห็นว่าผู้หญิงมีการแสดงออกเรื่องเพศมากขึ้นกว่าเดิม ส่วนตัวในเรื่องการดูแลแฟน ก็จะมีการไปดูหนัง กินข้าว ไปเที่ยวสถานบันเทิงบ้าง และเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาในการที่คู่รักจะมีเช็กส์กัน เห็นว่าถ้าพอใจและมันใจก็ควรให้ออกาสตัวเอง โดยต้องเป็นไปโดยยินยอมพร้อมใจ และมีการป้องกันที่ดี และเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา และจะเป็นการซ้ำหากถ้าต้องมีอะไรกันหลังแต่งงาน

ความเกี่ยวข้องและทัศนคติต่อสื่อลามก

เคยดูสื่อลามกครั้งแรกเมื่อตอน ป.4 สำหรับสื่อประเภทแรกที่ได้ดู คือ การ์ตูนโป๊ แอบดูในห้องน้ำ กับเพื่อน เพื่อน ๆ ชวนกันดู ในชั้น ป.4 พอเริ่มเข้าม.ต้น ก็จะเป็นหนังสือโป๊ ส่วนใหญ่ได้มาจากเพื่อน ทั้งหมด ม.ปลายก็เริ่มเป็นวิดีโอโป๊ และถ้ามีปัญหาเรื่องเพศหรืออยากปรึกษาเรื่องเพศ ก็จะปรึกษาเพื่อน หรือ หาหนังสือหรือหนังสือพิมพ์ในร้านหนังสืออ่านเอง ในปัจจุบันนี้ได้ดูสื่อบ่อย มีสื่อลามก แพร่กระจายอยู่ทั่วไป กลายเป็นกระแสนิยมในหมู่วัยรุ่น โดยใน 1 อาทิตย์ ก็จะได้ดูอย่างน้อย 1 เรื่อง มีหนังสืออยู่ที่ห้อง อินเทอร์เน็ตก็จะแอบดูที่มหาวิทยาลัย สื่อลามกที่เคยได้ดู คือ หนังสือ วีซีดี วีดีโอ ภาพจากอินเทอร์เน็ต ภาพจากมือถือ การแสดงในสถานบันเทิง ภาพยนตร์ สื่อที่ได้ดูบ่อยที่สุด คือ วีซีดี ส่วนใหญ่จะดูที่หอพัก โดยเพื่อน ๆ ก็จะมาดูด้วยกัน อาจจะตั้งใจดูมากกว่าดูหนังสือเรียน และมีการพูดคุย กันเกี่ยวกับสื่อลามกที่ได้ดู เมื่อได้ดูสื่อเหล่านี้รู้สึกว่ามันดี ได้เรียนรู้ เป็นการตอนสนองความรู้เรื่อง เพศ เป็นเรื่องธรรมชาติ แต่อาจจะไม่ได้รับความรู้ทางเพศมากนัก แต่ได้เรียนรู้เรื่องเพศในเชิงปฏิบัติ เช่น ทำทางในการร่วมเพศ อย่างไรก็ตาม ก็เคยหาความรู้จากสื่อที่เป็นวิชาการ และเห็นว่าน่าจะก่อให้เกิดการ เลียนแบบพฤติกรรมมากกว่าเป็นการเรียนรู้เรื่องเพศ และเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่ผู้ชายจะดูสื่อ ลามก และเห็นว่าทุกคนเคยดูสื่อลามก มองว่าที่มีโอกาสได้ดูเพราะเพื่อนมีส่วนในการสนับสนุน ในเรื่อง อุปกรณ์เช่น ทีวี เครื่องเล่นวีซีดี และสื่อลามก ต่าง ๆ โดยมีการแลกเปลี่ยนสื่อลามกกันดู ในเรื่องทัศนคติ ต่อสื่อลามกเห็นว่าปัจจุบันนี้เป็นการง่ายที่จะเข้าถึงสื่อลามก เพราะมีช่องทางในการเข้าถึงสื่อเหล่านี้ และ ราคาไม่แพง ในส่วนความคิดที่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น เมื่อได้ดูสื่อลามก นั้นไม่เห็นด้วย แต่เห็นว่าโต พอที่จะเรียนรู้เรื่องเพศ นอกจากนี้ทุกครั้งที่ได้ดูก็จะมีอารมณ์ทางเพศ และทำให้มีความต้องการมีเซ็กส์ ต่อไป เมื่อถามว่าจะรู้สึกอย่างไรถ้าพ่อแม่รู้ว่าเราดูสื่อลามกอยู่ ถ้าเป็นช่วงเด็ก จะกลัวถูกตำหนิ แต่ถ้าเป็น ตอนนี้ ไม่รู้สึกผิดแต่อย่างใด และในส่วนของความคิดเห็นต่อตัวแสดงในสื่อลามกเห็นว่าพวกเขาทำเพื่อเงิน เป็นส่วนใหญ่ และไม่ได้รู้สึกรังเกียจถูกแต่อย่างใด เห็นว่าการเปลือยกายต่อหน้าผู้อื่นเป็นสิ่งที่น่าละอาย แต่ที่พวกเขาทำคงจะเป็นการทำเพื่อเงิน และเห็นเป็นไปตามกลไกตลาดคือ มีคนต้องการดู ก็จะมีสื่อ เหล่านี้ออกมาจำหน่าย โดยสรุป มีความเห็นว่า สามารถยอมรับสื่อลามกที่แพร่กระจายอยู่ในสังคมได้ เห็นว่าการเสพสื่อลามกเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่ต้องดูหลังจากนั้นว่าคุณสามารถควบคุมอารมณ์ที่เกิดขึ้น ให้เหมาะสม แต่อยากให้มีการควบคุม โดยอาจทำให้ถูกต้องตามกฎหมายแต่ควบคุมอายุของผู้ที่ซื้อได้ และควรเพิ่มการศึกษาเรื่องเพศในวัยเรียนให้มากขึ้น ไม่ใช่ปิดโอกาสให้เรียนรู้ด้วยตัวเอง อย่างถูก ๆ ผิด ๆ และครอบครัวควรให้ความรู้เรื่องเพศแก่เด็กในวัยอันสมควร ควรสอดแทรกให้เด็กได้รับรู้เรื่องเพศ ตั้งแต่ในช่วงเข้าสู่วัยรุ่น เพิ่มการพูดคุยกับเด็กให้เพิ่มมากขึ้น โดยการพักอาศัยกับพ่อแม่จะเป็นการลด โอกาสในการเสพสื่อลามกได้

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 2

ชื่อ	สมชาย
เพศ	ชาย
อายุ	22 ปี
การศึกษา	ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 4
ภูมิลำเนา	สงขลา

ข้อมูลทั่วไป

เพศชาย อายุ 22 ปี ภูมิลำเนาหาดใหญ่ รายได้ของครอบครัวประมาณ 40,000 บาทต่อเดือน ศึกษาอยู่ปี 4 พักอยู่พาร์ทเมนต์คนเดียว พ่อแม่อยู่ที่หาดใหญ่ กลับบ้านปีละประมาณ 2 ครั้ง แต่พ่อจะโทรมาหาเป็นประจำ การใช้ชีวิตประจำวันเช้าก็ไปเรียน กลับมาก็ดูทีวี หรือเดินห้างไปดูหนัง มีเพื่อนสนิทประมาณ 6 คน เจอกันบ่อยและมีการนัดรวมตัวไปกินข้าวกัน ดูหนังบ้างตอนเย็น

ความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศ

เริ่มสนใจเรื่องทางเพศเมื่อ ประมาณ ม.4 โดยดูจากภาพยนตร์ ไม่ไปมาก ทางทีวี ปัจจุบันไม่มีแฟน ความรู้เรื่องเพศมาจากการเรียนในห้องเรียน และตามสื่อทางโทรทัศน์ หรืออ่านจากหนังสือพิมพ์ เมื่อมีปัญหาเรื่องเพศ จะศึกษาหาข้อมูลเอาเอง ในเรื่องค่านิยมฟรีเซ็กส์ ไม่เห็นด้วย ไม่เหมาะสมแม้จะเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัวก็ตาม แต่ต้องคิดถึงพ่อแม่ ในเรื่องการมีเซ็กส์ในวัยเรียนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ควรตั้งใจเรียนให้ดีกว่า ส่วนเรื่องการแต่งกายหือหาวของวัยรุ่น ก็ชอบดูแต่คิดว่าไม่เหมาะสม เพราะอาจก่อให้เกิดอาชญากรรมได้ และมองว่าปัจจุบันหญิงและชายมีสิทธิในการแสดงออกเรื่องเพศมากขึ้น แต่ต้องไม่ทำให้ใครเดือนร้อน และคิดว่าคนที่คู่รักจะมีเซ็กส์กันเป็นเรื่องปกติไม่เห็นด้วย เพราะรักแล้วต้องรอ เพราะคิดว่าเป็นการให้เกียรติฝ่ายหญิงและพ่อแม่ของฝ่ายหญิง

ความเกี่ยวข้องและทัศนคติต่อสื่อลามก

เคยดูสื่อลามกเมื่อ อายุประมาณ 16 ปี ตอน ม.ปลาย เห็นทางทีวี แต่ไม่ไปถึงขนาดเห็นอวัยวะเพศ และเพื่อนก็เคยเช่าวีดีโอมาดูร่วมกันบ่อย ๆ แต่ก็เป็นกรช่วยเหลืออารมณ์ทางเพศ โดยในปัจจุบันได้ดูสื่อลามกบ่อย โดยจะได้ดูทุกสัปดาห์ ส่วนใหญ่เพื่อนเอามาให้ ไม่กล้าเช่าจากร้าน เพราะอายพนักงาน และกลัวจะมองเราในแง่ลบ และสื่อลามกที่เคยได้ดู คือ การ์ตูน วิซิติ วิดีโอ ภาพยนตร์ หนังสือและนิตยสาร อินเทอร์เน็ตโดยสื่อลามกที่ได้ดูบ่อยที่สุดคือ วิซิติ ส่วนใหญ่ดูสื่อลามกที่ห้องส่วนตัว เพราะดูได้สะดวก ในร้านเน็ตก็ไม่กล้าเปิดดู และจะดูเวลากลางคืนเป็นส่วนใหญ่ เมื่อได้ดูสื่อพวกนี้ไปนาน ๆ ก็ารู้สึกเบื่อ ถ้าคิดถึงต่อกัน แต่ถ้ามีเรื่องใหม่ ๆ ก็จะอยากดู เห็นว่าการดูสื่อเหล่านี้ไม่ได้รับความรู้เรื่องเพศเท่าใดนัก เพราะส่วนใหญ่ไม่ค่อยใส่ถุงยางอนามัย ไม่แนะนำการมีเช็กส์ที่ปลอดภัย เป็นการ “เสพสรีระ” โดยรวม เห็นว่าสื่อลามกเป็นโทษมากกว่าเป็นคุณ เสียเวลา แทนที่จะเอาเวลาไปทำอย่างอื่น แต่ก็ห้ามใจได้ยาก เพราะเป็นเรื่องตามธรรมชาติ และเห็นว่าผู้หญิงก็สามารถดูสื่อเหล่านี้ได้ และเห็นว่าผู้หญิงบางคนอาจจะอยาก رؤ้อยากเห็นมากกว่าเพราะถูกปิดกั้นด้วยปัจจัยหลายอย่าง อย่างไรก็ตาม เห็นว่าสื่อลามกก็มีประโยชน์ในแง่เป็นการปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศ และเห็นว่าสังคมเปิดรับสื่อเหล่านี้มากขึ้น แต่การควบคุมยังไม่เข้มงวดเท่าที่ควร เห็นว่าเพื่อนมีส่วนสำคัญในการได้ดูสื่อลามก และส่วนใหญ่เห็นว่าสื่อลามกจะนำไปสู่การเลียนแบบพฤติกรรมและทำทางกรร่วมเพศ การได้ดูสื่อเหล่านี้ เหมือนเป็นการก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เมื่อได้ดูสื่อลามกก็ทำให้รู้สึกว่ายากมีเช็กส์ ถ้าไม่มีโอกาศก็จะใช้วิธีสำเร็จความใคร่แทน และถ้าเกิดขณะกำลังดูสื่อเหล่านี้อยู่แล้วผู้ปกครองเข้ามาเห็น ก็จะรู้สึกผิดกลัวพ่อแม่เสียใจ เพราะธรรมเนียมไทย ยังไม่เปิดรับ แต่พ่อแม่เพื่อนบางคนก็เอามาให้ดูดู พร้อมกับอธิบายให้ฟังไปด้วย เมื่อถามถึงตัว แสดงเห็นว่าคนที่แสดงในสื่อลามกเป็นเรื่องน่าอาย โดยเฉพาะกับญาติพี่น้องของเขา แต่ไม่ได้ดูถูก และเขาคงมีเหตุผลส่วนตัว เช่น ทำเพื่อเงิน หรือ เป็นความชอบส่วนตัว โดยรวม เห็นว่าควรมีการควบคุมสื่อลามก เพราะการจะกำจัดให้หมดไปคงเป็นไปได้ และเห็นด้วยว่าควรเพิ่มการเรียนรู้เรื่องเหล่านี้ในหลักสูตรการศึกษา ซึ่งส่วนตัวมีทัศนคติในเชิงยอมรับต่อสื่อลามกแต่ควรมีการควบคุมที่ดีกว่านี้

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 3

ชื่อ	อภิสิทธิ์
เพศ	ชาย
อายุ	20 ปี
การศึกษา	ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 2
ภูมิลำเนา	กรุงเทพฯ

ข้อมูลทั่วไป

เพศชาย อายุ 20 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ฐานะครอบครัวดี พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่พี่น้อง พ่อแม่อยู่ด้วยกัน การใช้ชีวิตประจำวันเช้าก็จะไปเรียน เย็นจะกลับไปกินข้าวกับที่บ้าน มีเที่ยวกลางคืน เกือบทุกสัปดาห์ มีกลุ่มเพื่อนประมาณ 10 คน เป็นเพื่อนสมัยเรียน ม.ปลาย

ความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศ

เริ่มสนใจเรื่องเพศประมาณ ม.2 โดยเริ่มมีแฟน ไปเที่ยว ดูหนัง ส่วนใหญ่ความรู้เรื่องเพศมาจากกลุ่มเพื่อน เพราะเพื่อนสนใจเรื่องเพศมาก ถือว่าเป็นประเด็นหลักในการสนทนากับเพื่อน เป็นการทำตามกันทุกคน มีการแลกเปลี่ยนกันเล่าประสบการณ์ทางเพศให้ฟัง ไม่เคยปรึกษาพ่อแม่เลย เพราะเห็นว่าเป็นสังคมที่แตกต่างไม่สามารถมาบรรจบกันได้ทางด้านความคิด การมีเซ็กส์ในวัยเรียน ไม่สมควรแต่ยอมรับและเห็นว่ามีอยู่จริงในสังคม ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบส่วนบุคคล ควรเน้นการควบคุม และการให้ความรู้ที่ถูกต้อง ไม่ใช่ว่ามีอารมณ์ทางเพศจะต้องมีเซ็กส์ทุกครั้ง นี่เป็นความรู้ที่ไม่ถูกต้อง สังคมคอยแต่จะปิดกั้นแต่ไม่ยอมรับ เพราะประเพณีเมืองไทยเห็นว่าเป็นเรื่องผิด ในเรื่องการแต่งกายหวิวหาวของวัยรุ่นก็เป็นแฟชั่น ยอมรับได้แต่ต้องดูให้เหมาะสม และแต่งแล้วควรดูดี ไม่ใช่ว่าแต่งกายตามแฟชั่น แฟนของตัวเองจะไม่ให้แต่งกายหวิวหาว ตอนนี้มีแฟนอยู่แล้ว เคยคบมาหลายคนแล้ว และเห็นว่าปัจจุบันเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะแสดงออกทางเพศ และเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่คู่รักจะมีเซ็กส์กัน เห็นว่าเป็นเรื่อง

ปกติแต่ไม่เหมาะสม และจะต้องไม่กระทบการเรียน และมีความพร้อมและการป้องกันที่ดีเพียงพอ และมองว่าการเรียนมหาวิทยาลัยเอกชนจะเป็น โอกาสในการข้องเกี่ยวเรื่องเพศ โดยเฉพาะการพักอาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนต์เป็นช่องทางที่นำไปสู่การมีเซ็กส์

ความเกี่ยวข้องและทัศนคติต่อสื่อลามก

สื่อลามกประเภทแรกๆ ที่เห็น คือ ภาพยนตร์ โดยดูทางเคเบิลทีวี ไม่ไป มาก เป็นระดับหนังอาร์ และกลุ่มเพื่อนสนใจกันมาก และจะชวนกันไปดูที่บ้านเพื่อน ในช่วง ม.2 อายุ 13 ปี มีการรวมตัวกัน ที่ผ่านมามีเคยดูสื่อลามกเกือบทุกประเภท แต่ที่ดูบ่อยที่สุดคือ วีซีดีและอินเทอร์เน็ต และเห็นว่าปัจจุบันช่องทางการเข้าถึงสื่อลามกเปิดกว้างมาก ไม่ใช่เรื่องยากที่จะได้ดูสื่อลามก ปัจจุบันเพื่อนก็จะส่งภาพมาให้ดูทางอินเทอร์เน็ต หรือ คัดลอกมาให้ดู และส่วนใหญ่ดูที่บ้านตัวเอง เพราะมีห้องส่วนตัว และจะดูในเวลากลางคืนเป็นส่วนใหญ่ ในการดูแต่ละครั้งถ้าไม่ถูกใจก็จะเฉย ๆ แต่ถ้ามีความแปลกใหม่ ก็จะมีอารมณ์ร่วมมากขึ้น ไม่จำเจ และเห็นว่าการดูสื่อลามก เป็นทั้งการขำขมอารมณ์ทางเพศ และเป็นการเรียนรู้เรื่องเพศด้วย ในช่วงเด็ก เห็นว่าเป็นการเรียนรู้เรื่องเพศ แต่ปัจจุบันเป็นสื่อเพื่อความบันเทิงมากกว่า แต่โดยรวมเห็นว่าสื่อลามกไม่ได้มีประโยชน์อะไรมากนัก และถ้าดูแล้วไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ก็จะเป็นโทษ เพราะคนส่วนใหญ่ในปัจจุบันไม่ได้รับความรู้เรื่องเพศที่เพียงพอ และในสื่อลามกก็ไม่มีการสอนความรู้เรื่องเพศที่เพียงพอ ส่วนใหญ่จะเน้นที่การตลาดมากกว่า และปัจจุบันเห็นว่าสังคมไม่ยอมรับสื่อเหล่านี้ แต่คนส่วนใหญ่ยอมรับเพราะกฎและธรรมเนียมในสังคมยังค้างคอบอยู่ เมื่อถามว่าถ้าผู้ปกครองเข้ามาพบว่าเราดูสื่อลามกอยู่ ในช่วงเด็กก็จะรู้สึกผิด แต่ถ้าเป็นปัจจุบันก็ไม่รู้สึกผิดมากนัก นอกจากนี้มองว่าตัวแสดงในสื่อลามกมีเหตุผลจำเป็น และคิดว่าไม่น่าจะทำ มีการดูถูกบ้าง เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอาย โดยรวมยอมรับสื่อลามกได้ และเห็นการดูสื่อลามกเป็นไปตามวัย ตามความอยากรู้อยากเห็น แต่ต้องมีการควบคุม สื่อลามกไม่ได้มีความผิดในตัวมันเอง แต่ผิดที่บุคคล และวางกฎหมายในการเผยแพร่ และควรผนวกการสอนเรื่องเพศตั้งแต่ชั้นประถม ค่อย ๆ สอนเพศศึกษา เพราะปัจจุบันเรื่องเพศเป็นเรื่องปกปิด ผู้ปกครองต้องให้ความรู้ที่ถูกต้องตามวัยและช่วงอายุ

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 4

ชื่อ	กิตติพล
เพศ	ชาย
อายุ	21 ปี
การศึกษา	ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 3
ภูมิลำเนา	สกลนคร

ข้อมูลทั่วไป

เพศชาย อายุ 21 อยู่ชั้นปีที่ 3 เป็นคนจังหวัดสกลนคร ฐานะของครอบครัว ปานกลาง ปัจจุบันอาศัยอยู่หอพักนักศึกษา กับเพื่อนอีก 4 คน การใช้ชีวิตประจำวันเช้าก็จะไปเรียน และมีการเข้าชุมนุม เล่นฟุตบอล ตอนเย็นอาจจะไปกินข้าวกับเพื่อน พี่และน้อง ๆ ในชมรม โดยกลุ่มเพื่อนสนิทมีประมาณ 10 กว่าคน มีการไปเที่ยวกลางคืนบ้าง แต่ไม่บ่อยมากนัก

พฤติกรรมและทัศนคติเรื่องเพศ

เริ่มสนใจเรื่องเพศ ประมาณ 3 อายุ 15 ปี เริ่มมีความรู้สึกเงินอายถ้าได้พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ ปัจจุบันมีแฟน ได้รับความรู้เรื่องเพศจากในโรงเรียน แต่ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับสรีระ จะได้จากเพื่อน ๆ เพื่อนจะชักชวนกันดูสื่อลามก ส่วนในเรื่องการที่วัยรุ่นมีเซ็กซ์ในวัยเรียน เห็นว่ายังเป็นเรื่องไม่เหมาะสม เพราะจะมีปัญหาต่าง ๆ ตามมาได้ สังคมยังไม่ยอมรับในเรื่องดังกล่าว แต่ส่วนตัวเห็นว่าถ้ามีการป้องกันก็ยอมรับได้ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องปกติ ถ้าไม่กระทบกระเทือนกับเรื่องการเรียนรู้และเห็นว่ามันเป็นเรื่องของความต้องการทางร่างกาย และช่วยป้องกันปัญหาการใช้เงินไปเที่ยวสถานบริการ หรือ ปัญหาการข่มขืน แต่ตรงนี้ตรงอยู่ในการรับรู้ของผู้ใหญ่ ส่วนในเรื่องการแต่งกายหวือหวา โดยส่วนตัวก็ชอบดูแต่เขาต้องประเมินตัวเองได้ว่า ระดับโคคูติ ระดับโคโป้ และถ้าเซ็กซ์แต่อยู่ในกรอบของระเบียบ ก็เป็นเรื่อง

พอรับได้ เพราะวัยนี้เป็นช่วงวัยรุ่น ก็จะมีเรื่องแฟนเข้ามาเกี่ยวข้องเป็นเรื่องธรรมดา และมองว่าหญิง และชายเสมอภาคในการแสดงออกเรื่องเพศ สังคมเริ่มยอมรับมากขึ้น และคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ คู่รักจะมีเซ็กส์ เพราะความรักกับความใคร่เป็นเรื่องที่ไปด้วยกัน และแยกออกจากกันได้ลำบาก เพราะเมื่อ รักแล้วก็อยากจะได้อยู่ใกล้ชิด

ความเกี่ยวข้องและทัศนคติต่อสื่อลามก

สื่อลามกประเภทแรกที่ได้เห็นคือ หนังสือโป๊ ประมาณตอน ม.1 ตอนนั้น เพื่อนเอาหนังสือโป๊มาให้ดู เพื่อนชักชวนให้ดู ไม่ได้ดูบ่อยมากนักในช่วงแรกเพราะอยู่ต่างจังหวัด ช่องทางในการเข้าถึงสื่อลามกมีไม่มากนัก แต่เมื่อมาเรียนมหาวิทยาลัย ก็มีโอกาสดูบ่อยมากขึ้น เพราะมีหลายช่องทางในการดูสื่อเหล่านี้ เพื่อนก็มีมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนสื่อลามกกัน สื่อลามกที่ได้ดู คือ หนังสือ วีซีดี ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ตจะได้ดูบ่อยมากที่สุด รองลงมาคือ วีซีดี ส่วนใหญ่ดูที่ห้องพัก ในเวลากลางคืน เมื่อได้ดูสื่อลามกรู้สึกว่าไม่ได้รับความรู้เรื่องเพศ แต่มันเป็นการช่วยทางเพศมากกว่า เพราะสื่อพวกนี้ไม่มีเจตนาที่ช่วยทางเพศมากกว่า เพราะไม่มีการบรรยายสัญลักษณ์ทางเพศที่ถูกต้องแต่อย่างใด เป็นการกระตุ้นอารมณ์และเป็นเชิงการค้ามากกว่า และมองว่าการดูสื่อลามกเหล่านี้จะนำไปสู่พฤติกรรมการเลียนแบบ เมื่อถามว่าถ้าผู้ปกครองเข้ามาพบตอนกำลังดูสื่อลามกอยู่ก็จะรู้สึกผิด โดยเฉพาะถ้าเป็นตอนเด็ก ๆ เมื่อถามถึงตัวแสดงในสื่อลามกไม่รู้สึกรังเกียจหรือถูกดูแต่อย่างใด ทั้งนี้ต้องดูที่เจตนาในการเปลือยกายต่อหน้าผู้อื่น และมองว่าสื่อลามกที่มีอยู่ในสังคมควรมีการควบคุมที่ดีกว่าในปัจจุบัน และมองว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายจะดูสื่อลามก รวมถึงมองว่ามันเป็นเรื่องปกติในการที่ผู้หญิงจะดูสื่อลามกได้ เพราะถ้ามองว่าเป็นเรื่องสรีระ มองว่าเป็นเรื่องปกติที่ทุกคนจะมีความอยากรู้อยากเห็นเรื่องราวของเพศตรงข้าม นอกจากนี้ควรควบคุมสื่อลามกให้อยู่ภายใต้ความเหมาะสมเช่นกำหนดอายุของผู้ที่จะดูได้ เพราะการควบคุมอารมณ์เป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่ต้องสอนให้เด็กได้เข้าใจให้มากกว่านี้ โดยสถานศึกษาจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมรวมถึง โดยสรุปโดยส่วนตัวสามารถยอมรับต่อสื่อลามกที่มีอยู่ในสังคมได้

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 5

ชื่อ	ชาติชาย
เพศ	ชาย
อายุ	20 ปี
การศึกษา	ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 3
ภูมิลำเนา	สกลนคร

ข้อมูลทั่วไป

เพศชาย อายุ 20 ปี อยู่ปี 3 มาจากจังหวัดสกลนคร อยู่หอพักของมหาวิทยาลัย พักอยู่ห้องเดียวกับบอล การใช้ชีวิตประจำวันส่วนใหญ่เช้าก็จะไปเรียนตามปกติ มีเที่ยวกลางคืนบ้าง เพราะมหาวิทยาลัยไม่ได้มีเรียนทุกวัน มีเพื่อนสนิทประมาณ 10 คน มีไปเที่ยวกันตามปกติ ปัจจุบันมีแฟนแล้ว

พฤติกรรมและทัศนคติเรื่องเพศ

เริ่มสนใจเรื่องเพศตอนชั้น ม.2 โดยเริ่มต้นดูสื่อเหล่านี้จากเพื่อน และจะปรึกษาปัญหาเรื่องเพศกับเพื่อน เมื่อถามถึงทัศนคติเรื่องเพศ มองว่าปัจจุบันที่เด็กวัยรุ่นมีเช็กส์กันมากขึ้น มองว่าไม่เหมาะสม เพราะเราต้องคิดถึงพ่อแม่ของเราด้วย และมองว่าการที่วัยรุ่นมีเช็กส์ในวัยเรียนมองว่าถ้ามองเป็นเรื่องส่วนตัวก็ได้ แต่ถ้ามองเชิงภาพรวมก็จะส่งผลต่อสังคม มันเป็นเรื่องธรรมชาติก็จริงแต่ขนบธรรมเนียมสังคมไทยยังยอมรับไม่ได้ ส่วนในเรื่องการแต่งกายวัยรุ่นปัจจุบันที่หือหวา ก็ชอบดู แต่ถ้าเป็นน้องสาวคงจะไม่ได้แต่ง เพราะมันอาจเป็นช่องทางหรือเป็นโอกาสในการเกิดปัญหาอาชญากรรมตามมาได้ แต่ก็มองว่าหญิงและชายมีความเสมอภาคในเรื่องทางเพศ แต่ยังไม่สามารถเท่าเทียมกันได้ทุกเรื่อง และมองว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่คู่รักจะมีเช็กส์กันได้ เพราะเป็นระดับที่มีความรับผิดชอบและวุฒิภาวะมากเพียงพอแล้ว

ความเกี่ยวข้องและทัศนคติต่อสื่อลามก

ดูสื่อลามกครั้งแรกเมื่อตอนเด็ก ชั้นประถม เป็นหนังสือกลางแปลงตามต่างจังหวัด แต่ไม่ได้รู้สึกอะไร แต่ตื่นเต้นดี ดูกับเพื่อน ๆ เห็นวับ ๆ แวม ๆ พอเข้ามัธยมก็เริ่มเป็นหนังสือดูกับเพื่อน เมื่อเข้ามหาวิทยาลัยก็จะได้ดูสื่อลามกมากขึ้น เพราะมันหาง่ายในกรุงเทพฯ โดยยืมจากเพื่อน แต่ก็ไม่ได้ดูบ่อยมากนัก เพราะต้องเรียนหนัก แต่เพื่อน ๆ ในห้องก็จะดูกัน ส่วนใหญ่ดูที่ห้องพัก ในเวลากลางคืน เมื่อได้ดูสื่อลามกช่วงแรก ๆ ก็ชอบดู แต่หลัง ๆ ก็เฉย ๆ แต่ถ้าได้ดูเรื่องใหม่ ๆ ก็อยากดู และเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะดู แต่เขาอาจจะต้องปิดบังบ้าง ต่างจากผู้ชายที่สามารถเปิดเผยกับเพื่อน ๆ ได้ แต่ก็มองว่าสังคมปัจจุบันเริ่มเปิดรับต่อสื่อเหล่านี้มากขึ้น และเริ่มหาได้ง่ายมากขึ้น แต่ก่อนหนังโป๊จะถือเป็นเรื่องปกปิด แต่ปัจจุบันเป็นเรื่องเปิดเผยมากขึ้น แสดงว่าสังคมเริ่มเสื่อมลง และการดูสื่อลามกนำไปสู่การเลียนแบบพฤติกรรม และมองว่าเป็นการช่วยอารมณ์ทางเพศมากกว่าเป็นการเรียนรู้ทางเพศ เรื่องทางเพศเป็นเรื่องอารมณ์ห้ามไม่ได้ แต่ต้องควบคุมจัดการให้ได้ เมื่อถามว่าถ้าผู้ปกครองมาพบเห็นขณะดูสื่อลามกอยู่ก็คงจะรู้สึกผิด และมองว่าผู้ปกครองต้องปรับเปลี่ยนบทบาทบ้าง และรัฐต้องเข้ามาควบคุม แต่ไม่เห็นด้วยที่จะทำให้มันเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อถามว่ารู้สึกอย่างไรต่อตัวนักแสดง รู้สึกว่าสงสารเขา เพราะถ้าเลือกได้คงไม่ยอมมาทำ อาจจะมีเงินเป็นเรื่องเงิน แต่ก็มองว่าเป็นเรื่องน่าอาย โดยสรุปส่วนตัวสามารถยอมรับต่อสื่อลามกได้ เพราะมันเป็นสิ่งที่มีอยู่ในสังคม ควบคุมเท่าไรมันก็ยังผุดขึ้นมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 6

ชื่อ	วิรุทธิ์
เพศ	ชาย
อายุ	20 ปี
การศึกษา	ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 3
ภูมิลำเนา	สระบุรี

ข้อมูลทั่วไป

เพศชาย อายุ 20 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 เกิดที่สระบุรี อยู่กับปู่ย่า และย้ายเข้ามาเรียนมัธยมที่ อุดรราชธานี อยู่โรงเรียนประจำ ย้ายเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ โดยพักหอพักของมหาวิทยาลัย และย้ายมาอยู่กับพี่ชายเมื่อตอนปี 2 การใช้ชีวิตประจำวัน ก็ไปเรียนตามปกติ ถ้ามีเวลาว่างก็ทำกิจกรรมชุมนุม เสาร์อาทิตย์อาจจะไปเที่ยวบ้าง มีเที่ยวกลางคืนบ้าง แต่ไม่ค่อยเท่าตอนเรียนอยู่ชั้นปี 1-2 เพื่อนสนิทมีประมาณ 4 คน ถ้าเป็นเพื่อนกลุ่มใหญ่มีประมาณ 20 คน

พฤติกรรมและทัศนคติเรื่องเพศ

เริ่มสนใจเรื่องเพศประมาณชั้น ม.ต้น ได้รับความรู้เรื่องเพศจากเพื่อน ๆ พี่ ๆ เพราะอยู่โรงเรียนประจำ ไม่ค่อยได้ปรึกษาพ่อแม่ เพราะไม่เคยได้เจอ ปัจจุบันมีแฟนแล้ว ไม่ได้อยู่ด้วยกัน แต่เคยมีอะไรกันแล้ว โดยส่วนตัวมองว่าค่านิยมฟรีเซ็กซ์ ยังเป็นเรื่องไม่เหมาะสม แต่ถ้าเขาจะทำหรือไม่ก็เป็นสิทธิส่วนตัว โดยส่วนตัวรับได้ ส่วนการที่วัยรุ่นอยู่ด้วยกันในวัยเรียน เฉย ๆ เพราะน้องชายก็อยู่กับแฟน เห็นว่าเป็นเรื่องปกติมาก ส่วนในเรื่องการแต่งกายหรือหวิวหาวของวัยรุ่น ก็ชอบดู ชอบมอง แต่งก็ได้ไม่ว่า แต่ต้องดูสถานที่นั้นๆ เห็นว่าผู้หญิงและผู้ชายมีสิทธิเท่าเทียมกันในการแสดงออกเรื่องเพศ และคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาๆ ที่คนเป็นแฟนกันจะมีอะไรกัน

ความเกี่ยวข้องและทัศนคติต่อสื่อลามก

เคยดูสื่อลามกครั้งแรกช่วง ม.ต้น เป็นหนังสือโป๊ เป็นเรื่องเล่า โดยเพื่อนรุ่นพี่เอามาแบ่งกันดู ที่ผ่านมามีได้ดูสื่อลามกเกือบทุกประเภท การได้ดูสื่อลามกแล้วก็รู้สึกว่าเป็นการตอบสนองเรื่องเพศดี แต่ถ้าได้ดูเรื่องเดิม ๆ ก็จะมีรู้สึกเฉย ๆ จำเจ มองว่าสื่อลามกเป็นการช่วยทางเพศมากกว่าเป็นการเรียนรู้ทางเพศ และหลังจากดูแล้วมีโอกาสนำไปสู่การมีเซ็กส์ต่อไป และโดยส่วนใหญ่ได้ดูสื่อเหล่านี้ที่ห้องส่วนตัว เวลากลางคืน และไม่รู้สึกผิดถ้าผู้ปกครองจะเข้ามาเห็นว่าเราดูสื่อลามกอยู่ เพราะรู้สึกว่าโตแล้ว เมื่อถามว่าคิดอย่างไรกับตัวแสดงในสื่อลามก รู้สึกว่าเฉย ๆ เพราะเราไม่รู้จักเขา ไม่รู้สึกรังเกียจ คุณกแต่อย่างไร เพราะไม่รู้จักกัน แต่ถ้าเป็นญาติก็คงจะไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่าไม่สามารถกำจัดสื่อลามกได้ เพราะเป็นเรื่องของความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติตามวัย เพราะก็จะมีเด็กเติบโตขึ้นมาเรื่อย ๆ โดยสรุปมีทัศนคติในเชิงยอมรับต่อสื่อลามกอนาจาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 7

ชื่อ	จินตนา
เพศ	หญิง
อายุ	19 ปี
การศึกษา	ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 3
ภูมิลำเนา	สมุทรสาคร

ข้อมูลทั่วไป

เพศหญิง อยู่ชั้นปี 3 อายุ 19 ปี เป็นคนสมุทรสาคร ฐานะปานกลาง เข้ามาเรียนที่กรุงเทพฯ พักอาศัยอยู่หอพักของมหาวิทยาลัยกับเพื่อน 4 คน กลับบ้านบ่อยเกือบทุกอาทิตย์ การใช้ชีวิตประจำวัน ก็ไปเรียนตามปกติ ถ้ามีเวลาว่าง ก็จะไปที่ยิวห้าง ดูหนัง เพื่อนสนิทมีประมาณ 6 คน แต่เพื่อนกลุ่มใหญ่มีประมาณ 20 คน มีเที่ยวกลางคืนบ้าง

พฤติกรรมและทัศนคติเรื่องเพศ

เริ่มสนใจเรื่องเพศ ช่วงเข้ามหาวิทยาลัย เพราะม.ปลาย เรียนโรงเรียนหญิงล้วน ก็ไม่ได้สนใจเรื่องเพศเท่าใดนัก ได้รับความรู้เรื่องเพศจากเพื่อน และจากบทเรียน 80 เปอร์เซ็นต์เป็นความรู้ที่ได้มาจากเพื่อน ในเรื่องของค่านิยมฟรีเซ็กส์ของวัยรุ่นมองว่าเป็นเรื่องปกติ แต่ถ้ามากเกินไปก็เป็นเรื่องไม่เหมาะสม ส่วนในเรื่องการที่วัยรุ่นมีเซ็กส์กันในวัยเรียน โดยอยู่ด้วยกันก่อน เห็นด้วย เพราะจะช่วยลดปัญหาเป็นการทดลองอยู่ด้วยกันก่อน ส่วนในเรื่องการแต่งกายหืออวหาของวัยรุ่น มองว่าไม่เหมาะสมเพราะอาจก่อให้เกิดอาชญากรรม เป็นการข่มขืนทางเพศ ถ้าเป็นการแต่งกายในสถานศึกษาก็ไม่เหมาะสม มองว่าหญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน และมองว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่คนเป็นแฟนกันจะมีอะไรกัน

ความเกี่ยวข้องและทัศนคติต่อสื่อลามก

เคยพบเห็นสื่อลามกครั้งแรกเมื่อประมาณ ม.ต้น เป็นการ์ตูน เพื่อนเอามาให้ดู ก็เลยได้ดูด้วย ที่ผ่านมาก็ได้ดูสื่อเกือบทุกประเภทยกเว้น วีดีโอ กับภาพจากมือถือ ที่ดูบ่อยที่สุดคือ จากอินเทอร์เน็ต จากเมล์ ส่วนใหญ่ดูที่ร้านอินเทอร์เน็ต หรือที่มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่ดูเวลากลางวัน ดูแล้วก็รู้สึกแตกต่างกันไป ถ้าเป็นเรทเอ็กซ์ ก็รู้สึกเอียน ๆ แต่ถ้าเป็นเรทอาร์ภาพสวยก็ชอบดู ตัวแสดงหน้าตาดีก็ชอบดู และมองว่าสื่อลามกเป็นการช่วยอารมณ์ทางเพศมากกว่าเป็นการให้ความรู้ทางเพศ เพราะไม่มีคำอธิบายใด ๆ ไม่เป็นทางวิชาการ และมองว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะดูสื่อลามกได้ แต่ค่านิยมสังคมก็ยังไม่เปิดกว้าง ช่องทางให้ดูมากขึ้น แต่สังคมก็ยังไม่ยอมรับ และเห็นว่าสื่อลามกจะทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมได้ เห็นว่าสื่อลามกก็กำจัดให้หมดไปได้ยาก แต่ต้องมีการควบคุม แต่ให้เป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายเลยคงจะไม่เหมาะสม เพราะขัดกับวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมของสังคมไทย เมื่อถามถึงตัวแสดงในสื่อลามกก็มองว่าน่าละอาย แต่ก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะคงจะมีความจำเป็น โดยสรุปคือต้องควบคุมสื่อลามก เปิดเสรีไปเลยก็เกินเหตุ ก็ต้องมีการควบคุมบ้าง ให้หมดไปเลยคงเป็นไปไม่ได้ และผู้ปกครองก็ควรให้ความรู้เรื่องเพศกับเด็กโดยดูช่วงวัยของเด็ก ๆ ด้วย และควรเพิ่มเนื้อหาเรื่องเพศที่ถูกต้องให้เด็กได้รับรู้ เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดตามมาจากความไม่รู้ของเด็ก โดยส่วนตัวแล้วมีทัศนคติในเชิงยอมรับต่อสื่อลามกจนอาจ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 8

ชื่อ	วิลาวรรณ
เพศ	หญิง
อายุ	21 ปี
การศึกษา	ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 4
ภูมิลำเนา	สมุทรสงคราม

ข้อมูลทั่วไป

เพศหญิง อายุ 21 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 เกิดที่สมุทรสงคราม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางพักอาศัยอยู่กับแม่ จนเรียนจบชั้น ม.ปลาย จึงเข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพมหานคร โดยปี 1 พักอาศัยในหอพักของมหาวิทยาลัย ต่อมา ปี 2 -4 จึงออกมาเช่าห้องพักอยู่กับญาติ การใช้ชีวิตประจำวันเข้าไปเรียนตามปกติ ถ้ามีเวลาว่างจะไปเดินห้าง ทำกิจกรรมชุมนุม มีเพื่อนสนิทประมาณ 3 คนเป็นเพื่อนตอนเรียน ม.ปลาย

พฤติกรรมและทัศนคติเรื่องเพศ

เริ่มสนใจเรื่องเพศ ประมาณชั้น ม.4 ถ้ามีปัญหาเรื่องเพศจะปรึกษาเพื่อน ไม่กล้าคุยกับพ่อแม่ ปัจจุบันมีแฟนแล้ว มองว่าค่านิยมฟรีเซ็กซ์เป็นเรื่องไม่เหมาะสม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เกิดจากการพลาดพลั้งหรือถูกล่อลวงก็ให้อภัยได้ ไม่มองว่าเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล เพราะมีผลกระทบต่อสังคมโดยรวม ส่วนในเรื่องค่านิยมที่วัยรุ่นมีเซ็กซ์กันในวัยเรียนโดยเช่าห้องพักอยู่ร่วมกัน ยอมรับได้ แต่เห็นว่าเป็นเรื่องไม่เหมาะสม เพราะวัยนี้ยังไม่แน่นอนว่าจะพัฒนาไปถึงขั้นแต่งงานกันหรือไม่ การอยู่ด้วยกันก่อนฝ่ายหญิงจะเสียเปรียบ ส่วนในเรื่องการแต่งกายหรือหยาบของวัยรุ่นในปัจจุบัน รู้สึกเฉย ๆ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล แค่ว่าไม่น่าจะทำให้รู้สึกอะไรมากนัก ไม่น่าจะนำไปสู่อาชญากรรมได้ น่าจะมาจากสิ่งเร้าอย่างอื่น เช่น ความมึนเมาหรือสื่อลามกมากกว่า และมองว่าหญิงและชายไม่เสมอภาคในการ

แสดงออกเรื่องเพศ ส่วนในเรื่องความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาหรือไม่ที่คู่รักกันจะมีเซ็กส์กันในวัยเรียน มองว่ายังไม่ถึงเวลาอันควร แต่ยอมรับได้ ถ้ารู้จักป้องกัน อารมณ์ทางเพศเกิดได้ง่ายตลอดเวลา เป็นเรื่องที่ห้ามได้ยาก ถ้าบรรยากาศพาไป แต่ยังคงเห็นว่าไม่เหมาะสมเพราะยังหาเลี้ยงตัวเองไม่ได้

ความเกี่ยวข้องและทัศนคติต่อสื่อลามก

เคยพบเห็นสื่อลามกครั้งแรกตอน ม.ต้น เป็นหนังสือการ์ตูนที่เอามาดูกัน ก็เลยได้ดูด้วย สื่อลามกที่เคยได้ดูมาคือ หนังสือ วีซีดี การ์ตูน อินเทอร์เน็ต สื่อลามกที่ได้ดูบ่อยที่สุดคือ อินเทอร์เน็ต โดยเพื่อนจะส่งมาให้ทางเมล์ ถ้าเปิดทุกวันก็จะดูทุกวัน ที่ห้องบ้าง ที่มหาลัยและที่ร้านเน็ต โดยส่วนใหญ่ดูเวลากลางวัน เมื่อได้ดูสื่อลามกแล้วช่วงแรกก็รู้สึกตื่นเต้น เพราะไม่เคยเห็นมาก่อน พอดูมากขึ้นก็เริ่มรู้สึกเอียน เพราะเหมือน ๆ เดิม มีความเห็นว่า สื่อลามกไม่ได้ให้ความรู้เรื่องเพศแต่เป็นการช่วยยั่วทางเพศมากกว่า โดยคิดว่าไม่ได้เป็นการให้ความรู้อะไรเลย และมองว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะดูสื่อลามก นอกจากนี้ก็เห็นว่า บุคคลจะเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อลามกที่ได้ดู โดยเฉพาะในช่วงวัยเด็ก แต่ถ้าโตขึ้นแล้วก็คงจะเลียนแบบน้อยลง เพราะเริ่มรู้แล้วว่าอะไรเป็นอะไร เมื่อถามว่าถ้าขณะกำลังดูสื่อลามกอยู่แล้วผู้ปกครองเข้ามาพบ ถ้าเป็นช่วงวัยเด็ก ก็คงจะรู้สึกผิด แต่ถ้าเป็นปัจจุบันไม่รู้สึกอะไร เพราะรู้สึกว่าโตแล้ว เมื่อถามถึงความรู้สึกต่อผู้แสดงในสื่อลามก มองว่าเป็นเรื่องน่าละอาย ทำไปได้อย่างไร คิดว่าเค้าคงไม่อยากทำงานลำบาก คิดว่าได้เงินมาง่าย มองว่าคนเรามีทางเลือกอื่น โดยสรุปมีทัศนคติยอมรับต่อสื่อลามกได้ เห็นด้วยกับการกวาดล้าง ไม่ใช่ทำให้สื่อลามกเป็นเรื่องที่หาได้ง่ายจนเกินไป แต่ถ้าไม่มีเลยก็คงจะเป็นไปไม่ได้เช่นกัน จึงควรควบคุมไม่ให้มีมากหรือหาได้ง่ายจนเกินไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 9

ชื่อ	ชนิดา
เพศ	หญิง
อายุ	20 ปี
การศึกษา	ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 3
ภูมิลำเนา	สุพรรณบุรี

ข้อมูลทั่วไป

เพศหญิง อายุ 20 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 เกิดที่จังหวัดสุพรรณบุรี กลับบ้านเฉพาะช่วงเทศกาลสำคัญ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง เข้ามาเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่กรุงเทพฯ โดยพักห้องเช่าอยู่กับพี่ชาย การใช้ชีวิตประจำวัน ก็ไปเรียนในวันที่มีเรียน ถ้ามีเวลาว่างก็จะไปเที่ยวกับเพื่อน มีเพื่อนสนิทประมาณ 6 คน มีไปเที่ยวกลางคืนบ้าง แต่ไม่บ่อยมากนัก

พฤติกรรมและทัศนคติเรื่องเพศ

เริ่มสนใจเรื่องเกี่ยวกับเพศในช่วง ม.ต้น โดยถ้ามีปัญหาเรื่องเพศ จะปรึกษาเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ มีการคุยกับพ่อแม่บ้าง ปัจจุบันยังไม่มีแฟน มองว่าค่านิยมฟรีเซ็กซ์ เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ แต่ยังเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม เพราะระบบการสาธารณสุขยังไม่ดีเพียงพอ การให้ความรู้เรื่องเพศก็ยังไม่เพียงพอ ส่วนในเรื่องค่านิยมที่วัยรุ่นอยู่ด้วยกันในวัยเรียน ยอมรับได้ถ้าไม่กระทบกระเทือนกับการเรียน แต่ต้องมีการควบคุม เพราะเรื่องเหล่านี้จะส่งผลต่อค่านิยมเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย ส่วนเรื่องการแต่งกายหรือหวิวหาของวัยรุ่น มองว่าถ้าแต่ในสถานศึกษาก็เป็นเรื่องไม่เหมาะสม แต่ถ้าแต่งในที่สาธารณะก็เป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล และมองว่าไม่ว่าหญิงหรือชายก็มีสิทธิเท่าเทียมกันในเรื่องเพศ และเป็นเรื่องธรรมดาที่คนเป็นแฟนกันจะมีอะไรกัน

ความเกี่ยวข้องและทัศนคติต่อสื่อลามก

เคยดูสื่อลามกครั้งแรกเมื่อชั้นประถม เป็นรูปปฏิทินโป๊ ในร้านตัดผมชาย โดยพ่อพาเข้าไปตัดผม ในช่วง ม.ต้น ก็จะเริ่มได้ดูหนังสือโป๊ พอชั้น ม.ปลายก็จะเป็นวิดีโอ เมื่อเข้ามหาวิทยาลัย ก็เริ่มเป็นสื่อที่ทันสมัย เป็นภาพจากเมล์ และเข้าเว็บไซต์ต่าง ๆ สื่อที่ได้ดูบ่อยที่สุดคือ อินเทอร์เน็ต รู้สึกว่าการดูสื่อลามก เป็นสิ่งที่ตื้นตื้นดี แต่ก็เห็นว่ามันเป็นช่วยหรือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่าเป็นการเรียนรู้หรือให้ความรู้เรื่องเพศ และมองว่าบุคคลจะเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อลามกที่ได้เสพเข้าไป นอกจากนี้ก็ มองว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะดูสื่อลามก เมื่อถามถึงความรู้สึกที่มีต่อผู้แสดงสื่อลามก ไม่รู้สึกบุคคล กลุ่มดังกล่าว แต่ก็เห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอายและไม่เหมาะสม เพราะไม่น่าจะกล้าทำได้ขนาดนั้น โดยสรุป มีทัศนคติยอมรับต่อสื่อลามกอนาจาร แต่ก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมที่ถูกต้องและเพิ่มการเรียนรู้เรื่องทาง เพศในชั้นเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ให้ข่าวสำคัญคนที่ 10

ชื่อ	ลัทธิ
เพศ	หญิง
อายุ	20 ปี
การศึกษา	ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 3
ภูมิลำเนา	ระยอง

ข้อมูลทั่วไป

เพศหญิง อายุ 20 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง พ่อแม่อยู่ด้วยกัน เกิดที่จังหวัดระยอง และย้ายเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ โดยปี 1 พักอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย และย้ายมาอยู่บ้านญาติตอนปี 3 การใช้ชีวิตประจำวัน ก็จะไปเรียนทุกวันที่มีเรียน เวลาว่างจะไปเที่ยวห้าง ชื่อของ ดูหนัง ฯลฯ มีโคคเรียนไปเที่ยวบ้าง ไม่ค่อยได้เที่ยวกลางคืนบ่อยนัก

พฤติกรรมและทัศนคติเรื่องเพศ

เริ่มสนใจเรื่องเพศเมื่อประมาณ ม.1 ถ้ามีปัญหาเรื่องเพศไม่ปรึกษาพ่อแม่ จะปรึกษากับเพื่อนอย่างเดียว เพราะครอบครัวปิดกั้นเรื่องพวกนี้ จะไม่มีการพูดถึงเรื่องนี้เลย และจะไม่อนุญาตให้มีแฟนตอนเรียนมัธยม เพราะอยากให้ตั้งใจเรียนอย่างเดียว ปัจจุบันมีแฟนแล้ว เมื่อถามถึงเรื่องค่านิยมฟรีเซ็กซ์ มองว่าเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ ถ้าสามารถดูแลตัวเองได้และรู้ว่าการคุมกำเนิดที่ถูกต้องเป็นอย่างไร ส่วนในเรื่องการที่วัยรุ่นนิยมอยู่ด้วยกันในวัยเรียนมองว่าขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัย ถ้าเป็นมหาวิทยาลัยเปิดที่ไม่มีข้อห้ามเรื่องนี้ก็ไม่ใช่ไร แต่ถ้าเป็นมหาวิทยาลัย ก็เป็นเรื่องไม่เหมาะสม ไม่ห้ามที่จะมีอะไรกัน เพราะเป็นเรื่องของอารมณ์ความต้องการตามธรรมชาติ แต่ก็ต้องพิจารณาว่า เรายังต้องขอเงินพ่อแม่ ต้องไม่ลืมว่าหน้าที่

หลักของเราคืออะไร เรื่องเรียนต้องเป็นหลักก่อน ในเรื่องการแต่งกายหรือหิวของวัยรุ่นปัจจุบัน มองว่า ถ้าเป็นการแต่งกายชุดนักศึกษารัดตัว ก็ไม่เหมาะสม ต้องดูว่ามีเจตนาอะไรในการแต่งแบบนั้น จำเป็นด้วย หรือที่จะไปเรียนแล้วต้องแต่งแบบนั้น จริง ๆ แล้วเป็นเรื่องของสิทธิส่วนบุคคล แต่ถามว่าเจตนาคืออะไร ถ้าเป็นการแต่งไปในที่สาธารณะก็เป็นเรื่องส่วนตัว แต่ก็ต้องคำนึงถึงความเหมาะสม ถ้าต้องเดินทางโดย รถเมล์ แต่งสั้นมาก ๆ คงจะไม่เหมาะสม ต้องดูกาลเทศะด้วย แต่ถ้าเป็นการแต่งตัวไปเที่ยวก็เต็มที่ ส่วนในเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างเพศหญิงและชาย นั้น ไม่เคยคิดว่าชายทำอะไรได้หญิงจะต้องทำได้ด้วย ไม่เคยคิดเรื่องนี้ ไม่เคยคิดว่าเรื่องนี้ของผู้หญิงหรือเรื่องนี้ของผู้ชาย และการที่คู่รักกันจะมีอะไรกัน ถ้าบรรลุนิติภาวะแล้วก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาไม่เสียหายอะไร เพราะเป็นเรื่องของแรงขับตามปกติ แต่ต้องรู้จักมีสติ รู้จักป้องกันและต้องไม่ลืมเป้าหมายหลักคือการเรียน

ความเกี่ยวข้องและทัศนคติต่อสื่อลามก

เคยพบเห็นสื่อลามกครั้งแรกเมื่อประมาณ ม.ต้น เป็นการ์ตูน เพื่อนเอามาให้ดู เคยได้ดูสื่อลามก มาแล้วเกือบทุกประเภท แต่สื่อลามกที่ได้ดูบ่อยที่สุด คือ จากอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่ดูที่ร้านอินเทอร์เน็ต ตอนกลางวัน เมื่อได้ดูสื่อลามกแล้วก็รู้สึกตื่นเต้นดี จะมีการวิจารณ์ถ้าดูกันเป็นกลุ่มกับเพื่อน แต่ถ้าคุณ เดียวก็จะต้องแอบดู มองว่าสื่อลามกเป็นการช่วยและเป็นการเรียนรู้เรื่องเพศด้วย ขึ้นอยู่กับว่าดูเพื่ออะไร ถ้าเป็นการดูในช่วงวัยเด็กก็จะเป็นการกระตุ้นให้อยากลอง และมองว่าสื่อลามกมีอิทธิพลทำให้เกิดการ เลียนแบบพฤติกรรมได้ เมื่อถามว่าถ้าขณะกำลังดูสื่อลามกอยู่แล้วผู้ปกครองเข้ามาพบ ก็จะรู้สึกผิดมากถ้า เป็นช่วงตอนเด็ก เพราะครอบครัวจะปิดกั้นเรื่องพวกนี้มาก ๆ แต่ถ้าเป็นปัจจุบันก็รู้สึกผิดแต่ก็ไม่มากนัก เพราะโตแล้ว แต่ส่วนใหญ่แล้วถ้าจะดูสื่อลามกก็จะลือคปรตุทุกครั้ง โดยสรุป แล้วมีทัศนคติในเชิง ขอมรับต่อสื่อลามกอนาจาร เพราะสื่อเหล่านี้ได้สอนอะไรหลายอย่าง แต่ต้องดูด้วยว่าใครเป็นคนดู ถ้าเป็น เด็ก 10 ขวบดู ก็ควรอยู่ในความดูแลของผู้ใหญ่ แต่ถ้าเป็นผู้ใหญ่ดูก็คงจะไม่แปลกอะไร แต่ก็ควรจะดูที่ บ้าน และเห็นว่าควรปรับปรุงการให้ความรู้เรื่องเพศในชั้นเรียน ให้รู้จากในห้องเรียนดีกว่าให้ไปเรียนรู้ ด้วยตนเอง โดยต้องภายใต้การให้คำแนะนำของผู้รู้จริง มองว่าไม่ควรทำให้ให้เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้อง แอบดู หรือแอบทำ

4.5 การทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาเรื่อง “การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” ได้กำหนดสมมติฐานไว้ จำนวน 5 สมมติฐาน ผลการทดสอบมีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 มีการแพร่กระจายของสื่อลามกอนาจารในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

จากผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 325 คน มีผู้ที่เสพสื่อลามกอนาจาร จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 90.8 และมีผู้ที่ไม่เคยเสพสื่อลามกอนาจาร จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 โดยส่วนใหญ่เริ่มเสพสื่อลามกอนาจาร ครั้งแรก ตอน ม.ปลาย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 โดยสื่อลามกอนาจารประเภทแรกที่ได้ดู คือ หนังสือและนิตยสารจำนวน 111 คนคิดเป็นร้อยละ 34.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้เริ่มต้นดูสื่อลามกเนื่องจากเพื่อนชวน จำนวน 185 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 325 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 56.9 สื่อลามกอนาจารที่ได้ดูบ่อยที่สุด คือ วีซีดี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 ทั้งนี้ส่วนใหญ่คัดลอกมาหรือยืมจากผู้อื่น จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 และส่วนใหญ่จะเสพสื่อลามกอนาจารภายในห้องส่วนตัว จำนวน 156 คนคิดเป็นร้อยละ 48.0 นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 10 คนพบว่าสื่อลามกได้แพร่กระจายเข้าไปในสถานศึกษาทุกประเภท เพราะช่องทางในการเปิดรับสื่อเหล่านี้ในปัจจุบันมีอยู่หลายช่องทาง และราคาไม่แพง ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างง่ายดาย จึงทำให้สื่อลามกแพร่กระจายไปได้อย่างรวดเร็วผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่จะเป็นการแพร่กระจายกันไปทางกลุ่มเพื่อนในกลุ่มที่คบหากันอยู่ และนิสิตนักศึกษาก็อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่มีความอยากรู้อยากเห็นและมีเวลาว่างในแต่ละวัน เพราะส่วนใหญ่จะเรียนอย่างเดียว ทำให้เวลาในการพักผ่อนมีมากขึ้น และในการเสพสื่อลามกอนาจารกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มองว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา เพราะเป็นสิ่งที่ถูกกระตุ้นมาจากความต้องการตามธรรมชาติ และเห็นว่าไม่ได้เป็นเรื่องเสียหายถ้ารู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง จึงเห็นเป็นเรื่องปกติที่นิสิตนักศึกษาชายหรือหญิงจะเสพสื่อลามกอนาจาร จากที่กล่าวมาทั้งหมด จึงสรุปได้ว่า ผลการทดสอบในการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 เพศชายและเพศหญิงมีการเสฟสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน

เพศ	การเสฟสื่อลามกอนาจาร		รวม
	เสฟ	ไม่เสฟ	
ชาย	163	2	165
หญิง	132	28	160
รวม	295	30	325

ค่า Chi-square = 25.720

ค่า df = 1

ค่า Significant = .000

การทดสอบค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เท่ากับ 3.84 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ เท่ากับ 25.720 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าในตาราง แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความแตกต่างกัน นั่นคือ มีความสัมพันธ์กันระหว่างเพศ กับ การเสฟสื่อลามกอนาจาร ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะทางสายวิทยาศาสตร์และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะทางสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จะมีการเสพสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน

คณะที่ศึกษา	การเสพสื่อลามกอนาจาร		รวม
	เสพ	ไม่เสพ	
สายวิทยาศาสตร์	149	12	161
สายสังคมศาสตร์	146	18	164
รวม	295	30	325

ค่า Chi-square = 1.203

ค่า df = 1

ค่า Significant = 0.273

การทดสอบค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เท่ากับ 3.84 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ เท่ากับ 1.203 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตาราง แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.273 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความแตกต่างกัน นั่นคือ ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างคณะที่ศึกษา กับ การเสพสื่อลามกอนาจาร ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 4 นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาและนักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีการเสพล้อลามกอนาจารแตกต่างกัน

สภาพการพักอาศัย	การเสพล้อลามกอนาจาร		รวม
	เสพ	ไม่เสพ	
พักอาศัยกับบิดามารดา	17	6	23
ไม่ได้พักอาศัยกับบิดามารดา	278	24	302
รวม	295	30	325

ค่า Chi-square = 8.394

ค่า df = 1

ค่า Significant = 0.004

การทดสอบค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เท่ากับ 3.84 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ เท่ากับ 8.394 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าในตาราง แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความแตกต่างกัน นั่นคือ มีความสัมพันธ์กันระหว่างสภาพการพักอาศัย กับ การเสพล้อลามกอนาจาร ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในการสัมภาษณ์เจาะลึกซึ่งพบว่า สภาพการพักอาศัยมีผลต่อโอกาสในเสพล้อลามกอนาจาร กล่าวคือ ถ้าพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา โอกาสที่จะเสพล้อลามกมีน้อยกว่า การพักอาศัยอยู่กับเพื่อนหรืออยู่คนเดียว

สมมติฐานที่ 5 นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน จะมีการเสพสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน

ทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจาร	การเสพสื่อลามกอนาจาร		รวม
	เสพ	ไม่เสพ	
ไม่ยอมรับ	170	15	185
ยอมรับ	125	15	140
รวม	295	30	325

ค่า Chi-square = 0.646

ค่า df = 1

ค่า Significant = 0.422

การทดสอบค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปรากฏว่าค่าไคสแควร์ในตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เท่ากับ 3.84 แต่ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้ เท่ากับ 0.646 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าในตาราง แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน อีกทั้งค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้ คือ 0.422 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความแตกต่างกัน นั่นคือ ไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจาร กับ การเสพสื่อลามกอนาจาร ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ 5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 แสดงสมมติฐานการวิจัยและผลการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ผลการวิจัย	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. มีการแพร่กระจายสื่อลามกอนาจารในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร	/	
2. เพศชายและเพศหญิงมีการเสพสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน	/	
3. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะทางสายวิทยาศาสตร์และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะทางสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จะมีการเสพสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน		/
4. นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาและนักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีการเสพสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน	/	
5. นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน จะมีการสื่อลามกอนาจาร แตกต่างกัน		/

4.6 การอภิปรายสมมติฐาน

จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัย อภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1.1 จากการวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า มีการแพร่กระจายสื่อลามกอนาจารในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีความเจริญและมีความทันสมัยในเรื่องของการสื่อสาร มีช่องทางในการเข้าถึงสื่อลามกได้มาก โดยเฉพาะสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น นอกจากนี้สื่อลามกอนาจารยังมีราคาไม่แพง จึงเป็นการง่ายที่จะจูงใจให้นิสิตนักศึกษาเสพสื่อเหล่านี้ เพราะเมื่อช่องทางในการเข้าถึงมีมาก สื่อมีราคาไม่แพง ประกอบกับเรื่องเพศเป็นความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติอยู่แล้วจึงนำไปสู่การเสพสื่อลามกอนาจารในที่สุด การแพร่กระจายของสื่อลามกในกลุ่มนิสิตนักศึกษาจะเป็นไปอย่างรวดเร็วและเป็นวงกว้าง เพราะเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมักจะมีการแลกเปลี่ยนสื่อลามกกันดู โดยอาจจะมองเป็นเรื่องสนุกสนาน และเป็นเรื่องปกติธรรมดา ดังนั้น จึงทำให้ปัจจุบันสื่อลามกมีการแพร่กระจายอยู่ในกลุ่มนิสิตนักศึกษา

1.2 จากการวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า เพศชายและเพศหญิงมีการเสพสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน โดยเพศชายจะมีอัตราส่วนในการเสพสื่อลามกอนาจารมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้เนื่องจากในสังคมไทยปัจจุบันยังคงมองว่าเพศหญิงต้องเป็นเพศที่ไม่แสดงเรื่องที่ไม่เหมาะสม ต้องรู้จักการวางตัว โอกาสในการเสพสื่อลามกอนาจารจึงมีน้อยกว่าเพศชาย และเพศหญิงเองก็ไม่ได้มีความต้องการเสพสื่อเหล่านี้แตกต่างจากเพศชาย นอกจากนี้เจตนาในการเสพก็ยังแตกต่างกัน เพราะเพศชายส่วนใหญ่จะดูเพื่อเป็นการสนองต่ออารมณ์ทางเพศเป็นหลัก

1.3 จากการวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะทางสายวิทยาศาสตร์และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะทางสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จะมีการเสฟสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า คณะที่ศึกษาอยู่ไม่มีผลต่อการเสฟสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา แต่อย่างใด

1.4 จากการวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาและนักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีการเสฟสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีการเสฟสื่อลามกอนาจารมากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา แสดงให้เห็นว่า สภาพการพักอาศัยมีผลต่อการเสฟสื่อลามกอนาจาร เนื่องจาก การพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะทำให้ช่องทางหรือโอกาสในการเสฟสื่อลามกอนาจารมีน้อยตามลงไปด้วยนั่นเอง เนื่องจากจะมีการควบคุมมากกว่า หรือมีการยำเกรงมากกว่านั่นเอง

1.5 จากการวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน จะมีการเสฟสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติไม่มีผลต่อการเสฟสื่อลามกอนาจารแต่อย่างใด กล่าวคือ นักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงไม่ยอมรับต่อสื่อลามกอนาจารก็อาจจะเสฟสื่อลามกอนาจาร หรือนักศึกษาที่มีทัศนคติในเชิงยอมรับต่อสื่อลามกอนาจารแต่อาจจะไม่เสฟสื่อลามกอนาจารก็ได้ ดังนั้น ทัศนคติจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการเสฟสื่อลามกอนาจาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง “การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความรุนแรงในการแพร่กระจายของสื่อลามกในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร รวมถึงพฤติกรรมการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา ซึ่งได้เก็บรวบรวม ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 325 ราย โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวน 10 ราย สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และไคสแควร์ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ลักษณะทั่วไปของประชากร

ผลจากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นเพศชาย 165 คน (ร้อยละ 50.8) เป็นเพศหญิง 160 คน (ร้อยละ 49.2) เป็นนักศึกษาศายวิทยาศาสตร์ 161 คน (ร้อยละ 49.5) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับนักศึกษาศายสังคมศาสตร์ 164 คน (ร้อยละ 50.5) พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา 23 คน (ร้อยละ 7.1) ขณะเดียวกันกลุ่มประชากรที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มี 302 คน (ร้อยละ 92.9) เป็นนักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน 260 คน (ร้อยละ 80) และเป็นนักศึกษาที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน 65 คน (ร้อยละ 20) เป็นนักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้รวมต่ำกว่า 15,000 บาท 125 คน (ร้อยละ 38.5) 15,000 – 30,000 บาท 103 คน (ร้อยละ 31.7) และมากกว่า 30,000 บาท 97 คน (ร้อยละ 29.8)

5.1.2 ความเกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจาร

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เคยเสพสื่อลามกอนาจาร 295 คน (ร้อยละ 90.8) และไม่เคยเสพสื่อลามกอนาจาร 30 คน (ร้อยละ 9.2) ส่วนใหญ่เริ่มเสพสื่อลามกอนาจารครั้งแรกตอนมัธยมศึกษาตอนปลาย 106 คน (ร้อยละ 32.6) รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 95 คน (ร้อยละ 29.2) ส่วนใหญ่เสพสื่อลามกอนาจารประเภทแรก คือ หนังสือและนิตยสาร 111 คน (ร้อยละ

34.2) รองลงมาคือ การ์ตูน 79 คน (ร้อยละ 29.2) กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เริ่มต้นเสฟสื่อลามกอนาจารเพราะเพื่อนชวน 185 คน (ร้อยละ 56.9) รองลงมาคือ สนใจด้วยตัวเอง 70 คน (ร้อยละ 21.5) สื่อลามกอนาจารที่กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่เสฟมากที่สุด คือ วีซีดี 144 คน (ร้อยละ 44.3) เนื่องจากเป็นสื่อที่หาได้ง่าย มีจำหน่ายอยู่ทั่วไป สามารถสำเนาแจกจ่ายให้กันได้ง่ายและมีราคาไม่แพง รองลงมาคือ หนังสือและนิตยสาร 53 คน (ร้อยละ 16.3) ส่วนใหญ่ได้สื่อลามกอนาจารโดยการคัดลอกหรือยืมจากผู้อื่นมากที่สุด 167 คน (ร้อยละ 51.4) รองลงมาคือ ซื้อมาเอง 46 คน (ร้อยละ 14.2) ส่วนใหญ่ได้เสฟสื่อลามกอนาจารในห้องส่วนตัวมากที่สุด 156 คน (ร้อยละ 48) รองลงมาคือ บ้านเพื่อน 57 คน (ร้อยละ 17.5) กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้เสฟสื่อลามกอนาจารในช่วงกลางคืน 205 คน (ร้อยละ 63.1) และช่วงกลางวัน 90 คน (ร้อยละ 27.7) ทั้งนี้เนื่องมาจากกลางวันเป็นช่วงที่นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เรียนหนังสือ และจะมีเวลาว่างมากกว่าในช่วงกลางคืน

5.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจาร

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงยอมรับต่อสื่อลามกอนาจาร 185 คน (ร้อยละ 56.9) และมีทัศนคติไม่ยอมรับต่อสื่อลามกอนาจาร 140 คน (ร้อยละ 43.1)

และจากสมมติฐานในการศึกษาเรื่อง “การเสฟสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” จำนวน 5 สมมติฐาน ผลการศึกษา พบว่า

สมมติฐานที่ได้รับการยอมรับ ได้แก่

สมมติฐานที่ 1 มีการแพร่กระจายสื่อลามกอนาจารในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2 เพศชายและเพศหญิงมีการเสฟสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาและนักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีการเสฟสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ได้รับการปฏิเสธ ได้แก่

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะทางสายวิทยาศาสตร์และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะทางสายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จะมีการเสพสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารแตกต่างกัน จะมีการเสพสื่อลามกอนาจาร แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผลการศึกษาเชิงแนวคิด ทฤษฎี : การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาวิจัย เรื่องการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้พบว่าสื่อลามกอนาจารได้มีการแพร่กระจายอยู่ในหมู่นิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกออกได้เป็นหลายประเภทคือ หนังสือและนิตยสาร วีซีดี ดีวีดี วิดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต ภาพจากมือถือ การ์ตูน การแสดงในสถานบันเทิง แต่ที่พบว่ามี การเสพกันมากที่สุดคือ วีซีดี เนื่องจากเป็นสื่อที่หาได้ง่าย สำเนาหรือคัดลอกได้ง่ายผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล สื่อเหล่านี้มีวางจำหน่ายอยู่ทั่วไป แม้ว่าจะมีการควบคุมและกวาดล้างอยู่เป็นระยะก็ตาม จากการศึกษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้เริ่มเสพสื่อลามกอนาจารเพราะเพื่อนชักจูง นั่นคือ กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเสพสื่อลามกอนาจาร โดยช่วงอายุที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มเสพสื่อลามกอนาจารคือ ในช่วง ม.ต้น ซึ่งเป็นช่วงที่เริ่มเข้าสู่ช่วงการเป็นวัยรุ่น จากทฤษฎีวัฒนธรรมวัยรุ่น (Youth Culture) เราจะพบว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการพื้นที่อิสระของตนเองและกลุ่มเพื่อน จะมีการแสดงออกเพื่อแสดงตัวตนของตนเองและกลุ่ม มีพฤติกรรมการเล่นแบบกันในกลุ่ม กลุ่มเดียวกันจะมีความชอบที่คล้ายคลึงกัน การเสพสื่อลามกอนาจารส่วนใหญ่ ก็มาจากการที่เพื่อนชักชวนหรือแนะนำกันนั่นเอง

การที่บุคคลได้คู่มือเหล่านี้ บุคคลย่อมมีทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจารซึ่งอาจจะเป็นไปในเชิงยอมรับและไม่ยอมรับ โดยผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 90 มีทัศนคติในเชิงยอมรับ (เชิงบวก) ต่อสื่อลามกอนาจาร ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า วัยรุ่นปัจจุบันเปิดรับต่อสื่อลามกอนาจารมากขึ้น หรืออีกนัยหนึ่ง สื่อลามกอนาจารเริ่มได้รับความชอบธรรมหรือมีพื้นที่เพิ่มมากขึ้นในสังคมไทย แม้ว่าผลการทดสอบสมมติฐานจะบ่งชี้ว่า ทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์กับการเสพสื่อลามกอนาจาร แต่ก็สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากแม้บางคนจะไม่เคยดูสื่อลามกอนาจารแต่กลับมีทัศนคติในเชิงยอมรับต่อสื่อลามกอนาจารหรือบางคนอาจจะมีทัศนคติไม่ยอมรับแต่กลับเสพสื่อลามกอนาจารเป็นประจำ อย่างไรก็ตาม จากตัวเลขการยอมรับที่มีสูงกว่า สามารถบอกแนวโน้มได้ว่า วัยรุ่นปัจจุบันเห็นว่าการเสพสื่อลามกอนาจารเป็นเรื่องปกติธรรมดา ยอมรับได้ เพราะจากทฤษฎีทางทัศนคติเราจะพบว่าทัศนคติมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั่นเอง

เมื่อศึกษาถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่นำไปสู่การเสพสื่อลามกอนาจาร ผลการศึกษาพบว่า สภาพการพักอาศัยมีผลต่อการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษา กล่าวคือ เป็นการเปิดโอกาสหรือช่องทางในการให้วัยรุ่นได้เข้าถึงสื่อลามกอนาจารได้ง่ายมากขึ้น บุคคลที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีโอกาสในการเสพสื่อลามกอนาจารน้อยกว่าบุคคลที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา และถ้าพักอยู่ห้องส่วนตัวหรือพักกับเพื่อน ก็จะทำให้โอกาสในการเสพสื่อลามกอนาจารมีมากขึ้น เพราะมีอิสระและเสรีภาพในการใช้ชีวิตมากกว่านั่นเอง

นอกจากนี้ปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาก็มาจากความอยากรู้อยากเห็นและความต้องการทางเพศของร่างกายซึ่งเป็นเรื่องของธรรมชาติ เนื่องจากบุคคลมักจะต้องการเรียนรู้หรือสัมผัสเรื่องราวของบุคคลเพศตรงข้ามด้วยความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติ การเสพสื่อลามกอนาจารจึงเป็นการตอบสนองต่อความต้องการทางร่างกายของบุคคล เพราะเรื่อนร่างเปลือยเปล่าของบุคคลเพศตรงข้ามสามารถดึงดูดหรือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของบุคคลได้ บุคคลส่วนใหญ่โดยเฉพาะเพศชายจึงนิยมเสพสื่อลามกอนาจารเพื่อเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ผลการศึกษาโดยสรุปแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นเรื่องยากที่จะกำจัดสื่อลามกอนาจารให้หมดไปจากสังคม เพราะมันเป็นไปตามความต้องการของตลาด กล่าวคือ เรื่องเพศเป็นเรื่องที่บุคคลอยากรู้อยากเห็น ก็จะมีผู้ผลิตสื่อเหล่านี้ออกมาตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลนั่นเอง ดังนั้นจึงควรมหามาตรการในการจำกัดหรือควบคุมการแพร่กระจายของสื่อลามกอนาจารในสังคม และควรเพิ่มการให้ความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องแก่เยาวชนมิใช่ทำให้เรื่องเพศเป็นเรื่องปกปิด เป็นเรื่องที่แอบทำ แอบดู ซึ่งอาจจะทำให้เด็กต้องหันไปศึกษาเอาเองอย่างผิด ๆ ถูก ๆ ได้

5.3 ปัญหาที่เกิดจากการศึกษาวิจัย

1. การศึกษาวิจัยเรื่องการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของพฤติกรรมและทัศนคติต่อการเสพสื่อลามกอนาจาร ซึ่งมักจะพบว่าการเปลี่ยนแปลงกลุ่มตัวอย่างไปเรื่อย ๆ เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไปทัศนคติและพฤติกรรมก็จะเปลี่ยนแปลงไปได้

2. ในการเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม เนื่องจากการศึกษาวิจัยเรื่องการเสพสื่อลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเรื่องละเอียดอ่อน ข้อมูลที่ได้อาจมีความคลาดเคลื่อนได้เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามไม่ตอบตรงกับความเป็นจริงเนื่องจากอาจเกิดจากความอายหรือไม่กล้าเปิดเผยความจริง

3. ในการสัมภาษณ์เจาะลึกนั้น ถึงแม้จะได้ข้อมูลในเชิงลึกมากกว่า แต่ข้อมูลนี้อาจมีความคลาดเคลื่อนบ้างเนื่องจากข้อคำถามเป็นการถามในเรื่องที่ละเอียดอ่อน กระทั่งกระเทือนต่อความรู้สึก ผู้ให้สัมภาษณ์อาจมีความระคายอายที่จะตอบ

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ กำหนดพื้นที่เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะให้ การศึกษามีขอบเขตกว้างขวาง ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่างในเมือง และชนบท ซึ่งมี สภาพแวดล้อมทางสังคมที่แตกต่างกัน และมีช่องทางในการเข้าถึงสื่อลามกอนาจารที่แตกต่างกัน
2. การศึกษาครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตของการศึกษาให้มีการเก็บข้อมูลจากนิสิต นักศึกษาจากหลากหลายสถาบัน เพื่อเปรียบเทียบถึงทัศนคติและพฤติกรรม ภายใต้สภาพแวดล้อมทาง การศึกษาที่แตกต่างกัน
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ ทัศนคติและพฤติกรรมการเสพสื่อลามกอนาจาร ระหว่าง นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน และมหาวิทยาลัยของรัฐ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
4. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาถึงสภาพปัญหา ระดับความรุนแรงของ สถานการณ์การแพร่กระจายของสื่อลามกอนาจารในสังคมไทย

5.4.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรับรู้ถึงสภาพปัญหา ความรุนแรง และการแพร่กระจายของ สื่อลามกอนาจารที่มีอยู่ในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อหามาตรการในการแก้ไขและป้องกันปัญหาต่อไป
2. ควรเพิ่มหลักสูตรในการสอนเรื่องเพศศึกษาให้มากขึ้น โดยอาจจะมีการสอดแทรกใน บทเรียนตั้งแต่เด็ก โดยดูตามช่วงวัยที่เหมาะสมในการรับรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้องมิใช่ปิดกั้นความอยากรู อยากรู้ของเด็ก จนทำให้เด็กต้องไปเรียนรู้กันมาอย่างผิด ๆ
3. รัฐบาลควรหามาตรการรับมือการการแพร่กระจายของสื่อลามกอนาจาร สิ่งหนึ่งที่ต้อง ขอมรับคือ ไม่สามารถกำจัดให้หมดสิ้นไปได้ แต่ต้องมีมาตรการในการควบคุมให้มากกว่านี้ ทั้งนี้เพื่อมิให้ ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ.จิตวิทยาสังคม.กรุงเทพฯ:ยูไนเต็ดโปรดักชั่น,2537.

กรมตำรวจ.ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี เล่ม 1 ลักษณะที่ 1.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมตำรวจ, 2525.

กาญจนา แก้วเทพ, บรรณาธิการ.เพศวิถี วันวาน วันนี้ และวันพรุ่งนี้จะไม่เหมือนเดิม.กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง,2545.

คำพิพากษาฎีกาที่ 978/2492

ไชยันต์ ไชยพร,สินิทซ์ สิทธิรักษ์,บรรณาธิการ.ผู้หญิงกับความรู้ในประวัติศาสตร์ความคิดทางการเมืองตะวันตก:ว่าด้วยวาทกรรมแห่งอุปสรรคของความรักระหว่าง
โซเฟียกับโซเฟีย.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2546.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย.ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย:
รายงานผลการวิจัย.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

จุนวรรษ นิตธิธรรมวิศรุต .อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ : ศึกษาเฉพาะกรณีการเผยแพร่ภาพและสื่อลามก
ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ที่มีคนไทยเป็นผู้เสียหาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ชนะชัย มีผดุง.มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุ หรือสิ่งของลามก.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ชนะชัย ผดุงชิต.สื่อลามกกับผู้กระทำผิดทางเพศ.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(การบริหารงานยุติธรรม) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2545.

นิเทศ ดินณะกุล.การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

นิเทศ ดินณะกุล.วัฒนธรรมข่าวในทักษ์ส.วัฒนธรรมข่าวในสังคมไทยและนานาชาติ หน้า 85-93. โรงพิมพ์กรุงเทพ,2537.

นิเทศ ดินณะกุล.ลักษณะชีวิตความเป็นอยู่ของชาวอมิสในสหรัฐอเมริกา.รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา หน้า 39-48. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2544.

นิเทศ ดินณะกุล.ปัญหาและผลกระทบหลังการลดขนาดองค์กร. รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา หน้า 63-74. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2545.

นิเทศ ดินณะกุล.ความเครียดในสังคมไทย.ปัญหาสังคมไทยในมิติทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และอาชญาวิทยาโครงการผลิตตำราและเอกสารการสอนคณะรัฐศาสตร์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2545.

นิเทศ ดินณะกุล. “สถาบันสังคม”.สังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

เนติ รัตนากร.การให้ความคุ้มครองเด็กในกฎหมายควบคุมสื่อลามก ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายไทย อังกฤษ สหรัฐอเมริกา และเยอรมัน.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2542.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช .เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,2529.

พรรณณี ช.เจนจิต.จิตวิทยาการเรียนการสอน.กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช,2538.

พิศิษฐ์ ชาวลาธวัช.กฎหมายสื่อสารมวลชน .พิมพ์ครั้งที่ 6.กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2538.

บำรุง สุขพรรณ .วิทยุและโทรทัศน์ในประเทศไทย กฎหมายและระเบียบว่าด้วยวิทยุและโทรทัศน์
ปี 2498-2522. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522.

ประภาพัญญ์ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 2,
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2526.

วรัญญู กุลคิด. ทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

วันทนีย์ วาสิกะสิน. สังคมสงเคราะห์แนวสตรีนิยม ทฤษฎีและการปฏิบัติงาน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

วิภารัตน์ พันธุ์ฤทธิ์คำ. อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างประเทศที่มีต่ออัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทย : ศึกษา
เฉพาะกรณีดนตรีญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและ
มานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2544.

ศรีอรุณ ตะโคดม. ปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจาร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์
หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2542.

สะอาด นาวิเจริญ, บันทึกทำคำพิพากษาฎีกาที่ 1223/2508

สายพิน ศุภทวมงคลและคณะ. “สำรวจทฤษฎีร่างกาย” ในปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันต์กุล (บรรณาธิการ),
เผยแพร่ร่าง-พร่างกาย ทดลองมองร่างกายในศาสนา ปรัชญาการเมือง ประวัติศาสตร์ ศิลปะ
และมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2541.

สิทธิโชค วรานุสันติกุล. จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด
2546.

สุรพล กาญจนะจิตร. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2546.

สุพัตรา สุภาพ.สังคมวิทยา.พิมพ์ครั้งที่ 24,กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2547.

สุพัตรา สุภาพ.สังคมและวัฒนธรรมไทย:ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี .พิมพ์ครั้งที่ 19.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2546.

สุพัตรา สุภาพ.ปัญหาสังคม.พิมพ์ครั้งที่ 20,กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2547.

สุพัตรา สุภาพ.เรื่องวุ่น วิทยุไฮเทค.พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,2546.

สุพัตรา สุภาพ.หัวหน้าโครงการ พฤติกรรม ทศนคติของผู้ใช้รถใช้ถนนต่อมาตรการแก้ไขปัญหาจราจร
ในกรุงเทพมหานคร.สถาบันดำรงราชานุภาพ,2545.

สุพัตรา สุภาพ.พัฒนาการปัญหาจราจรและมาตรการแก้ไขปัญหาจราจรในสามทศวรรษ(ระหว่าง พ.ศ.
2507-2539).สถาบันดำรงราชานุภาพ,2545.

สุพัตรา สุภาพ...วัฒนธรรมข้าว...วิถีชีวิตแบบไทย ๆ หรือ?.อ้างถึงใน งามพิศ สัตย์สงวน, บรรณาธิการ.
วัฒนธรรมข้าวในสังคมไทยและนานาชาติ.พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2545.

สุพัตรา สุภาพ .จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 1). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2545.

สุพัตรา สุภาพ .จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2545.

สุพัตรา สุภาพ .จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2545.

สุพัตรา สุภาพ .จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 4). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2545.

สุพัตรา สุภาพ .จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 5). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2545.

สุพัตรา สุภาพ .จับใจคน จับใจงาน (เล่ม 6). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2545.

สุพัตรา สุภาพ . **ติวรัก มัดใจแฟน**. เอนิเมทกรุ๊ป, 2546.

สุพัตรา สุภาพ . **เคล็ดลับทำงานแบบมือโปร**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมนิติ, 2549.

สุพัตรา สุภาพ . **เลี้ยงให้ดีและเก่ง (บันทึกคุณแม่)**. กรุงเทพฯ, 2549.

สุพัตรา สุภาพ . “ศิลธรรมกับเพศศึกษาในวัยรุ่น” **อาชญาวิทยาและงานยุติธรรมแบบสังคม** ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สุพัตรา สุภาพ . “วัยรุ่นกับความรุนแรงยุคโลกาภิวัตน์” **สังคมไทย : มุมมองนักสังคมวิทยา** ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สุพัตรา สุภาพ . “นักเรียนกับเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร” **ปัญหาสังคมไทยในมิติทางสังคมวิทยา** ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สุพัตรา สุภาพ . “ผลกระทบเศรษฐกิจต่างชาติที่มีต่อสังคมไทย” **รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา พ.ศ. 2544** (นิเทศ ดินณะกุล บรรณาธิการ) ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สุพัตรา สุภาพ . “วัฒนธรรมองค์กร” **รวมบทความสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา** (นิเทศ ดินณะกุล บรรณาธิการ) ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สุพัตรา สุภาพ . “เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร วัยรุ่นยุคไฮเทค” **รวมบทความทางวิชาการ โรงพยาบาลสมิติเวช**, 2546.

อมรวิเศษ นาคทรพรพ และคณะ. **รายงานการวิจัยเรื่อง การเสพล้อลามกของเด็ก**. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), 2546.

อึ้งฉพ ชูบำรุง. **อาชญาวิทยาและอาชญากรรม**. กรุงเทพฯ : ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.

เอกรัตน์ ทศเจริญ.ความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามการควบคุมการผลิตและเผยแพร่วัตถุหรือสิ่งลามก : ศึกษากรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปราม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ภาษาอังกฤษ

Calhoun, Craig J. and others. **Sociology**.New York:McGraw-Hill, 1997.

Cohen, Bruce J. and Orbuch, Terri L. **Introduction to sociology**. New York:McGraw-Hill, 1990.

Cornell, Drucilla. **Feminism and pornography**. Oxford : Oxford University Press, 2000.

Dines, Gail Jensen, Robert and Russo, Ann. **Pornography : the production and consumption of inequality**.New York : Routledge, 1998.

Downess, David and Rock, Paul. **Understanding deviance : a guide to the sociology of crime and rule-breaking**.Oxford ; New York : Oxford University Press, 2003.

Foster, George M. **Traditional cultures: and the impact of technological change** .
New York : Harper & Row, Publishers, 1962

Goode, Erich. **Deviant Behavior**.Englewood Cliffs,N.J.:Prentice-Hall,1990.

Hyde, Harford Montgomery. **A history of pornography**.London : Heinemann, 1964.

Jeffres, Leo W. and Perloff, Richard M. **Mass media effects**.Prospect Heights, Illinois :
Waveland Press, 1997.

Larsen, Otto N. ; afterword by Catton William R., Jr.. **Voicing social concern : the mass media, violence, pornography, censorship, organization, social science, the ultramultiversity.**
Lanham, Md. : University Press of America, c1994

Linz, Daniel and Malamuth, Neil. **Pornography.** Newbury Park: Sage, 1993.

Malamuth, Neil M. and Donnerstein, Edward. **Pornography and sexual aggression.**
Orlando : Academic Press, 1984.

McNai, Brian r. **Mediated sex: pornography and postmodern culture.** London: Arnold, 1996.

Russell, Diana E.H. **Dangerous relationships : pornography, misogyny and rape.**
Thousand Oaks, California. : Sage Publications, 1998.

Taylor, Max and Quayle, Ethel. **Child pornography: an internet crime.** HOVE :
Brunner-Routledge, 2003.

The Report of the Commission on Obscenity and Pornography. Washington, D.C., U.S. :
Government Printing Office, 1970.

Wall, David S. **Crime and the internet.** London : Routledge, 2001.

West, Donald. **Sex crimes.** Aldershot, Hants, England ; Brookfield, Vt. : Dartmouth, 1994.

เว็บไซต์

www.healthnet.in.th/text/forum1/sex_life

www.nso.go.th

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การเสพลือลามกอนาจารของนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริง

สำหรับเจ้าหน้าที่

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

V1

2. ศึกษาอยู่ในคณะ

() 1. สายวิทยาศาสตร์ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
และคณะวิศวกรรมศาสตร์

() 2. สายสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะนิติศาสตร์ บริหารธุรกิจ มนุษยศาสตร์
ศึกษาศาสตร์ รัฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์

V2

3. ปัจจุบันนักศึกษาพักอาศัย

() 1. อยู่กับบิดาหรือมารดา

() 2. อยู่กับญาติ

() 3. อยู่กับเพื่อน

() 4. อยู่ตามลำพังคนเดียว

() 5. อื่น ๆ _____

V3

4. สถานภาพของครอบครัว

() 1. บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

() 2. บิดามารดาแยกกันอยู่

() 3. บิดาหรือมารดาเสียชีวิต

() 4. บิดาและมารดาเสียชีวิต

V4

5. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน)

() 1. ต่ำกว่า 15,000 บาท/เดือน

() 2. 15,000-30,000 บาท/เดือน

() 3. 30,000 บาทขึ้นไป/เดือน

V5

ส่วนที่ 2 ความเกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจาร

สื่อลามกอนาจาร หมายถึง สื่อที่นำเสนอภาพเปลือยของผู้หญิง ผู้ชาย เด็กหญิง เด็กชาย หรือภาพการร่วมเพศ
ของผู้หญิงกับผู้ชาย ผู้หญิงกับผู้หญิง ผู้ชายกับผู้ชาย ผู้ใหญ่กับเด็กหญิงหรือเด็กชาย การร่วมเพศระหว่างคนกับสัตว์
ในลักษณะของการขู่หรือมุ่งหวังที่จะให้บุคคลดูแล้วเกิดอารมณ์ทางเพศ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มประเภท คือ

- 1.กลุ่มสิ่งพิมพ์ ได้แก่
 - 1.1 หนังสือและนิตยสาร
 - 1.2 การ์ตูน
- 2.กลุ่มภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ได้แก่
 - 2.1 ภาพยนตร์
 - 2.2 วีดีโอ
 - 2.3 วีซีดี
 - 2.4 ดีวีดี
3. กลุ่มคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ ได้แก่
 - 3.1 อินเทอร์เน็ต
 - 3.2 เกมส์คอมพิวเตอร์
 - 3.3 การส่งข้อมูลภาพผ่านทางโทรศัพท์มือถือ

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. ท่านเคยดูสื่อลามกบ้างหรือไม่

- () 1. เคย
() 2. ไม่เคย (ข้ามไปทำตอนที่ 3)

V6

2. ท่านได้ดูสื่อลามกครั้งแรกเมื่อใด

- () 1. ชั้นประถมศึกษา
() 2. ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
() 3. ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
() 4. ชั้นอุดมศึกษา
() 5. อื่น ๆ _____

V7

3. สื่อลามกประเภทแรกที่ท่านได้ดู คือ

- () 1. หนังสือและนิตยสาร
() 2. การ์ตูน
() 3. ภาพยนตร์
() 4. วีดีโอ
() 5. วีซีดี
() 6. ดีวีดี
() 7. ภาพจากอินเทอร์เน็ต
() 8. เกมส์คอมพิวเตอร์
() 9. ภาพจากมือถือ
() 10. อื่น ๆ _____

V8

4. ท่านได้เริ่มต้นดูสื่อเหล่านี้เพราะใคร

- () 1. สนใจด้วยตนเอง
 () 2. เพื่อนชวน
 () 3. พี่น้อง
 () 4.ญาติ
 () 5. แฟน
 () 6. อื่น ๆ _____

V9

5.ท่านได้ดูสื่อลามกประเภทใดมากที่สุด (ตอบเพียงประเภทเดียว)

- () 1. หนังสือและนิตยสาร
 () 2. การ์ตูน
 () 3. ภาพยนตร์
 () 4. วีดีโอ
 () 5. วีซีดี
 () 6. ดีวีดี
 () 7. ภาพจากอินเทอร์เน็ต
 () 8. เกมส์คอมพิวเตอร์
 () 9. ภาพจากมือถือ
 () 10. อื่น ๆ _____

V10

6. ช่องทางส่วนใหญ่ในการได้มาซึ่งสื่อเหล่านี้

- () 1. ซื้อมาเอง
 () 2. เข้าจากร้านค้า
 () 3. คัดลอกหรือยืมจากผู้อื่น
 () 4. อื่น ๆ _____

V11

7. ท่านได้ดูสื่อเหล่านี้ที่ใดเป็นส่วนใหญ่

- () 1. บ้าน
 () 2. ห้องส่วนตัว
 () 3. บ้านเพื่อน
 () 4. โรงเรียน
 () 5. โรงหนัง
 () 6. ร้านเกมส์
 () 7. อื่น ๆ _____

V12

8.ส่วนใหญ่แล้วท่านได้ดูสื่อเหล่านี้ในช่วงเวลาใด

- () 1. กลางวัน (06.01 น. – 18.00 น.)
 () 2. กลางคืน(18.01 น.– 06.00 น.)

V13

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อสื่อลามกอนาจาร

คำชี้แจง - กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงความคิดเดียว

ทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจาร	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	สำหรับ เจ้าหน้าที่
1. สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ น่ารังเกียจ					☐ V14
2. การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้ ผู้อื่นที่รู้ ต่ำห็นิเคียนได้					☐ V15
3. การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้ รู้สึกว่าตนเองทำผิด					☐ V16
4. การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็น เรื่องธรรมดาที่ผู้ชายสามารถทำได้.					☐ V17
5. สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ มีส่วนทำให้ เกิดปัญหาสังคมตามมา					☐ V18
6. ผู้หญิงไม่ควรดูสื่อลามกอนาจาร เพราะเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม					☐ V19
7. การดูสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นการ ผ่อนคลายอารมณ์ ให้ความสุขได้.					☐ V20
8. ท่านคิดว่าการเสพสื่อลามกอนาจาร ต่าง ๆ เป็นสาเหตุหนึ่งที่น่ามาสู่ปัญหา อาชญากรรมทางเพศ					☐ V21
9. สื่อลามกอนาจารทำให้จริยธรรมอันดี ของสังคมเสื่อมลง					☐ V22
10. สื่อลามกอนาจารต่าง ๆ มีประโยชน์ใน แง่ของการให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์.					☐ V23
11. การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็น เรื่องส่วนตัว เป็นสิทธิส่วนบุคคล.					☐ V24

ทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจาร	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	สำหรับ เจ้าหน้าที่
12. การเสฟสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นปัจจัยหนึ่งที่นำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ได้					☐ V25
13. การเสฟสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ของวัยรุ่น ไม่เหมาะสมเพราะยังไม่ถึงวัยอันควร					☐ V26
14. การเสฟสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ อาจนำมาซึ่งปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน					☐ V27
15. การเสฟสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นสิ่งที่นักเรียน นักศึกษา ไม่ควรกระทำ					☐ V28
16. ชายหรือหญิงที่เสฟสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ไม่น่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องอะไร.					☐ V29
17. ควรทำให้สื่อลามกอนาจารประเภทต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย.					☐ V30
18. การเสฟสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของบุคคล					☐ V31
19. การเสฟสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้รู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น.					☐ V32
20. เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะดูสื่อลามกอนาจารต่างๆ บ้าง.					☐ V33
21. การเสฟสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ เป็นประจำจนหมกมุ่นจะทำให้เสียการเรียน					☐ V34
22. บุคคลมักจะเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อลามกต่าง ๆ ที่เขาบริโภค					☐ V35

ทัศนคติต่อสื่อลามกอนาจาร	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	สำหรับ เจ้าหน้าที่
23. การเสพสื่อลามกอนาจารต่าง ๆ ทำให้ มีความรู้ทางเพศมากขึ้น.					☐ V36
24. การเสพสื่อลามกจะไม่นำไปสู่ปัญหา ถ้ารู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองให้ได้.					☐ V37
25. ท่านรู้สึกว่ สื่อลามกแฝงไว้ด้วยความ รุนแรงทางเพศ					☐ V38
26. ท่านรู้สึกว่สื่อลามกเป็นเหมือน หนังสือเพศศึกษา.					☐ V39
27. ท่านรู้สึกว่การเสพสื่อลามกเป็นการ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศมากกว่าเป็น การเรียนรู้ทางเพศ					☐ V40
28. ควรให้มีการสอนเพศศึกษาใน โรงเรียน โดยมีสื่อเหล่านี้ประกอบการ สอนไปด้วย.					☐ V41
29. ท่านรู้สึกว่สื่อลามกสามารถ ตอบสนองความอยากรู้เกี่ยวกับเรื่อง เพศได้ดี.					☐ V42
30. สื่อลามกทำให้วัยรุ่นสนใจเรื่องเพศ มากเกินไป					☐ V43
31. ท่านจะรู้สึกผิดถ้าผู้ปกครองหรือคน อื่นรู้ว่าท่านกำลังดูสื่อลามกอยู่					☐ V44
32. ท่านคิดว่เป็นเรื่องธรรมดาถ้าจะขอ ยืมสื่อลามกต่าง ๆ จากเพื่อน มาดู.					☐ V45

*****ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม ข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ*****

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ร้อยตำรวจตรี นรบดี นิตรกุล เกิดเมื่อวันพุธที่ 3 ธันวาคม พ.ศ.2523 เป็นบุตรของ นายสุบิน นิตรกุล และนางประยูร แผ่นผา เป็นบุตรคนที่ 2 ในพี่น้องจำนวน 3 คน โดยมีพี่สาว คือ นางสาวเบญจวรรณ นิตรกุล และน้องสาว คือ นางสาวอุษณีย์ นิตรกุล สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต สาขาการระหว่างประเทศ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ.2545 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ.2546 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองสารวัตรฯ ปฏิบัติหน้าที่ งานแผนวิชาการและงบประมาณ ฝ่ายอำนวยการ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานแห่งชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย